

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๘/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๓๕ คน
(เนื่องจาก พลอากาศเอก ทะริน หงสกุล ประธานรัฐสภาไม่อาจมาปฏิบัติ
หน้าที่ได้ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้ว. ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปก็เป็นเรื่องด่วนของรัฐบาลเสนอเข้ามา ร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษี
อากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. . . . คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ก็ขอเชิญ
คณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผล

ด่วนมาก

ที่ สว. ๐๒๐๓/๑๒๙๒๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่า
ภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน และ
คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญ
อันเกี่ยวกับความมั่นคงของเศรษฐกิจของประเทศ

จึงกราบเรียนมา เพื่อขอได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย ก็ขอได้โปรด
นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น เข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามนัย
มาตรา ๒๐๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิต
ในราชอาณาจักร
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการขายสินค้าในตลาดโลก ด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และสมควรวางมาตรการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมายให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำกรอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

(๑) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๗)

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากรซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย” หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากรผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและ

๖๗๖

สหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลังซึ่งมีตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความคิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและหรือประเภทสินค้าบางอย่าง
- (๒) กำหนดชนิดและหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๒
- (๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการชดเชยค่าภาษีอากร
- (๕) กำหนดภาษีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปชำระได้ตาม มาตรา ๑๔ (๔)

(๖) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้าดังกล่าวทั้งหมด หรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๘) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำได้อันเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

- (๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (๒) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้าเหล่านั้น แต่ไม่รวมถึง

- (๑) ภาษีเงินได้
- (๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) ภาษีอากรที่อาจขอคืนได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่ไม่ใช้สิทธิขอคืนตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย
- (๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี

การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพ ตามราคาส่งออก ตามประเภทพืชคืออัตราศุลกากร หรือตามชนิดหรือประเภทของที่ส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือราคา เอฟ โอ บี ในใบขนสินค้าขาออกเป็นราคาส่งออก เว้นแต่อธิบดีจะได้ประกาศราคาเฉลี่ยเพื่อการนี้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิต กั้นเงินภาษีอากรส่วนหนึ่งในส่วนราชการนั้นมีหน้าที่จัดเก็บ หรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชยตามสมควรโดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมีได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่ต้องย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งออกสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งออกสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษีเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากรดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิ ได้รับเงิน ชดเชยมีหน้าที่ต้องนำส่งตาม
ประมวลรัษฎากร

(๓) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บแทน
ราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษี ไปชำระได้
มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

(๑) ชนิดบอกราคา

(๒) ชนิดไม่บอกราคา

บัตรภาษีจะต้องมีลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราช
กิจจานุเบกษา

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควร
อาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษี ให้ ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิ ได้รับเงิน ชดเชยไม่อาจนำบัตรภาษีนั้นไปชำระภาษีอากรใดได้
เพราะเป็นผู้ ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิ ได้รับเงิน ชดเชยมีเหตุจำเป็นไม่อาจนำบัตรภาษี ไปใช้ได้ภายใน
กำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราว ละสามปี
และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษี ให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุ และให้ยื่นคำขอ
ตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตร
ภาษีที่จะได้รับไป ใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอน

สิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรม
ศุลกากรกำหนด แต่การโอนสิทธิตามมาตรา นี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กัน
มิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
- (๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมำดำเนินการต่อไป
- (๓) การโอนให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบ
เข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น
- (๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี
ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะ
กรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอ
เปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปี
นับแต่วันที่ผู้มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตาย แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอน
มาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณี
ที่อธิบดีเห็นสมควร จะผ่อนผันให้ก็ได้ แต่จะผ่อนผันเกินหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษี
หมดอายุมิได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตาม
ที่กำหนดในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตร
ภาษี ยื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุได้อีกเพียงเท่า
ที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับกิจการของผู้ยื่นคำขอ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานจากผู้ยื่นคำขอหรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๖ หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดีแล้วแต่กรณีมีอำนาจยกคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชยหรือลดเงินชดเชยของผู้ยื่นคำขอได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้าที่รับคืนให้กรมศุลกากร ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นำสินค้าเข้า หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณี ที่ผู้มีสิทธิ ได้รับเงิน ชดเชย ไม่ชำระคืนเงิน ชดเชยภายใน กำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง ผู้มีสิทธิ ได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษ ของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืน จนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอัน เป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นตามข้อความ ถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ให้ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความ ช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้ แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากร ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับอยู่ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะ มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากร ที่ได้ยื่นไว้ตาม ประกาศและระเบียบเดิมดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ได้ยื่นคำขอดังกล่าวรับสิทธิและ ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

๖๘๔

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

นายสมหมาย ชุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. . . . เพื่อสภานี้ได้โปรดพิจารณา สำหรับที่กล่าวนี้ครับ มีหลักการดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการขายสินค้าในตลาดโลก ด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และสมควรวางมาตรการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมาย ให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอโอกาสนี้เรียนขึ้นแจ้งเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงด้วยเจตนาที่จะส่งเสริมสินค้าขาออก โดยเฉพาะสินค้าประเภทอุตสาหกรรมนอกไปขายยังต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่ว่ามีการแข่งขันกันอย่างมากมายทุกประเทศที่พัฒนาอุตสาหกรรมก็ใช้มาตรการต่างๆ ที่จะส่งเสริมสินค้าของตนให้ออกไปขายในต่างประเทศ โดยลดต้นทุนลงให้ต่ำที่สุดที่จะทำได้ วิธีการที่ใช้ต่างๆ ไปก็คือวิธีการที่จะลดภาษีที่เป็นส่วนประกอบของต้นทุนสินค้าที่ส่งออกไปขายในต่างประเทศให้มากที่สุดที่จะทำได้ ความจริงประเทศไทยก็ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในข้อนี้ และได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ คือประมาณ ๑๐ ปีมาแล้ว แต่เท่าที่ปฏิบัติมานี้มิได้มีกฎหมายใดรองรับ ได้ใช้วิธีตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายเพื่อไปชดเชยภาษีที่จะชดเชยให้แก่ผู้ส่งออกนี้ ในปีที่แล้วนี้ได้รับงบประมาณมาสำหรับปี ๒๕๒๔ นี้เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐ ล้านบาท ในการจ่ายชดเชยภาษีอากรขาออกให้แก่ผู้ส่งออกนั้นก็ปรากฏว่าเงินที่ตั้งงบประมาณไว้นั้นไม่พอก็เป็นเหตุให้มีปัญหาในการส่งสินค้าประเภทนี้ ออกไปยังต่างประเทศ ความจริงรัฐบาลได้ตระหนักถึงข้อนี้ และได้เตรียมร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอต่อสภา

ในวันนี้มาาก่อนแล้ว แต่คอยโอกาสที่จะเสนอสถานันยังไม่ได้ เพิ่งได้มีโอกาสนเสนอในวันนี้ ความจริงผมอยากจะได้เรียนให้ท่านประธานสภาทราบว่ ความจริงการพัฒนาอุตสาหกรรมของเราได้ผลในทางที่จะเพิ่มสินค้าออกนั้นพอสมควร ซึ่งตามสถิติสินค้าออกซึ่งเป็นประเภทอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมนี้ได้เพิ่มขึ้นตลอดมา จนถึงในปี ๒๕๒๓ นี้ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนถึงเกือบ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะให้ความสนับสนุนแก่สินค้าประเภทนี้ ให้มีการส่งออกไปมากขึ้น และอีกประการหนึ่งประเทศไทยเองก็มีความได้เปรียบในการที่จะผลิตสินค้าประเภทต่าง ๆ น้อออกไปขายยังต่างประเทศ เพราะนอกจากเหตุอื่น ๆ แล้ว ค่าแรงของประเทศไทยเทียบกับประเทศอื่นแล้วก็ยังเรียกว่าต่ำ ซึ่งถ้าหากว่าเราให้ภาษีชดเชยแก่ผู้มาประกอบอุตสาหกรรมในประเทศไทยนั้นอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มที่แล้ว ก็เชื่อว่าการลงทุนเพื่อผลิตผลทางอุตสาหกรรมไปขายยังต่างประเทศนั้นคงจะเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงเห็นว่าเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ลงทุนและเพื่อให้ความแน่นอนใจแก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมอยู่แล้ว ก็ควรจะมิกฎหมายรองรับให้เป็นที่น่าพอใจและเป็นหลักประกันแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประเภทนี้ และอีกประการหนึ่งก็ควรจะให้ความคล่องตัวในการที่จะจ่ายเงิน ชดเชยค่าภาษีที่เป็นส่วนต้นทุนของสินค้าที่จะส่งออกป็นี นอกจากนั้นที่ทำมาแล้วประมาณ ๑๐ ปีนี้ ผมขอเรียนว่าก็ไม่ได้ไร้ผลเสียเลย เพราะว่าในการปฏิบัติที่แล้วมาก็ได้มีประสบการณ์มากมายพอสมควรที่จะมาประมวลขึ้นเป็นระเบียบปฏิบัติที่จะให้ความสะดวกแก่การชดเชยภาษีให้แก่ผู้ส่งสินค้าออก ทั้งหมดนี้รัฐบาลจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น หลักการนี้เป็นตามที่ผมเรียนแล้ว แต่ว่าหลักการที่สำคัญก็คือว่าแทนที่จะตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายอย่างเช่นที่แล้วมา ร่างพระราชบัญญัตินี้จะขอให้นำได้รายรับส่วนหนึ่งจากภาษีอากรเพื่อมาใช้เป็นเงินที่จะชดเชยภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับภาษีที่เป็นต้นทุนในการผลิต แล้วก็กำหนดมาตรการต่าง ๆ วิธีการต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะของกฎหมายแทนที่จะเป็นระเบียบของกระทรวงการคลังดังตามที่เคยเป็นมา ซึ่งทั้งหมดนี้เชื่อว่าคงจะมีความคล่องตัวมากขึ้นและเป็นหลักประกันให้ความแน่นอนใจแก่ผู้ประกอบการ

อุตสาหกรรมประเภทนี้ และจะเป็นการส่งเสริมสินค้าขาออกของประเทศไทยไปยังต่างประเทศและเป็นการแก้ไขปัญหาดุลย์การค้า ดุลย์การชำระเงินที่ยังขาดอยู่ในขณะนี้และอนาคตด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะมีท่านผู้ใดอภิปรายหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีก็จะขอตามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มี ก็เป็นอันว่าเป็นเอกฉันท์นะครับ
ส่งคณะกรรมการการครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอ
ส่งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จำนวนเท่าไรนะครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ๓๕ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ๓๕ คน รัฐบาลเท่าไรครับ

นายสมหมาย ฮุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอ
เสนอ ๕ คนครับ ตั้งมีรายนามต่อไปนี้ นะครับ ๑. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล ๒. นายชาญชัย
ลิ้มดาวร ๓. นายกำจร สมิทธิกุล ๔. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ๕. นางกรรณิการ์ ปิณฑะรุจิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : รัฐบาลเสนอ ๕ ทีนี้ตามส่วนท่านเลขาธิการ
รัฐบาลเสนอ ๓๕ คน รัฐบาลเสนอมา ๕ แล้วยัง ก็เหลือ ๓๐ ทางวุฒิสภากับสภาผู้แทน
จะมีการตกลงกันอย่างไร เมื่อท่านเสนอ หรือจะมีความเห็นอย่างไร เชิญครับ ข้างหลัง
เชิญครับ

พันเอก ธานี เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พันเอก ธานี เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา วุฒิสมาชิก ตามที่เคยแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญมาเดิมนั้น จำนวน ๓๕ ท่านนั้น จะเป็นส่วนของรัฐบาล ๕ ท่าน ส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ๑๑ ท่าน และส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ๑๙ ท่าน กระผมขอเสนอตั้งนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็เป็นที่ไปตามนั้นนะครับ เป็นวุฒิสภา ๑๑ แล้ว สภาผู้แทนฯ ๑๙ รัฐบาลท่านเสนอมาแล้ว ๕ นะครับ ต่อไปก็วุฒิสภาเสนอครับ เชิญครับ

พันเอก ธานี เสนิงวงศ์ ณ อยุธยา สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขอประธานเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ในส่วนของวุฒิสภาจำนวน ๑๑ ท่าน ดังรายนามต่อไปนี้ ๑. นายบุญถม เย็นมะโนช ๒. นายวิจารณ์ นีวาตวงศ์ ๓. นายบุญกุล ประจวบเหมาะ ๔. นายประจितร ยศสุนทร ๕. นายวิลาศ อุทัยฉาย ๖. พลอากาศเอก เรืองชัย กาญจนะโกคิน ๗. นายสมภพ สุตังกรกาญจน์ ๘. นายบุญญานาวานุเคราะห์ ๙. นายวิศิษฐ์ ศรีสมบูรณ์ ๑๐. นายสุขุม ติระวัฒน์ ๑๑. นายทวี หนุณภักดิ์ ขอความกรุณารับรองด้วยครับผม ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถูกต้องนะครับ ทางวุฒิสภาท่านเสนอมาแล้ว ๑๑ มีผู้รับรองถูกต้อง ที่นี้ทางด้านสภาผู้แทนฯ ครับ

นายอำนวยการ ยศสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อำนวยการ ยศสุข กิจสังคม จากเชียงใหม่ กิจสังคมขอเสนอคณะกรรมการจำนวน ๕ นาย คือ ๑. นายบุญชู โรจนเสถียร ๒. นาวาอากาศตรี ปุณมี ปุณศรี

๓. นายอำนาจ วิวิธธรรม ๔. นายภิญญา ช่วยปลอด ๕. นายคณิน บุญสุวรรณ ขอผู้
รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง เอาละครับ ต่อไป
ครับ เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด นครราชสีมา พรรคชาติไทย ขอเสนอ
กรรมาธิการวิสามัญ ๒ ท่าน คือ ๑. นายสุรพันธ์ ชินวัตร ๒. นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปครับ เชิญครับ

นายชัยสิทธิ์ น่วมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม ชัยสิทธิ์ น่วมทอง กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย พรรค
ประชากรไทยขอเสนอกรรมาธิการ ๒ ท่าน คือ ๑. นายสมัคร์ สุนทรเวช กรุงเทพมหานคร
๒. นายอภิชัย ตังค์คณินถน กรุงเทพมหานคร ขอผู้รับรองครับ ขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปครับ เชิญครับ ข้างหลัง

พันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจตรี ยุทธนา พรสวรรค์ จากอุบลราชธานี
พรรคแนวมหาชน ขอเสนอ ๑. นายสนิท ลีลา จากศรีสะเกษ ๒. นายสายันต์ สากิยะ
จากอุษขยา ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปครับ เชิญครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ จังหวัดตาก พรรคประชาธิปไตย

๖๕๐

พรรคประชาธิปไตยขอเสนอ คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ คุณแอนก ทับสุวรรณ ขอผู้รับ
รองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังมีอีกหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายธีระ ปิยะสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม ธีระ ปิยะสุวรรณ จังหวัดลพบุรี ขอเสนอ คุณไพโรจน์ เจริญรัตน์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีอีกหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายญาติ ไหวดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่
เคารพ ผม ญาติ ไหวดี จังหวัดสุรินทร์ครับ พรรคสหพรรค ขอเสนอ นายญาติ ไหวดี
ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ กรูณารับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีเสนออีกหรือไม่ครับ
ยังไม่ครบ ยังมีอีก ๔ ท่านครับ เชิญครับ

นายประสงค์ วงษ์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ พรรคเกษตรสังคมเสนอ คุณปัญญา เกสรทอง ขอผู้รับรองด้วย
ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้องแล้วครับ ก็ยังขาดอีก
๓ ท่านละครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิจิตร) : ท่านประธาน
ครับ กระผม ไพฑูรย์ แก้วทอง ส.ส. พิจิตร พรรคพลังใหม่ ขอเสนอ นายประยูร
สุนันวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง ยังมีอีก เชิญครับ
ข้างหลังสุด

นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ทวีศักดิ์ อับดุลบุตร จากปัตตานี สยามประชาธิปไตย ขอเสนอ
คุณหัต ดาวเรือง จากมหาสารคาม และคุณชิงชัย มงคลธรรม จากกาฬสินธุ์ ขอผู้รับ
รองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้รับรองถูกต้องครบแล้วครับ
ท่านเลขาฯ จดไว้ครับหรือไม่ ถูกต้องครบแล้วนะครับ ไม่มีอันแล้วนะครับ ก็ท่านเลขาฯ
อ่านบททวนอีกทีหนึ่ง เชิญ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
จักร พ.ศ. . . . ๑. นายไพจิตร เอื้อทวีกุล ๒. นายชาญชัย ลีถาวร ๓. นายกำจร
สตีวรกุล ๔. นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ๕. นางกวรรณิการ์ บิณณะเจริญ ๖. นายบุญถม
เย็นมะโนช ๗. นายวิจารณ์ นีวาทวงศ์ ๘. นายอนุกุล ประจวบเหมาะ ๙. นายประจิดร
ยศสุนทร ๑๐. นายวิลาศ อุทัยฉาย ๑๑. พลอากาศเอก เรืองชัย กาญจนะภิกขิน
๑๒. นายสมภพ สว่างศรีกาญจน์ ๑๓. นายมนูญ นาวานุเคราะห์ ๑๔. นายวิศิษฐ์
ศรีสมบุรณ์ ๑๕. นายสุขุม ธีระวัฒน์ ๑๖. นายทวี หนูหนักดี ๑๗. นายบุญชู
โรจนเสถียร ๑๘. นาวาอากาศตรี ปุณเมี ปุณศรี ๑๙. นายอำนาจ วีรวรรณ
๒๐. นายภิญญา ช่วยปลอด ๒๑. นายคณิน บุญสุวรรณ ๒๒. นายสุรพันธ์ ชินวัตร
๒๓. นายธีรวิทย์ คุณเทวพิชัย ๒๔. นายสมัคร์ สุนทรเวช ๒๕. นายอภิชัย ตังวักคินัด
๒๖. นายสนิท ลีลา ๒๗. นายสายัณห์ สากิยะ ๒๘. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

๖๕๒

๒๙. นายเอนก ทับสุวรรณ ๓๐. นายไพโรจน์ เครือรัตน์ ๓๑. นายญาติ ไหวดี
๓๒. นายบุญจะ เกสรทอง ๓๓. นานประยูร สุวินิกต์ ๓๔. นายหัด ดาวเรือง
๓๕. นายชิงชัย มงคลธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แปรญัตติกายในกำหนดที่วัน

นายสมหมาย ยุนตระกูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ขอประทานเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ก็เป็นอันเรียบร้อยแล้วก็อย่างนั้นะครับต่อไปเป็นการพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญรัฐมนตรีครับ

ควนที่สุด

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๓๑๐๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของเศรษฐกิจของประเทศ

จึงกราบเรียนมา เพื่อได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย ก็ขอได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น เข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามนัยมาตรา ๒๐๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเรื่องด่วนในวันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน
(ฉบับที่..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมได้สูงกว่าร้อยละสิบห้าได้ด้วย

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้อำนาจแก่ทางราชการกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดจากผู้ให้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ แต่มิได้ให้อำนาจท่านองเดียวกันที่จะกำหนดให้สถาบันการเงินที่จะคิดดอกเบี้ยแก่ผู้ให้กู้ยืมสูงกว่าร้อยละสิบห้าได้ด้วย ทำให้ขาดความคล่องตัวในการที่ทางราชการจะใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ในทางนโยบายการเงิน และอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงิน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ทางราชการมีอำนาจกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ว่า

พระราชบัญญัติ

ดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ . .)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของ
สถาบันการเงิน

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของ
สถาบันการเงิน (ฉบับที่ . .) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของธนาคารแห่ง
ประเทศไทย จะกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้ผู้ใช้ยืมให้สูง
กว่าร้อยละสิบห้าต่อปีด้วยก็ได้

๖๕๖

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง รัฐมนตรีจะกำหนดอัตราสูงสุดของ
ดอกเบี้ยสำหรับสถาบันการเงินบางประเภทหรือทุกประเภทก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไข
ให้สถาบันการเงินต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

การกำหนดตามมาตรา^๕นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

.....

.....

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน
(ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . .

โดยมีหลักการ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔ แห่งพระ-
ราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรี
กำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมได้สูงกว่าร้อยละสิบห้า
ได้ด้วย

โดยมีเหตุผลว่า โดยที่พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้อำนาจแก่ทางราชการกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจ
คิดจากผู้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อบีได้ แต่มีได้ให้อำนาจทำนองเดียวกันที่จะกำหนด
ให้สถาบันการเงินที่จะคิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้ให้กู้ยืมสูงกว่าร้อยละสิบห้าได้ด้วย ทำให้ขาด
ความคล่องตัวในการที่ทางราชการจะใช้อัตราดอกเบี้ยเป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ในทาง
นโยบายการเงิน และอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงิน
สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ทางราชการมีอำนาจกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่
สถาบันการเงินอาจคิดให้แก่ผู้ให้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อบีได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ธีรวิทย์ คุณทรัพย์ จากชัยภูมิ พรรคชาติไทย
ในการที่รัฐบาลได้เสนอที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการ
เงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยเฉพาะในหลักการนี้ก็จะแก้ไขในมาตรา ๔ วรรคสองและวรรคสาม
คำว่า “สถาบันการเงิน” ตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน
พ.ศ. ๒๕๒๓ นั้น ในมาตรา ๓ ได้ระบุว่า “สถาบันการเงินประเภทใดบ้าง” ซึ่งในนั้นจะ
ครบ ทางรัฐบาลยังไม่ได้เสนอที่จะให้มีกฎหมายหรือมีประเภทสถาบันการเงินอีกประเภท
หนึ่งซึ่งในขณะนั้นก็นับว่ามีอยู่อย่างกว้างขวางนั้นก็คือสหกรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วย

สหกรณ์รวมทั้งกลุ่มเกษตรกรตามประกาศของคณะปฏิวัติ ซึ่งประกาศเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ให้กลุ่มเหล่านี้มีฐานะเป็นนิติบุคคลด้วย เพราะฉะนั้นในวาระแรกที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยดอกเบี้ยของสถาบันการเงินนี้ กระผมมีความเห็นว่าน่าที่จะได้มีการเพิ่มเติมสถาบันการเงินตามมาตรา ๓ (๔) คือให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะประกาศโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ทำให้สหกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการรับฝาก และให้กู้ยืมเงินที่มีอยู่อย่างแพร่หลายคือสหกรณ์ออมทรัพย์ตั้งขึ้นในข้าราชการครูทั่วทุกจังหวัด ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัย กรม กอง หรือกระทรวงต่าง ๆ มีไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ สหกรณ์ ประกอบด้วยสมาชิกไม่ต่ำกว่า ๖๐๐,๐๐๐ คน นอกจากนี้ก็ยังมีสหกรณ์การเกษตรซึ่งตั้งขึ้นให้กู้ยืมในระหว่างชาวไร่ ชาวนา และชาวประมง ซึ่งสหกรณ์ประเภทนี้รวมกันแล้วมีเงินทุนหมุนเวียนให้กู้ยืมไม่ต่ำกว่าปีละ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการให้กู้ยืมหรือการรับฝากเงินในกระบวนการสหกรณ์นั้นมีไม่ต่ำกว่า ๑,๖๐๐,๐๐๐ ครอบครัว เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อจะมีการพิจารณาในวาระต่อไปกระผมก็ใคร่ฝากทางรัฐบาลว่าควรที่จะกำหนดสถาบันอันหนึ่งเข้าไปเป็นอันที่ ๔ คือสถาบันสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีผู้ใดอีกไหมครับที่จะอภิปราย

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมใคร่ประทานตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า มีความจำเป็นอันใดที่ทางรัฐบาลจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้แก้มามีเมื่อ ๒๕๒๓ ซึ่งผ่านมาเมื่อไม่ช้านี้เอง เพราะฉะนั้นเมื่อในขณะปี ๒๕๒๓ นั้นทำให้รัฐบาลไม่คำนึงถึงในการที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน ๒๕๒๓ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอถามถึงความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติ ซึ่งแก้ไขไปเมื่อเมื่อประกาศใช้ไปยังไม่ครบปี จึงอยากที่จะขอถามเป็นเบื้องต้นเสียก่อน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายเชิญเลยครับ

นายธรรมณูญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ธรรมณูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก กระผมเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ที่ออกมาเพื่อเป็นประโยชน์ ในการที่จะระดมเงินออมเข้าสู่รัฐบาล โดยเฉพาะในภาวะที่เงิน
 ตึงตังนี้ แต่กระผมอยากจะฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพว่า วัตถุประสงค์
 ประสงค์อันนั้นอันดี และได้ผลด้วย แต่ว่ากรุณาดูแลทางปฏิบัติให้เป็นไปตามนี้ กล่าวคือ
 ถ้าเราเดิน ๆ แล้วมองเหมือนกับว่าการขอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะในระยะที่ใกล้
 ชิดกับที่เคยกะทำมาแล้วตั้งท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไป ก็อาจจะทำ
 ให้เกิดความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นการแก้ไขเพื่อสถาปนากองเงินอย่างเช่นทรัสต์ที่กำลังประสบ
 ความยากลำบากในปัจจุบัน เพื่อให้มีโอกาสได้เงินไปช่วยฐานะการเงินที่ผิดเคียงเขาเท่านั้น
 ผลการระดมเงินออมอันนี้อาจจะไม่ถึงเกษตรกร หรือพวกอุตสาหกรรมรายย่อยที่ต้อง
 การเงินไปลงทุน แล้วต้องขอกู้จากพวกสถาบันเหล่านี้ เหตุผลประการหนึ่งที่กระผมอยาก
 โคร้กราบเรียนไว้เป็นข้อสังเกตก็เพราะว่ากระผมได้ทราบผ่านทางรัฐบาล โดยเฉพาะธนาคาร
 ชาติที่กำลังมีนโยบายและกำลัง ดำเนินการ ที่จะให้สถาบัน ทางธนาคาร ต้องรับภาระเพิ่มขึ้น
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการไปเปิดสาขาใหม่ จะต้องซื้อพันธบัตร รัฐบาลเป็น จำนวนเงิน เท่าที่
 กระผมทราบดูเหมือนจะสาขาละ ๑๐ ล้านบาทนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นดังนั้น กระผม
 ก็เห็นว่าจะกลายเป็นการกระทำที่สวนทางขัดกันเองของรัฐบาล เพราะว่าถ้ารัฐบาลต้องการ
 จะระดมเงินออมรัฐบาลขึ้นดอกเบี้ยไปให้ แต่ในเวลาเดียวกันสถาบันที่จะเป็นเครื่องมือที่
 ปฏิบัติให้ได้ผลดังนั้นก็ไปดูดเงินออมมาให้เข้าสู่รัฐบาลแล้ว เพื่อไปถึงมือประชาชนนั้นจะเกิด
 ความซุกซลัก เพราะว่าสถาบันเหล่านั้นนั้นไม่ ใช้สถาบันส่วนกลางเท่านั้นที่จะทำหน้าที่ดูด
 แต่ต้องอาศัยสาขาธนาคารเหล่านั้นที่อยู่ ในชนบทท้องถิ่นต่าง ๆ ช่วยกันดูดเข้ามา เพราะ
 ฉะนั้นถ้ารัฐบาลต้องการจะระดมเงินออมคือ ดูดเงินให้เข้ามาที่สุด โดยการให้ขึ้นดอก
 เบี้ยได้แล้วก็ให้สถาบันเหล่านั้นมีกำลังที่จะไปดูดมา แต่ไปตัดมือตัดเท้าของเขาเสีย คือว่า
 ไปจำกัดว่าถ้าจะเปิดสาขาต้องซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นจำนวนเงินเท่านั้น จะทำให้ธนาคาร
 เหล่านั้นถึงเลในการที่จะเปิดสาขา เพราะว่าจะต้องรับภาระมากขึ้น ดังนั้นก็จะทำใ้
 นโยบายรัฐบาลที่จะดูดเงินออมเหล่านั้นต้องประสบอุปสรรคนะครับ เพราะฉะนั้นกระผม

อยากจะฝากกล่าวข้อสังเกตด้วยว่า ถ้าวัดดูประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นดังกล่าว ก็กรุณาให้ตลอดทางถึงเรื่องที่เขาจะไปเปิดสาขา เพื่อไประดมเงินออมมาให้รัฐบาลตามนโยบายอันนี้ด้วยว่ากรุณาอย่าให้เขารับภาระในทางที่ทำให้เกิดข้อเท็จจริง แล้วก็วัตถุประสงค์อันนี้ก็เสียไปด้วย กระผมขอฝากข้อสังเกตไว้ดังนั้นครับผม ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เอมิครับเชิญ

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอเข้ามากระผมรู้สึกว่ามีผู้ที่จะได้รับความกระทบกระเทือน ส่วนที่ระแวงมองข้ามเสียไม่ได้ก็คือ สถาบันที่เคยอยู่ตามชนบทคือสหกรณ์การเกษตรกสิวิทย์ ซึ่งความหมายอันนี้ก็เราต้องการที่จะช่วยอัตราเงินกู้ออกไปด้วย กระผมกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานด้วยความเคารพว่า ในขณะที่เกษตรกรของเราเป็นหนี้สถาบันดังกล่าว พูดังๆ ว่าแต่ไหนแต่ไรมาคนไทยของเราเกษตรกรไทยเราไม่เคยเป็นหนี้เป็นสินกับใครมาก่อน แต่ในขณะนี้ประชากรทั่วราชอาณาจักร กลุ่มเกษตรกรทั่วไปเกิดเป็นหนี้เป็นสินเพราะสถาบันดังกล่าว แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลยังมีการช่วยขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขึ้นไปอีก ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพในฐานะที่เรารู้แทนบ้านนอก เราต้องมองด้วยว่าหนี้สินที่เป็นอยู่เก่าแล้ว เมื่ออัตราดอกเบี้ยนี้บวกเข้าไป หมายความว่าหนี้เก่าเขาจะไม่สามารถจะชำระได้ ดอกเบี้ยก็เพิ่มขึ้นไปอีก ซึ่งกระผมก็เห็นว่าไม่ให้ความเป็นธรรม การที่รัฐบาลจะหาทางแก้ไขโดยที่จะเก็บเงินเก็บทอง โดยที่ลักษณะไปขูดรีดจากประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเกษตรกรหรือว่าชาวบ้าน ชาวไร่ นั่น รู้สึกว่าเป็นการที่เอารัดเอาเปรียบมากเกินไป กระผมไม่เห็นด้วยในหลักการนี้ แต่รัฐบาลควรจะหาทางอย่างอื่นซึ่งเป็นรายได้เข้ามาจนเจือรายได้ของรัฐ แต่ถ้าหากลักษณะอย่างนั้นเพิ่มขึ้นไป กระผมก็ขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่าในครั้งเมื่อปีก่อนเราดูกลมกล่อมมาแล้วครั้งหนึ่ง โดยที่รัฐบาลขอขยายอัตราเงินกู้และเงินฝากในซิลลิง (Ceiling) ร้อยละ ๒๑ หลังจากนั้นขึ้นมานั้น ปรากฏว่าโดยความอ้างของฝ่ายสถาบันการเงินของธนาคารทั้งหลาย เพื่อบอกว่าถ้าหากไม่ขยายกิจการการเงินของเมืองไทยมันจะฝืดจะไปไม่ได้ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลยินดีที่จะขยายซิลลิง หรืออัตราหรือว่าเพดาน

จากร้อยละ ๑๕ เป็นร้อยละ ๒๑ แต่ก็ปรากฏว่าเป็นช่องทางที่ทำให้คนอื่นเขาขอบโยกผลประโยชน์ได้นะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ คนที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุดก็คือพวกนายทุนพวกที่ลงทุนในลักษณะที่หลังจากที่อยากจะได้อัตราปล่อยให้คนอื่นกู้ คนที่จะรับกรรมมากที่สุดก็คือประชาชนทั่วราชอาณาจักร ในขณะที่กรรมก็ขอฝากต่อทางรัฐบาลทางท่านผู้เป็นประธานว่า ถ้าหากว่าเราขึ้นไปแม้สัก ๑ บาทนี้ใครจะรับผลประโยชน์ และใครจะเป็นผู้ที่รับกรรมนั้น ซึ่งกรรมเห็นว่ากรรมเองได้คลุกคลีต่อสถาบันนี้สิ่งต่างๆ เหล่านี้มาแล้วได้รับความกระทบกระเทือนอย่างมาก ถ้าท่านขึ้นวันนี้แล้วกรรมทำลายศรีบทความแดงขดมันจะออกขึ้นมาจากชาวบ้านจะร้องควมูขึ้นมาทีเดียวว่าทำไมรัฐบาลถึงต้องทำเช่นนั้น ทำไมสภาถึงต้องทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นกรรมจะไปอ้างคำว่า “สถาบันเงินฝืด” นี้เป็นกลไกและเทคนิคของพวกที่จะปล่อยเงิน หรือจะหาทางที่อยากจะทำเอาเปรียบจากประชาชนตาต้าๆ มากกว่า กรรมก็ขอฝากข้อคิดอันนี้ ซึ่งส่วนตัวกรรมเองกรรมไม่เห็นด้วยโดยเด็ดขาดครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมเรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร ส.ส. จากจังหวัดตราด กรรมอยากจกราบเรียนท่านประธานผ่านไปรัฐบาลในการขึ้นอัตราดอกเบี้ยพระราชบัญญัติสถาบันการเงินครั้งนี้ กรรมเองก็เห็นในความจำเป็นของรัฐบาล เพราะเหตุว่ามีการกระทบกระเทือนต่อต่างประเทศด้วย แต่กรรมยังวิตกว่าทางรัฐบาลนั้นจะมีโอกาสแก้ไขหรือช่วยเหลือคนยากคนจน จะบ่้องกันด้วยวิธีไหน เพราะเหตุว่าถ้าหากว่ารัฐบาลขึ้นดอกเบี้ยไปแล้วประชาชนที่ไม่สามารถจะพึ่งพาอาศัยสถาบันการเงินนี้ได้เลย คือคนยากคนจนนี้ไม่มีโอกาสที่จะมากู้เงินจากธนาคารหรือทรัพย์สินใดแล้วแต่ ก็จำเป็นต้องไปกู้จากระหว่างพรรคพวกกันเอง ช่วยเหลือกันเอง แต่ในขณะเดียวกันคนที่ออกเงินให้กู้นั้นก็จួយโอกาสอันขึ้นต่อไปอีก คือเป็น ๒ เท่าของธนาคาร เพราะฉะนั้นจะสังเกตเห็นได้ว่าเวลานี้ประชาชนคนบ้านนอกชาวเกษตรกร หรือแม้กระทั่งยากจนนี้จะต้องกู้เงินถึงดอกเบี้ยร้อยละ ๘ เป็นร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๑๒ หรืออย่างต่ำที่สุดเวลานี้ก็ร้อยละ ๕ มันจำเป็นแท้คือเงินต้องขยับตามขึ้นไป แต่ก็ไม่เห็นมีตัวบทกฎหมายหรือว่าใครที่จะไปป้องกันให้กับประ-

ปรากฏว่าทางธนาคารชาติเคยตอบกระผมว่าการปล่อยเงินกู้นั้น ทางรัฐบาลไม่มีมาตรการในการควบคุม เมื่อเป็นเช่นนั้นสถาบันการเงินที่ปล่อยเงินกู้ออกไปนั้นย่อมจะเอื้ออำนวยเฉพาะในทางที่เป็นประโยชน์แก่การค้าเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงส่วนประโยชน์อันจะได้แก่การได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ในทางด้านเศรษฐกิจ กระผมขอคัดตัวอย่างน้อย่างกรณีที่มีการปล่อยเงินกู้เพื่อที่จะสร้างตึกแถวชั้นในกรุงเทพมหานครขณะนั้น ตึกแถวที่สร้างชั้นซึ่งไม่มีผู้อยู่อาศัยเลยนั้นมีอยู่ถึงประมาณ ๕๐,๐๐๐ ห้อง ห้องละ ๑๐๐,๐๐๐ บาทก็จะต้องประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินที่ปล่อยจากธนาคารหรือสถาบันการเงินปล่อยให้กู้ไปและปล่อยไปสร้างเกิดการนอนของเงินหรือเกิดการฮอดตั้ง (Hoarding) ขึ้นมา เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนถามว่า มาตรการในการที่จะควบคุมการปล่อยเงินกู้นั้นทางรัฐบาลมีอย่างไร และตัวอย่างอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการปล่อยเงินกู้นั้น ขณะนี้ประเทศของเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ผลผลิตจากทางด้านการเกษตรนั้นเป็นหัวใจสำคัญของประเทศของเรา และถ้าหากไม่มีมาตรการในการควบคุมแล้วโอกาสที่พ่อค้าจะยืมเงินหรือจะกู้เงินจากสถาบันการเงิน หรือจากธนาคารไปใช้เพื่อการกักตุนสินค้านั้นมีมากเหลือเกิน และทำให้เกิดการปั่นป่วนทางเศรษฐกิจขึ้นในประเทศไทย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถามและฝากข้อสังเกตกับรัฐบาลว่า มีความจำเป็นอย่างไรหรือสถานการณ์ทางการเงินของประเทศเราในขณะนี้เป็นอย่างไรรึ จึงใช้กลไกในการขึ้นดอกเบี้ยเงินฝากในขณะนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานตอบท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติซึ่งท่านได้หยิบยกขึ้นมาหลายประเด็นเป็นลำดับไปตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปราย

ประการแรก ในเรื่องของการที่จะให้รวมสหกรณ์การเกษตรและกลุ่มสหกรณ์การเกษตรเข้ามาในความหมายของสถาบันการเงินนั้น ข้อนี้ย่อมสามารถทำได้ตามมาตรา ๓ (๔) ของพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม ก็คือพระราชบัญญัติเดิม แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับหลายกระทรวงนะครับ โดยเฉพาะกระทรวงเกษตร ฯ ความเหมาะสมเป็นอย่างไรนั้น กระทรวงการคลังไม่สามารถที่จะพิจารณาด้วยตนเองโดยลำพังได้

เพราะฉะนั้นสำหรับประเด็นนี้รัฐบาลขอรับมาเพื่อปรึกษาหารือในระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้องถึงความเหมาะสม

ในประการต่อไปต่อคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กฎหมายฉบับนี้ที่เพิ่งทำกินมาเมื่อปี ๒๕๒๓ แล้วทำไมถึงจะต้องมาคิดแก้กันอีก อันนี้ก็ขอกราบเรียนว่า กระทบเข้าใจว่าเมื่อสมัยนั้นคงจะไม่เห็นว่าจะเกิดมีเหตุการณ์จำเป็นที่จะต้องยกระดับดอกเบี้ยของที่คิดให้แก่ผู้ฝากเกินกว่าร้อยละ ๑๕ เพราะเหตุที่ว่าเมื่อตอนนั้นที่เรารวมดอกเบี้ยเงินกู้ขึ้นมาสูงถึง ๑๘ เปอร์เซ็นต์นั้นก็นับว่าสูงมากในประวัติของประเทศไทย รัฐบาลในสมัยนั้นคงจะไม่คิดว่าจะมีเหตุการณ์จำเป็นที่จำเป็นจะต้องเพิ่มขึ้นไปอีก แต่อันนี้เนื่องจากความผันผวนในตลาดการเงินของโลกมีมากเหลือเกินทำให้เกิดสภาวะที่รัฐบาลจำเป็นจะต้องปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินกู้และเงินฝากเพิ่มขึ้นไปอีก เมื่อเป็นอย่างนั้นเดิมนั้นเราจะเห็นว่าของธนาคารพาณิชย์นั้นร้อยละ ๑๒ หรืออย่างสูง ๑๓-๑๔ ขึ้นไปยังไม่คิดเพดานและไม่ได้คิดว่าจะต้องสูงขึ้นไปอีก ส่วนของบริษัทการเงินต่าง ๆ นั้นก็คิดเพดานอยู่ ๑๕ ซึ่งก็คงไม่มีใครคาดว่าจะสูงกว่านั้น แต่ว่าเหตุการณ์ผันผวนก็เกิดความจำเป็นขึ้นมาจึงจำเป็นที่จะต้องเสนอมาแก้ไขในครั้งนี้

สำหรับคำถามข้อต่อไปที่ว่า ในทางปฏิบัติ อันนี้เป็นข้อสังเกตมากกว่าคำถามว่า ในการที่ธนาคารจะเปิดสาขาใหม่นั้น รัฐบาลไปบังคับขายพันธบัตรนั้น เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความจริงแล้วรัฐบาลขอความร่วมมือจากธนาคารพาณิชย์ให้ช่วยนำพันธบัตรไปขายให้กับประชาชนซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะระดมเงินออมมาช่วย ส่วนถ้าหากว่าเมื่อปฏิบัติไปแล้วมีปัญหาหากหรืออย่างไร ประการใดเรื่องนี้ปรึกษาหารือกันได้ เพราะเป็นเรื่องกฎเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยนะครับ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าไม่ได้ไปบังคับให้ซื้อ แต่ว่าขอความร่วมมือให้ช่วยขายให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นวิธีระดมเงินออมที่ดีนะครับ

ข้อต่อไปที่ว่า ทางเกษตรกรรมจะเดือดร้อนมากมายอะไรต่าง ๆ นั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐบาลจะมีอัตราดอกเบี้ยของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ๆ จะไม่มีการเพิ่มอัตราดอกเบี้ย อันนี้สามารถกระทำได้โดยความร่วมมือ แล้วก็ช่วยเหลืออย่าง

ดียิ่งจากธนาคารแห่งประเทศไทยนะครับ เพราะฉะนั้นผลกระทบที่จะมีต่อเกษตรกรจากอันนี้ก็ไม่น่าจะเป็นปัญหา

ส่วนในเรื่องที่ท่านบอกว่า มาเสนอกฎหมายฉบับนี้ทำให้นายทุนได้เปรียบอะไรขึ้นไปมากมาย กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า กฎหมายที่เสนอในวันนี้เป็น การขอเพิ่มอัตราดอกเบี้ยที่คิดให้แก่ผู้ฝากนะครับ เพราะฉะนั้นผลประโยชน์จะตกแก่ประชาชนผู้ นำเงินไปฝากสถาบันการเงิน แต่ขณะเดียวกันถ้าท่านเป็นห่วงในเรื่องว่าอัตราดอกเบี้ยสูง ขึ้นไป โดยทั่วไปนั้นกระผมอยากจะทราบเรียนว่า อัตราที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้เป็น อัตราของเพดานสูงสุดไม่จำเป็นว่าอัตราดอกเบี้ยจะต้องสูงติดเพดานเสมอไป อัตราดอกเบี้ย ย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะของตลาดการเงิน ซึ่งในกรณีของประเทศไทยทุกท่านก็คง ทราบดีอยู่แล้วว่าขึ้นอยู่กับภาวะตลาดการเงินในต่างประเทศเป็นอันมาก เมื่อตลาดการเงิน ในต่างประเทศมีสภาพคล่องดีขึ้นแล้วก็จะส่งผลกระทบเข้ามา อัตราดอกเบี้ยภายในก็จะ เปลี่ยนแปลงไปก็คิดว่าก็ลดลงมาจากเพดานได้ กระผมอยากจะทราบเรียนว่าไม่มีใครอยาก จะเห็นอัตราดอกเบี้ยสูงนะครับ แต่ว่าเมื่อมีความจำเป็นว่าถ้าไม่ปรับแล้วจะเกิดความฝืด-เคืองเป็นอันมากในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในช่วงต่อไปพืชผลเกษตรกำลังจะออกสู่ ตลาด ถ้าหากว่าเราไม่เตรียมมาตรการที่จะให้เงินไปซื้อสินค้าเกษตรที่จะทะลักออกมาแล้ว นี้ความเดือดร้อนที่แท้จริงที่จะเกิดขึ้นก็คือกับพี่น้องเกษตรกรทั้งหลาย เพราะฉะนั้นมี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องให้มีปริมาณเงินเพียงพอหมุนเวียนในตลาดที่จะไปปรับซื้อ สินค้าเกษตรที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดในเร็ววันนี้นะครับ

ในประเด็นสุดท้ายที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า จากการที่ขึ้นอัตราดอก-เบี้ยเมื่อครั้งก่อนได้ผลบ้างหรือไม่ กระผมอยากจะทราบเรียนว่ามาตรการของการขึ้นอัตรา ดอกเบี้ยในครั้งก่อนนั้นได้ผลเป็นอันมาก เพราะเหตุที่ว่าในปี ๒๕๒๒ ก่อนที่จะได้ขึ้น อัตราดอกเบี้ยนั้นอัตราเพิ่มของเงินออมของประชาชนนั้นเพิ่มในอัตราต่ำมากคือเพียงร้อยละ ๑๑ ลดจากอัตราเดิมประมาณร้อยละ ๒๐ เศษ ๆ ขึ้นไป หลังจากที่ได้เพิ่มดอกเบี้ยไป แล้วนี้ปรากฏว่าอัตราเพิ่มของเงินออมของประชาชนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๔ ครับ เพราะ ฉะนั้นอันนี้ก็มีผลเป็นอันมากในการระดมเงินออมในครั้งนั้น

ส่วนปัญหาที่ท่านถามบอกว่า แล้วรัฐบาลทำไมไม่ควบคุมการให้เครดิตอะไรต่าง ๆ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความจริงก็มีการควบคุมอยู่แล้วนะครับ ประการแรกก็คือว่า ทางธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ห้าสิบเชื้อแก่ภาคเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๓ ของเงินฝาก อันนี้ก็เป็นการสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวยืนยันในการที่ทำให้ ธ.ก.ส. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ฯ นั้นสามารถดำเนินงานมาได้จนทุกวันนี้ ในประการที่ ๒ โดยมาตรการबंधช่วงข้อลดของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นก็สามารถที่จะช่วยเหลือแล้วก็ให้ความควบคุมในการที่ธนาคารพาณิชย์จะปล่อยเงินฝาก โดยเฉพาะเพื่อสินเชื่อส่งออกและเพื่อबंधสินเชื่อเกษตร โดยเฉพาะในฤดูกาลที่สินค้าเกษตรออกสู่ตลาด

ส่วนมากที่จะมีมาตรการต่อไปก็คือว่า การที่จะควบคุมการให้เครดิตบางประเภทนั้นก็เป็นที่รัฐบาลได้พิจารณาอยู่ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจนั้นการที่รัฐบาลจะเข้าไปควบคุมมากเกินไปนั้นเป็นผลเสียมากกว่าผลดี เพราะฉะนั้นเราจะต้องขังผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการที่รัฐบาลจะเข้าไปแทรกแซงธุรกิจเอกชน หากว่าไม่มีความจำเป็นจริง ๆ และไม่เห็นว่าประโยชน์จะมากกว่าผลเสียแล้ว รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้องทำ ในกรณีของการควบคุมเครดิตสินเชื่อประเภท ซีเล็คเตด เครดิตคอนโทรล (Selected credit control) นั้น ก็เป็นสิ่งที่พิจารณาอยู่ แต่ว่ามาจนถึงบัดนี้ก็ยังไม่เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ หากมีความเปลี่ยนแปลงต่อไปมากในตลาดการเงินแล้วก็มีมีความจำเป็น รัฐบาลก็คงจะพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่ในช่วงนี้ก็ยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาเท่านั้น กระผมอยากจะกราบเรียนย้ำนะครับว่า ในระบบเศรษฐกิจอย่างของเวลานั้น หากไม่จำเป็นแล้ว รัฐบาลไม่น่าเข้าไปแทรกแซงในตลาดโดยไม่เห็นว่าเป็นประโยชน์เด่นชัดต่อประชาชนส่วนรวม ถ้าหากว่ามีความจำเป็นแล้วเป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวม รัฐบาลก็จะกระทำ กระผมขอกราบเรียนตอบท่านครับ ขอขอบคุณมาก

นายसानนท์ สายสว่ง สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพครับ ซึ่งที่แรกผมก็จะไม่ตั้งใจถาม แต่บังเอิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านบอกว่า

การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนี้เพิ่มให้แก่ผู้ฝาก ผมถึงสงสัย แล้วสถาบันการเงินได้เพิ่มดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฝาก แล้วสถาบันการเงินจะให้ดอกเบี้ยคนอื่นก้ไปนั้น ไม่เพิ่มหรือครับ นี่เป็นประเด็นที่เมื่อท่านตอบเมื่อกี้ ผมก็เลยสงสัย ผมเข้าใจว่าต้องเพิ่มด้วย และมีฉะนั้นแล้ว ถ้าเราไม่เพิ่มสถาบันการเงินแล้ว พอเราไปเพิ่มธนาคารเข้า ทั้งผู้ฝากและธนาคารจ่าย คนก็จะถอนเงินจากสถาบันการเงินมาธนาคารหมด สถาบันการเงินก็จะล้ม ด้วยเหตุนี้ผมจึงเข้าใจว่าต้องเพิ่มสถาบันการเงิน ทั้งให้ผู้ฝาก และสถาบันการเงินจ่ายก็ต้องเพิ่มเขา อยากจะเรียนถามว่า เหตุานที่ท่านคิดไว้ในใจโดยการแนะนำธนาคารชาติเวลานี้ท่านพอจะทราบเรียนสภานี้ทราบได้หรือไม่ว่า จะเพิ่มในอัตราสูงสุดเท่าไรครับ เพื่อจะได้ทราบครับ หรือประมาณกี่ได้ครับ ไม่นั่นแน่แน่นอนให้เป็นประมาณประการหนึ่ง ทั้งผู้ฝากและทั้งสถาบันการเงินจะจ่ายออกไป ขอความกรุณาได้ประมาณการให้ทราบเป็นเลา ๆ ก็ได้ หรือแน่นอนก็ยิ่งดี อีกประการหนึ่ง ขอทราบเรียนว่า ท่านจะแก้การเงินนี้โดยกรณีเพิ่มดอกเบี้ยเพื่อระดมเงินทุนแล้วไม่ให้เงินไหลไปต่างประเทศ ก็เป็นการถูก ในฐานะเงินกำลังตั้ง แต่อย่าลืมนะครับว่า สถาบันการเงินให้เงินกับผู้ผลิตก้ไปโดยเพิ่มอัตราดอกเบี้ย ต้นทุนการผลิตก็ต่อสูงขึ้น แล้วสินค้าก็จะต้องแพงขึ้น ท่านได้วางวิธีการจะควบคุมในการที่สินค้าเพิ่มราคา โดยเพิ่มดอกเบี้ยนี้ไว้บ้างหรือไม่ หรือรับรองได้ว่าเพิ่มดอกเบี้ยแล้วสินค้าจะไม่สูงขึ้น ถ้ารับรองได้อย่างนี้ก็เป็นพระคุณแก่ประชาชน แต่ถ้าสูงขึ้นเพราะเข้าก้ดอกเบี้ยสูง เขาก็ต้องไปเพิ่มทุนการผลิต ท่านมีวิธีการอะไรที่จะป้องกันไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนในการที่จะใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างหนึ่งอย่างใดบ้างหรือไม่ครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)
: ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ความจริงท่านรัฐมนตรีท่านยกมือจะตอบอยู่แล้ว แต่ท่านประธานไม่เห็น เพราะท่านมาช้กระผม กระผมก็อยากขอขอบพระคุณ คือกระผมอยากจะเรียนรัฐบาลในข้อเท็จจริงบางอย่าง ความจริงกระผมเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าพิจารณาแล้วก็ถูกเหตุผลผลตามตำราทุกประการ กระผมเองก็เคารพตำราของท่านรัฐมนตรี แต่ข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรกระผมไม่ทราบ ที่ท่านรัฐมนตรีบอก ว่า ไม่มีการบังคับขายพันธบัตรรัฐบาลต่อธนาคารพาณิชย์ ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ต้อง

การจะเปิดสาขาในที่ต่าง ๆ ในประเทศนั้น กระผมกราบเรียนข้อเท็จจริงที่กระผมได้ทราบ เพราะกระผมทำธนาคารอยู่ ในขณะนี้ถ้าหากว่าธนาคารพาณิชย์ต้องการจะเปิดสาขา ณ ที่ใด ก็ต้องไปขออนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้เช่นนั้น ก็ได้ปฏิบัติกันเช่นนั้นตลอดมา ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาความเหมาะสม ความต้องการของตลาดของแต่ละท้องถิ่นว่า จะต้องมีการเพิ่มขึ้นหรือไม่ แล้วก็ให้อนุมัติบ้างไม่อนุมัติบ้างไม่อนุมัติบ้างสุดแล้วแต่ ก็ไม่มีใครว่าอะไรกัน แต่ในขณะนี้ถ้าหากว่าธนาคารพาณิชย์ไปขออนุญาตเปิดสาขาใหม่ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว มีเงื่อนไขว่าธนาคารพาณิชย์จะต้องซื้อพันธบัตรรัฐบาลเป็นจำนวนเงิน ๒๕ ล้านบาทต่อ ๑ สาขา อย่างนี้จะเรียกว่าขอร้องกันโดยดีหรือไม่กระผมไม่ทราบ ก็คงดีละ เพราะพูดจาอ่อนหวาน แต่ถ้าเมื่อไม่ซื้อ ๒๕ ล้านบาทแล้วไม่ให้อนุญาต นี่เป็นความจริงข้อเท็จจริงที่กระผมทราบดีเพราะทำอยู่กับมือ ก็อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีให้ท่านได้ทราบด้วยจะตรงกับพระศนะของท่านเรียกว่าพูดจากันโดยดี ขอร้องอะไรกันโดยอ่อนหวานนั้นก็อาจจะเป็นได้ แล้วก็ท่านกรุณาบอกว่าเท่าที่ขายนานี้ก็เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์จะได้ไปช่วยขายพันธบัตรของรัฐบาลให้แก่ประชาชน อันนี้ก็νάคิด ธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งขึ้นมามีหน้าที่ที่จะต้องขายพันธบัตรของรัฐบาลธนาคารพาณิชย์ก็เป็นลูกค้าธนาคาร แห่งประเทศไทยซื้อ พันธบัตร รัฐบาลกันธนาคาร ละมาก ๆ แต่ถ้ายังมีเหลือก็เป็นหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องชวนช่วยด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่จะขายพันธบัตรนั้นให้แก่ประชาชนผู้สนใจให้มากที่สุดที่จะมากได้ ไม่ใช่ว่าจะมาใช้กลวิธีเป็นเงื่อนไขต่อตรงกับธนาคารพาณิชย์ในการตั้งสาขาให้ธนาคารพาณิชย์เอาออกมาขายให้แล้ว กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ก็เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยเองยังขายไม่ได้แล้ว ธนาคารพาณิชย์เป็นอะไรจะไปขายได้ ไม่ได้มีอำนาจ ไม่ได้มีศักดิ์ศรี ไม่ได้มีเกียรติเหนือธนาคารแห่งประเทศไทยเลย ทั้งเช่นทวลขายไม่ได้ จะบังคับให้แผงลอยข้างถนนขายจะขายออกหรือควบ ผลจะไม่เกิดขึ้น กระผมเกรงว่าอย่างนั้น อีกประการหนึ่ง การขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ก็หมายความว่าต้องขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ตามกันไปหรืออัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะขึ้นไปถึงถึงขีดลิ่งแล้ว ท่านจะขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมาให้มากขึ้นก็เป็นเรื่องของรัฐบาลจะต้องวินิจฉัย แต่ท่านรัฐมนตรีได้อธิบายมาว่าอัตราดอกเบี้ยใน

ประเทศที่จะต้องขึ้นเป็นเรื่องของกาวิชุนดอกเบียในต่างประเทศ ถ้าหากว่าดอกเบียในต่างประเทศนั้นสูง เราไม่ขึ้นดอกเบียตาม คนมีเงินก็ต้องส่งเงินออกนอกประเทศ ไปหาประโยชน์เอาไปให้กูให้ยืม นี่เป็นเรื่องอยู่ในความรับผิดชอบอยู่ในการควบคุมของธนาคารแห่งประเทศไทยโดยแท้ เวลานี้เรามีระเบียบว่าการส่งเงินออกไปนอกประเทศนั้น จะต้องส่งออกไปเพื่อซื้อสินค้าเท่านั้น มิฉะนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยจะไม่อนุญาต ถ้าหากว่ามีการลักลอบส่งเอาไปได้ด้วยวิธีไทยก๊วนหรือวิธีอื่นใดก็ตามที นั่นเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ของทางการที่คุมไม่ได้ ทำให้ไม่ไปให้เขาปล่อยออกไปได้ไปมากมายจนกระทั่งเงินฝืดอย่างให้เห็นการที่จะมาแก้ด้วยการให้ขึ้นดอกเบียเงินฝากภายในประเทศ กระผมก็เห็นด้วยน่าจะมผลดี และก็อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลอีกเช่นเดียวกันว่า ดอกเบียประเทศไทยนั้นนะครับ ก็เหมือนกับคนไทยนั้นแหละ คือถ้าขึ้นสูงไปแล้วจมไม่ลง ดอกเบียที่เร้าขึ้นในประเทศนั้นก็เมื่ออ้างว่าดอกเบียต่างประเทศเขาสูง เราก็ขึ้นตาม แต่ถ้าเมื่อดอกเบียในต่างประเทศเขาลด ซึ่งเขาลดได้แน่ ตามภาวะการตลาด ถ้าต่างประเทศเขาลดแล้ว เรามีประกันอะไรว่า อ้าวดอกเบียในประเทศจะลดลงตามเขา กระผมยังมองไม่เห็นทาง ของขึ้นไปแล้วจะไปตกลงมาได้อย่างไร กระผมก็อยากจะกราบเรียนให้ทราบไว้เท่านั้นแหละ แต่กระผมรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร อยากเรียนถามประเด็นเล็กๆ นิดเดียวแหละครับ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวพระราชบัญญัติ แต่บังเอิญท่านรัฐมนตรีพูดถึงเมื่อสักครู่นี้ กรณีว่าทางรัฐบาลมีมาตรการการเงิน ๑๓ เปอร์เซนต์ เอาไปให้ภาคเกษตร เท่าที่กระผมได้ทราบนั้นไม่ทราบว่ารัฐบาลจะมีมาตรการอะไรที่จะเป็นคนตรวจสอบให้ชัดเจนได้ว่า เงินจำนวน ๑๓ เปอร์เซนต์นั้นได้ถูกใช้ไปในทางภาคเกษตรจริง เท่าที่พูดกันเวลานี้ก็คือว่าธนาคารมีวิธีการที่จะหลีกเลี่ยงโดยการให้คนทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ สุดแต่แต่แล้วที่จะทำมาได้แล้วก็เสนอแล้วก็ธนาคารก็อนุมัติแล้วก็เป็นหลักฐานเก็บไว้ว่านั่นแหละเป็นโครงการอนุมัติการเกษตร

แต่โดยแท้จริงแล้วก็เป็นแต่เพียงโครงการกำหนดไว้มีการอนุญาตจ่ายเงินจ่ายทองกัน แต่
ว่าเป็นโครงการบังหน้าเอาไว้เท่านั้น เพราะว่ารานาคารนั้นโดยแท้จริงก็มีความเกรงกลัว
เหมือนปูลุขันทัวไป คือกลัวว่าให้แล้วไม่ไต่คืนก็จะเลือกให้เฉพาะที่แน่ใจว่าให้แล้วจะได้
กลับจริง ๆ แต่ว่าเมื่อให้แล้วได้กลับจริง ๆ นั้นจำนวนไม่ถึง ๑๓ เปอร์เซนต์อย่างที่ว่า ก็มัก
จะหาวิธีการทำให้มันครบด้วยการทำโครงการเกษตรใหญ่ ๆ ซึ่งนิยมกันมากเวลานี้ ทำเข้า
มา ๆ แล้วก็มาสะสมใส่แฟ้มกันไว้ ธนาคารแห่งประเทศไทยขอตรวจสอบเมื่อไรก็มีการ
แสดงได้ว่าได้ใช้ตัวเลขถึง ๑๓ เปอร์เซนต์จริง อันนี้ท่านรัฐมนตรีกรุณาตอบนิดเถอะครับ
ว่า มีมาตรการอะไรที่จะตรวจสอบแล้วเคยลองหรือไม่ครับว่า โครงการนี้ ๕๐ ล้าน โครงการ
การนี้ ๔๐ ล้านหรือ ๑๒๐ ล้านนี่เมื่อจริง ๆ แล้วอนุญาตกันไปแล้วมันได้ทำกันจริง ๆ หรือ
ไม่หรือเป็นตัวเลขใส่ไว้ในแฟ้มให้ดู เพื่อที่จะได้อวดว่าได้เอื้อเพื่อเกษตรกรไปแล้ว ๑๓
เปอร์เซนต์ ขอคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนตอบเป็นประเด็น ๆ ไปนะครับ สำหรับในเรื่องที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติได้ถามว่าเมื่อเพิ่มเงินฝากแล้วจะเพิ่มเงินกู้หรือไม่ อันนี้เรียนตอบว่า ต้องเพิ่ม
แน่นอนครับ โดยเฉพาะสำหรับบริษัทการเงินแต่ที่กระผมกราบเรียนนั้นเพียงแต่หมายความว่า
ในประเด็นของกฎหมายที่เสนอในวันนี้เรื่องของเงินฝากเท่านั้น เพราะว่าการที่จะ
ปรับเพดานของเงินให้กู้ของสถาบันการเงินนั้นทางรัฐบาลมีอำนาจอยู่แล้วตามกฎหมายฉบับ
เดิมนะครับ เพราะฉะนั้นที่กระผมกราบเรียนนี้ไม่ได้หมายความว่า จะขึ้นแต่เงินฝาก
แล้วเงินกู้ไม่ขึ้นนะครับอันนี้ต้องขึ้น ส่วนที่ท่านถามว่าจะขึ้นไปเท่าไรก็คงขึ้นไปใน
ประมาณระดับ ๑ เปอร์เซนต์เช่นเดียวกับสถาบันการเงินก็คือธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้
ประกาศไปแล้วนะครับ ที่ท่านเป็นห่วงในเรื่องราคาสินค้าเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็มีความเป็น
ห่วงเป็นใยเช่นเดียวกับท่านเช่นเดียวกัน และได้มีการศึกษาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏ
ว่าต้นทุนการผลิตที่เป็นส่วนรายจ่ายนั้นมาจากค่าดอกเบี้ยอยู่ในระดับประมาณร้อยละ ๓ ถึง
๔ ของต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นนะครับ เพราะฉะนั้นการที่ดอกเบี้ยขึ้นไปอีก ๑ เปอร์เซนต์
จากร้อยละ ๑๘ เป็น ๑๙ นั้นก็จะทำให้ราคาค่าต้นทุนของสินค้าสูงขึ้นแต่เพียงเล็กน้อย แต่

อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าปรากฏว่ามีการ ลอยโอกาสขึ้นราคาสินค้า เรื่องนี้ทางกระทรวงพาณิชย์และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องก็ได้สอดส่องดูแลอยู่แล้ว แต่กระผมอยากจะทราบเรียนว่าส่วนของต้นทุนที่เป็นดอกเบี๋ยนั้นไม่น่าจะเป็นปัญหาจนรุนแรงเกินไปนะครับ

สำหรับประเด็นต่อไปนั้น กระผมก็ขอขอบพระคุณท่าน หัวหน้าพรรคที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำในหลายเรื่อง ทางรัฐบาลก็ยินดีที่จะน้อมรับจากท่านไปนะครับ ก็อยากจะขอทราบเรียนเพิ่มเติมว่าที่กระผมทราบเรียนไปนั้นอาจจะสั้นไปหน่อย ที่ท่านพูดนั้นถูกต้องแล้วก็คือว่าธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์นั้นซื้อพันธบัตรของรัฐบาลในจำนวนที่ลดหลั่นกันไปในะครับตามลักษณะของสาขาที่เปิด ก็คือว่าถ้าเปิดสาขาในเขต กทม. นั้นก็ให้ซื้อพันธบัตร ๒๕ ล้านบาท ถ้านอก กทม. ก็ ๑๕ ล้านบาท ในอำเภอเมือง ต่างจังหวัด ๑๐ ล้านบาท เขตอื่นๆ ไม่มีครับ อันนี้ก็เป็นที่ไปตามนโยบายที่อยากจะกระจายให้มีสาขาธนาคารออกไปในท้องถิ่นให้มากขึ้นนะครับ ในส่วนที่ผมทราบเรียนว่า ให้ไปขายต่อให้กับประชาชนนั้น มาตรการก็คือว่าขอความร่วมมือให้ธนาคารพาณิชย์จำหน่ายพันธบัตรให้กับประชาชนให้มากที่สุด ถ้าหากว่าทำได้ อันนั้นก็จะมีภาคเป็นคะแนนในการที่จะให้ใบอนุญาตเปิดสาขาต่อไป อันนี้มีส่วนเกี่ยวเนื่องกันแบบนี้

ส่วนในข้อถามที่เรื่องเกี่ยวกับการเงิน ๑๓ เปอร์เซ็นต์ เพื่อไปทางเกษตรกรรมนี้ ทางท่านหัวหน้าพรรคประชาชนไทยได้เรียนถามอันนี้กระผมขอทราบเรียนว่า เป็นความจริงว่า เรายังมีปัญหาอยู่ว่าเงินนั้นยังไม่ไปถึงเกษตรกรที่ยากจนจริงๆ อย่างที่ตั้งใจไว้ยังมีปัญหาอยู่ แต่ในเรื่องนี้ทางธนาคารแห่งประเทศไทยและโดยความร่วมมือของธนาคารเกษตรและสหกรณ์ก็ได้พยายามติดตามตรวจสอบอยู่นะครับ ขอยอมรับว่ายังมีปัญหา แต่ว่าไม่ได้นั่งนอนใจนะครับ ปัญหาอย่างนี้แก้ไขในวันสองวันคงจะไม่ได้ แต่ก็ได้พยายามแก้ไขอยู่ มีปัญหาจริงอย่างที่ท่านถามนะครับ แต่ว่าผลดีอีกประการหนึ่งก็คือว่า ในเมื่อธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถที่จะปล่อยเงินออกไปได้เต็มตามที่กำหนด เพราะว่าค่าใช้จ่ายสูง เจ้าหน้าที่ไม่มีก็ได้ดำเนินงานส่วนที่เหลือนั้นไปฝากที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ฯ ในอัตราดอกเบี้ยต่ำซึ่งทำให้ธนาคารเกษตรและสหกรณ์มีเงินหมุนเวียนที่จะออกไปช่วยเกษตรกร

กร. แม้จะเห็นว่าในส่วนที่ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรโดยตรงก็เป็นส่วนที่ช่วยโดยทางอ้อม โดยผ่านทาง ธ.ก.ส. ครัวเรือน กระผมขอทราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายพล กุรุพิลลคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่มีการขัดข้องในร่าง พ.ร.บ. ที่รัฐบาลเสนอมานะครับ แต่เมื่อก่อนผมฟังดูท่านรัฐมนตรีตอบว่าทางรัฐบาลหรือทางธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ นี้ครับไม่ได้ขึ้นดอกเบี้ย คงดอกเบี้ยไว้ตามเดิม อันนี้ผมสงสัยผมทราบว่ามันนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๔ นี้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้ขึ้นดอกเบี้ยจากเกษตรกรซึ่งปฏิบัติตามปกติเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาหรือตลอดมานั้นไม่เกินร้อยละ ๑๒ ต่อปี แต่นับวันที่ ๑ เมษายนนี้ได้ขึ้นไป ๑๓ แล้วครับรายคน นอกจากนั้นกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรเดิมได้ถูกจากธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ ร้อยละ ๔ แต่ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ ก็มาออกข้อบังคับขึ้นจากกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตรร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปแล้วครับร้อยละ ๑ ขึ้นอย่างเงี้ยบ ๆ ครับ ไม่บอกใคร ออกข้อบังคับออกมาโดยคณะกรรมการของ ธ.ก.ส. อนุมัติ คณะกรรมการของ ธ.ก.ส. นั้นมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง แล้วท่านบอกว่าไม่ได้ขึ้นดอกเบี้ยเป็นดอกเบี้ยของเกษตรกร อันผมก็อยากจะต้องท่านรัฐมนตรีครับที่ตอบไป นอกจากนั้นเวลานี้มีญาติของสมาชิกสภาผู้แทน ฯ ซึ่งอาจจะเข้าในวันสองวันนี้ะครับ ในอาทิตย์หน้าก็ได้ แต่อยู่หลัง ๆ ผมจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระขึ้นมาพูดก็เตรียมทางรัฐมนตรีได้มาตอบสมาชิกในสภานี้ ในโอกาสไว ๆ นี้แหละครับก่อนที่จะปิดสมัยประชุม นอกจากนั้นที่ท่านบอกว่า ธ.ก.ส. ได้รับทุนช่วยเหลือจากธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์นั้น ธนาคารพาณิชย์มาคิดดอกเบี้ยจาก ธ.ก.ส. เดิมก็ขึ้นช่วยตามดอกเบี้ยเงินฝาก แล้วคราวนี้ดอกเบี้ยเงินฝากก็จะขึ้นไปอีก ธนาคารพาณิชย์ก็ต้องคิดจาก ธ.ก.ส. เพิ่มเข้าไปอีก เงินอันนี้เป็นภาระแก่เหตุเฉพะหน้า ผมจะไม่อภิปรายในวันนี้ละครับ เพราะจะคนละเรื่องกัน แต่ผมขอตั้งทางรัฐบาลไว้แล้วได้เตรียมไว้วันะครับว่าสภาผู้แทนราษฎรจะพูดถึงเรื่องนี้ อันนี้ก็ขอได้ไปทบหวอนในธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ อีกทีว่าจริงหรือไม่ครับตามที่ผมเรียนวันนี้ะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุเทพ วงศ์กำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำอากาศตรี สุเทพ วงศ์กำแหง พรรคพลังใหม่ จากนครราชสีมา กระผมเองกระผมก็คิดว่ากระผมเห็นใจรัฐบาลและก็คงจะต้องยอมรับหลักการแน่นอน แต่กระผมก็คิดว่าอยู่ในขณะที่รัฐบาลเองก็ยอมรับว่าอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปีนั้น เป็นสิ่งที่เกินไปไม่ได้ ความจริงรัฐบาลก็น่าจะแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๔ เสียก็คงจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัตินั้นๆครับ กระผมคิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น

นายปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม ตามที่ ขบวนการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงกระผมเมื่อก่อนก็ขอประทานกราบเรียนว่า ก็มีการเข้าใจเห็นความจำเป็นของรัฐบาลที่จะต้องแก้ไขในเรื่องนี้ แต่เมื่อก่อนก็ได้มีสมาชิกจากเพชรบูรณ์ ได้ยืนยันแล้วว่าที่ท่านบอกว่าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรนั้นจะเป็นแหล่งเงิน ซึ่งตรงดอกเบี้ยไม่ให้ กระทบ กระเทือนเกษตรกร แต่ข้อเท็จจริงแล้วเป็นดังที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพชรบูรณ์อีกท่านหนึ่งได้กล่าว แล้วกระผมขอยืนยันว่า ในฐานะกระผมเป็นประธานสหกรณ์การเกษตรเพชรบูรณ์ เดียวธนาคารการเกษตรหรือ ธกส. นั้นได้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยแก่เกษตรกรไปแล้ว ๑ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ขึ้นดอกเบี้ยจากสถาบันเกษตรกรสหกรณ์การเกษตรอีก ๑ เปอร์เซ็นต์ จากเดิมก็ร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๑๐ เกษตรกรจาก ๑๒ เป็นร้อยละ ๑๓ เพราะฉะนั้นการที่ท่านยืนยันอะไรในสภานั้นก็ขอให้เป็นอย่างที่จริงสักเล็กน้อย เพราะว่าในสภานั้นบางท่านอาจจะไม่ทราบข้อมูลและข้อเท็จจริง และอีกประการหนึ่ง กระผมก็อยากขอประทานกราบเรียนดังข้อสังเกตว่า การที่รัฐบาลได้พยายามปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยทั้งเงินฝากและเงินกู้เพื่อจะให้สอดคล้องกับปัญหาภาวะการเงินของประเทศและของโลก แต่กระผมอยากจะมีข้อสังเกตว่า เวลานี้ประเทศชาติเรามีปัญหาปั่นป่วนเป็นเรื่องจากธนาคารหรือไม่ เพราะว่าตามพระราชบัญญัติธนาคารนั้นจะให้ธนาคารนั้นทำธุรกรรมก็เรื่องการเงินเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้ต้องเป็นที่ยอมรับว่าธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งทำธุรกิจทุกอย่างแม้กระทั่งการค้าการเกษตรระ-

ไว้ปล่อยเงินกู้คลังสินค้าทุกอย่าง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนถามว่า รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังนั้นจะมีมาตรการอะไรที่จะกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ นั้นได้ดำเนินธุรกิจเรื่องการเงิน คำแต่เงินเพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นกระผมยังไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลมีมาตรการอะไรที่จะควบคุม เดียวนี้ทางรัฐบาลโดยกระทรวงการคลังนั้นได้ให้ธนาคารพาณิชย์เปิดสาขาต่าง ๆ แม้แต่ตำบลยังมีธนาคารพาณิชย์ และธนาคารพาณิชย์เหล่านี้ยังมีทรัสต์ (Trust) มีไฟแนนซ์ (Finance) มีการเงินต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าน่าจะเป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำให้ปัญหาเศรษฐกิจตลอดจนกระทั่งเกษตรกรได้เดือดร้อนในเรื่องธุรกิจการเงินซึ่งธนาคารไม่ได้ทำอยู่ในขอบข่ายของกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ อันนี้จะ เป็นความจริงหรือไม่ ก็อยากจะให้รัฐบาลได้ชี้แจงและถ้าเป็นความจริงกระผมก็อยากจะว่า รัฐบาลได้มีมาตรการอันใดที่จะป้องกันสิ่งเหล่านี้ที่จะให้ธนาคารพาณิชย์นั้นดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ ขอขอบคุณครับ

นายวิจารณ์ ก้องสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิจารณ์ ก้องสมุทร กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย จาก การขึ้นดอกเบี้ยเงินกู้ที่ท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ได้ตอบมานั้นกระผมยังมีความข้องใจอยู่ประการหนึ่งก็คือว่า มีบุคคลอยู่กลุ่มหนึ่งที่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่พ่อค้าที่ซูดรีดที่มีเงิน มหาศาล นักค้าของเถื่อนที่มีเงินมหาศาลและข้าราชการบางคนที่รับราชการว่าร่วมมหาศาล คนพวกนี้ได้นำเงินของประเทศไปฝากไว้กับธนาคารต่างประเทศ คนพวกนี้พร้อมที่จะหนีไปต่างประเทศ และถ้าหากว่าการขึ้นดอกเบี้ยนั้นท่านแน่ใจหรือว่าคนจำพวกนี้จะเอาเงิน กลับมาฝากเพื่อจะกินดอกเบี้ยในประเทศไทย ทินถ้าหากว่าเป็นเป็นอย่างนั้น กระผมก็อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าท่านจะมีมาตรการประการใดที่จะแก้ไขปัญหานั้น และก็ไม่ให้ปัญหานั้นเกิดขึ้นกับประเทศไทยตั้งแต่ละบี่ ๆ มานี้มีบุคคลจำพวกนี้มากมายที่จะกอบโกยเงินทองไปและก็ได้ดอกเบี้ยจากต่างประเทศใน ประเทศนั้น ธนาคารก็ไม่ได้รับเงิน ฝากจากคนพวกนี้ และอีกประการหนึ่งที่ท่านคิดว่าเมื่อฝากดอกเบี้ยนั้นให้กับผู้ฝากมากขึ้น ผู้ที่จะกู้เงินนั้นก็ต้องกู้ดอกเบี้ยมากขึ้นเช่นกันเป็นไม่ได้หรอกครับ ถ้าหากว่าผู้กู้เงิน จะกู้ในอัตราต่ำ และผู้กู้ถ้าหากว่ากู้ในอัตราสูงและไปลงทุนก็ต้องอยากจะได้เงินมากกว่าดอกเบี้ย

ที่จะฝากกับธนาคารอย่างเช่นฝากไว้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าไป ๑๗, ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ก็จะต้องหาผลประโยชน์ได้ถึง ๒๐ ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่ได้ผลประโยชน์นั้นจะทำให้เกิดความทุกข์ยากแก่ประชาชน อย่างเช่นไปลงทุนในการอุตสาหกรรมประชาชนที่ปานกลางนั้นจะต้องรับผิดชอบรับภาระที่จะได้ผลประโยชน์จากพ่อค้าเหล่านั้น ท่านมีมาตรการประการใดครับที่จะแก้ไขใน ๒ ประการที่กระผมได้กราบเรียนถาม ขอบพระคุณครับ

ร้อยโท อนันต์ พรรณเชษฐ์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกก็ได้อภิปรายไปหลาย ๆ จุดนะครับ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมจึงใคร่อยากจะขอแยกประเด็นจุดที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายเป็น ๓ จุด จุดแรก คือว่าเหตุใดหรือมีเหตุผลใดที่จะต้องปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยในพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประการที่ ๒ ก็คือผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น

ประการที่ ๓ คือว่าการช่วยเหลือการเกษตรนั้นจะได้รับผลหรือเปล่าจากพร.บ. ฉบับนี้ ก่อนอื่นกระผมจะขอพูดถึงประเด็นเรื่องของดอกเบี้ยก่อน ที่แท้จริงนั้นการที่จำเป็นต้องขึ้นดอกเบี้ยเงินฝาก หรือที่จะเรียกว่าเงินที่กู้มาจากประชาชนก็มีความจำเป็นครับ เพราะว่าในอดีตนั้นคำว่า "สถาบันการเงิน" นั้นมีทั้งธนาคารพาณิชย์และมีบริษัทเงินทุน ฉะนั้นเมื่อธนาคารพาณิชย์ซึ่งในอดีตนั้นเมื่อก่อนที่จะปรับปรุงดอกเบี้ยครั้งก่อน ๆ นั้นมีอัตราเงินฝากร้อยละ ๙ ต่อปี ในขณะที่สถาบันการเงินอื่นคือ สถาบันการเงิน บริษัทเงินทุนก็รับฝากหรือไปกู้จากประชาชนในอัตราดอกเบี้ยร้อยละประมาณ ๑๑, ๑๒ ซึ่งผิดกันประมาณ ๓ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยได้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ให้สูงขึ้นจนถึงร้อยละ ๑๕ ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องปรับพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สถาบันการเงินอีกประเภทหนึ่งสามารถจะอยู่ได้ สามารถที่จะรับเงินฝากในอัตราที่จะเป็น ๑๖ หรือ ๑๗ เปอร์เซ็นต์ได้ กระผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องการ แต่ความเป็นจริงนั้นขณะนี้สถาบันการเงินอีกประเภทหนึ่งก็รับในอัตรา ๑๖, ๑๗, ๑๘ อยู่แล้ว ฉะนั้นการปรับปรุงอัตราครั้งนี้ก็เป็นการกระทำที่ไม่ได้มีผลอะไร

อีกเลย เพราะว่าการกระทำในตลาดนั้นได้ทำแล้ว แต่เมื่อปรับปรุงครั้งนั้นก็เพื่อให้กระทำนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย นั้นเป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ จะมีผลหรือเปล่านั้น กระผมได้เรียนว่า สมัยที่ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๙ ขึ้นมาเป็นร้อยละ ๑๒ ต่อปีนั้น กระผมคิดว่ารัฐบาลในครั้งนั้นในความคิดเห็นส่วนตัวของกระผมนั้นได้กระทำเร็วเกินไปและสูงเกินไป เหตุผลก็คือว่าจำนวนเงินในขณะนั้นมีเงินฝากที่เป็นเงินบาทเรานั้นประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ ล้าน แต่มีเงินกู้ที่มาจากต่างประเทศเพียง ๓๐,๐๐๐ ล้าน และเราเอา ๒ อันนี้ไปรวมกันเพื่อจะปรับอัตราดอกเบี้ยขึ้นมาทีเดียว เพื่อจะให้ทันกับต่างประเทศนั้นย่อมเป็นการกระทำที่กระผมคิดว่าไม่ได้แยกประเภทต่าง ๆ ออกมา ความจริงก็ควรจะให้เป็น ๒ ประเภท ประเภทที่เป็นเงินบาทในนี้ซึ่งหลาย ๆ ประเทศ เช่นมาเลเซียก็ตาม ประเทศอื่นก็ตาม ก็ยังทำกันได้ กระผมเชื่อว่าเงินบาท ๑๖๐,๐๐๐ ล้านนั้น ถ้าเราเพิ่มเพียงเล็กน้อยก็ไม่ได้กระทบกระเทือนกับเงินกู้ ที่ถึงกับต้องมาเปลี่ยนอัตราเงินให้กู้ยืมจาก ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขึ้นมา แต่ถ้าเราแยกเงินตราต่างประเทศให้มีอัตราเงินฝากได้หรือกู้ยืมได้สูงเท่าต่างประเทศ เช่นต่างประเทศคิด ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ถ้าใครก็มาจากต่างประเทศเราก็อนุญาตให้เขาคิด ๑๖ เปอร์เซ็นต์ และให้กู้ต่อในอัตราที่คิดกันประมาณ ๒ หรือ ๓ เปอร์เซ็นต์ ก็ยอมทำได้ และอีกอย่างหนึ่งถ้าเราแก้ปัญหาเสียตอนนั้น การที่จะขึ้นราคาเงินให้กู้ยืมจากร้อยละ ๑๕ มาเป็นร้อยละ ๑๙ ในขณะนั้นหรือร้อยละ ๒๐ นั้น ย่อมไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นก็จะต่ำกว่านั้น ถูกละครับ ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่า เมื่อต้นทุนดอกเบี้ยสูง ถึงแม้ว่าจะเป็น ๓ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์ของต้นทุนก็ตาม ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกแล้วว่า ๓ หรือ ๔ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นความจริงครับ แต่ว่าการที่บิวราคาสินค้าขึ้นไปนั้น ไม่ว่าจะเวลาน้ำมันขึ้นหรือจะดอกเบี้ยขึ้นก็ตาม พอคำนวณเข้าไปในลักษณะที่ไม่ได้เป็นอัตราส่วนเดียวกันเลย นี่เป็นความเป็นจริง และไม่มีรัฐบาลไหนที่สามารถจะควบคุมอันนี้ได้ตลอดมา ฉะนั้นผลจะต้องเกิดขึ้นแน่ครับ และมันเกิดขึ้นแล้ว ฉะนั้นกรณีที่ว่ากาารเพิ่มแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้ เป็นสิ่งที่ทำตามหลักความเป็นจริงนะครับ และกระผมก็ขออนุญาตเห็นด้วยกับท่านหัวหน้าพรรคกิจสังคม ซึ่งว่าอัตราดอกเบี้ยของเรานั้นขึ้นไปแล้วจะลงได้หรือเปล่า กระผมขอเรียนสักเล็กน้อยว่า

อัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศนั้นเขาขึ้นลงตามจำนวนเงินที่เขาถืออยู่หรือเหลืออยู่หรือขึ้นตามอุปทาน อุปสงค์ของเงินกับความต้องการของบุคคลผู้กู้ และขึ้นลงอยู่เสมอ อาจจะเป็น ๕ เป็น ๑๐ เป็น ๑๑ หรือจะเป็น ๑๒ หรือจะเป็น ๑๖ แต่เขาก็ลงมาเหมือนกัน แต่สำหรับในประเทศไทยนั้น กระทบก็เป็นห่วงเหมือนกันเมื่อขึ้นไปสูงแล้วนี้เราจะมีมาตรการทำได้อย่างต่างประเทศหรือเปล่า เพราะว่าอัตราดอกเบี้ยของไทยนั้นเราตั้งขึ้นมาโดยแบบที่ตั้งขึ้นมาไม่ได้มีพื้นฐานใช้อัตทิพิเชี่ยล (Artificial) โดยกลุ่มสถาบันการเงินที่เขาต้องการเขาต้องการเท่าไรเขาก็ตั้งเท่านั้น และเงินที่ได้มานั้นผลประโยชน์ที่ทำนั้นเป็นที่แน่นอนครบ ทุก ๆ แห่ง ทุก ๆ สถาบันต้องรักษาสผลประโยชน์ ทำการค้าก็ต้องได้กำไรมากที่สุด แต่เป็นเรื่องของสถาบันของรัฐบาลที่จะควบคุมอย่างไร ยกตัวอย่างสัก ๒ เรื่องนะครับ

เรื่องแรก ครั้งเมื่อรัฐบาลเพิ่มอัตราเงินกู้ยืมจากธนาคารกลางให้กับธนาคารพาณิชย์ร้อยละ ๑ ต่อปี ธนาคารพาณิชย์ ๑ แห่งที่กระทบมัน ๆ ได้เพิ่มอัตราดอกเบี้ยลูกค้าของเขาทุก ๆ รายเล็กเท่าที่จะเพิ่มได้ ร้อยละ ๑ แต่สำหรับลูกค้ารายใหญ่แน่นอนไม่สามารถจะเพิ่มได้ แต่เมื่อท่านมองดูอัตราเงินที่ธนาคารพาณิชย์ในขณะนั้นกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นเพียง ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่เงินกู้ทั้งหมด ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาทในขณะนั้น ท่านคิดดูเถอะครับว่าทางรัฐบาล สถาบันของรัฐบาลได้ควบคุมถึงหรือเปล่า เหตุนี้ละครับถ้าตราบได้ควบคุมไม่ถึงก็เป็นปัญหา

ปัญหาต่อไปคือที่ว่าขึ้นอันนั้นแล้ว ผลที่จะเกิดขึ้นนั้น ความจริงผลต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว อันนี้เพียงแต่ตามหลังในความรู้สึกของกระผม แต่ในด้านกาเกษตรนั้น กระผมขอเรียนว่ารัฐบาลเรานั้นที่จะช่วยเหลือให้ถึงมือเกษตรกรนั้นยากมากครับ ยากลำบากเหลือเกิน และกระผมคิดว่าตราบได้ที่ร้ายยิ่งปล่อยโครงสร้างของระบบธนาคารหรือระบบสถาบันการเงินอยู่ในลักษณะอย่างนี้เราไม่มีทางแก้ไขในการช่วยเหลือการเกษตร เหตุผลก็คือว่าสินเชื่อการเกษตรนั้นเป็นสินเชื่อที่เสี่ยงมากที่สุด ตราบได้รัฐบาลไม่ได้สร้างโครงสร้างสำหรับรองรับไว้ในด้านการเกษตรซึ่งกระผมเห็นว่ามี ๕ ขั้นตอน ซึ่งกระผมขอแต่เพียงบอกย่อ ๆ ว่า ๕ ขั้นตอนนี้ถ้าทำไม่ครบ การช่วยเหลือการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ร้อยละ ๑๓ นั้นย่อมทำไม่ได้ ไม่มีทางทำได้ครับ เพราะว่าความเสี่ยงไม่มีใครยอมเสี่ยงนะครับ แต่ว่าถ้า

รัฐบาลได้สามารถสร้าง ๕ ชั้นตอนนี้ โดยมีสถาบันเข้ารองรับ กระผมคิดว่าสิ้นเชิงการเกษตรนั้นจะทำได้ถึง ๑๕ ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละ ๑๕ ถึง ๒๐ ของเงินฝาก ฉะนั้น กระผมจึงขอเรียนประเด็นใหญ่ ๆ ออกเป็น ๓ ประเด็น และกระผมก็หวังว่าการบริหารของรัฐบาลในด้านของสถาบันการเงินนั้น ขอให้พยายามมองในการควบคุมและทำให้ได้ มิใช่เกิดจากว่าเราคุมคนส่งเงินออกนอกไม่ได้เราก็มาขึ้นดอกเบี้ย อันนี้เป็นรัฐบาลครั้งไหนทำขึ้นมา แต่ผลก็มากระทบกับอันนี้ ถ้าจะเรียกว่าในความเห็นของกระผมก็คิดว่าครั้งก่อนที่เพิ่มดอกเบี้ยมากอย่างนั้น กระผมคิดว่าไม่ถูก แต่ครั้งนั้นมันเป็นความจำเป็นที่จะต้องทำให้ถูก เพราะว่าถ้ามีเงินนั้นสถาบันการเงินธนาคารพาณิชย์ซึ่งขึ้นดอกเบี้ยไปร้อยละ ๑๕ มีเงินฝากประมาณ ๒ แสนล้านบาท แต่สถาบันการเงินของบริษัทเงินทุนซึ่งมีเงินฝากหรือเงินกู้ยืมจากประชาชนประมาณ ๕ หมื่นกว่าล้านบาท แล้วสถาบันเหล่านี้ก็จะไม่มีทาง นอกจากทำวิธีการที่ผิดกฎหมายเท่านั้นเอง ฉะนั้นกระผมคิดว่าโดยหลักการแล้วก็ต้องผ่านกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

นายประยูร สุรนินวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคพลังใหม่ กระผมต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานที่ต้องขึ้นมาอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่ากฎหมายนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญมากเกี่ยวกับกระทบกระเทือนหลายแง่ของด้านเศรษฐกิจของประเทศ กระผมจะขออนุญาตอภิปรายสั้น ๆ สัก ๓ ประเด็น ประเด็นแรกก็คือ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบแล้วว่าเงินสินเชื่อทางการเกษตรนั้นไม่ต่ำกว่า ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ท่านได้มีการควบคุมจริง กระผมเป็นห่วงในจุดนี้มาก กระผมขอกราบเรียนว่า การควบคุมนี้มีอยู่เฉพาะในธนาคารพาณิชย์เท่านั้น ในเงื่อนไขข้อนี้ในกฎหมายฉบับนี้ แต่ในสถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น ทรัสต์ (Trust) หรือ ไฟแนนเชียล (Financial) อื่น ๆ นั้น การควบคุมอันนี้ทางรัฐบาลไม่ได้ควบคุมเลย เพราะฉะนั้นการปล่อยเงินกู้ของสถาบันการเงินอื่น ๆ นั้นไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายของอันนี้ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อการเกษตรกรรมของประเทศเป็นอย่างมาก นี่ก็คือประเด็นที่ ๑

ส่วนประเด็นที่ ๒ นั้นท่านก็ได้กรุณาตอบว่า สถานการณ์การเงินของประเทศขณะนั้นไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องระดมเงินฝากโดยการขึ้นดอกเบี้ยเงินฝากอีก ๑ เปอร์เซ็นต์เป็นอย่างต่ำ ๑๕ เปอร์เซ็นต์นั้น กระทบขอทราบเรียนว่า ในการส่งเงินออกนอกประเทศนั้น สมมุติว่าเงินฝากนั้นมีมากขึ้นจะมีพ่อค้าที่ต้องการส่งเงินออกไปนอกประเทศวิธีส่งเงินออกไปนอกประเทศนั้นก็คือ การส่งสินค้าจากต่างประเทศ ตรงนี้เป็นจุดสำคัญมากซึ่งรัฐบาลจะต้องแก้ การส่งสินค้านี้ กระทบขอทราบเรียนยกตัวอย่างอย่างหนึ่งของขึ้นหนึ่งราคาเพียง ๑๐๐ บาท แต่พ่อค้าในนี้ส่งซื้อสินค้าราคา ๒๐๐ บาท โดยไปตกลงกับบริษัทข้างนอกประเทศ เงินออกนอกประเทศไป ๒๐๐ บาท แต่ราคาสินค้าที่พ่อค้าต่างประเทศต้องการเพียง ๑๐๐ บาท อีก ๑๐๐ บาทนั้นจำเป็นจะต้องเอาไปฝากไว้ในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเงินของประเทศเราจึงขาดแคลนลงไปในโลกขณะอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลไม่รีบแก้ไขมาตรการเกี่ยวกับการส่งสินค้าเข้าแล้วละก็การเงินของประเทศแม้จะยอมเข้ามาเท่าไรก็ตามก็ยังคงขาดแคลนกันอยู่อีกนั่นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อ ๒ วันมานี้ก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภาแห่งนี้ ได้เสนอกฎหมายฉบับหนึ่งเกี่ยวกับเอ็กซิม แบงค์ (Exim Bank) คือกฎหมายเกี่ยวกับการส่งสินค้าเข้าและส่งสินค้าออกโดยเฉพาะแต่ก็ไม่ผ่าน เพราะฉะนั้นจะขอทราบเรียนฝากรัฐบาลว่าจุดนี้เป็นจุดสำคัญอย่างยิ่ง

ประเด็นที่ ๓ ซึ่งกระทบขอทราบเรียนให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับกระทรวงการคลัง เพราะอันนี้ต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานสักเส็กน้อย เพราะว่าหลักการ อันนี้กระทบเข้าใจว่าทางกรมมันจะต้องรับหลักการ แต่มีข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่ง ในกระทรวงการคลังนี้กฎและระเบียบต่างๆ ของกระทรวงการคลังนั้นจำเป็นจะต้องรีบแก้ไขโดยรีบด่วน การปฏิบัติของหน่วยราชการ หน่วยรัฐวิสาหกิจของรัฐ ในขณะนั้นก็ได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกระทรวงการคลังทุกประการ แต่ปรากฏว่าสถานการณ์การเงินของประเทศยังรวบไหลไปทางภาคเอกชนนั้นอย่างมาก กระทบขอทราบเรียนยกตัวอย่างอย่างนี้ อย่างระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเหมาก่อสร้าง ครั้งแรกนั้นจะต้องไปหาแบงก์การันตีเกี่ยวกับการประกันของ ซึ่งจะไปหาธนาคาร ธนาคารคิดดอกเบี้ยแล้วตรงนั้นเมื่อประมูลราคาได้แล้วจะกระทำสัญญาจะต้องไปหาค้ำประกันจากธนาคารมาอีก ซึ่งธนาคาร

นั้นออกกระดาษแผ่นเดียว แต่คิดดอกเบี้ย พอทำสัญญาแล้วจะเบิกเงินล่วงหน้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์จะต้องไปหาธนาคารอีก ธนาคารก็จะออกกระดาษแผ่นเดียวนั้นคิดดอกเบี้ยเข้ามามาก ไปอย่างนี้เรื่อย ๆ จนครบวงจรถัดทั้งหมดนั้นกระผมได้วิเคราะห์แล้วว่าธนาคารเอาประเภทกระดาษแผ่นเดียวนี้ออกมานี้ ธนาคารได้ไปถึง ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๕ นั้นงบประมาณค่าก่อสร้างของประเทศทั้งหมด ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑๘ เปอร์เซ็นต์ก็คือ ๕,๖๐๐ ล้านบาท ซึ่งเข้าไปอยู่ในธนาคารเฉย ๆ โดยธนาคารไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นกฎระเบียบของกระทรวงการคลังในลักษณะนี้ยังมีอีกมาก ซึ่งเงินของประเทศจากงบประมาณนี้รั่วไหลไปในภาคเอกชนมาก เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนในข้อที่ ๓ นี้ฝากไว้เป็นข้อสังเกต แต่ถึงอย่างไรก็ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็จะยอมรับถึงจะไม่เต็มใจก็ยอมรับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็สมควรแก่เวลาแล้วนะครับ ขอลงมติ ท่านผู้ใดจะติดใจอีกหรือครับ เห็นรับหลักการกันทั้งนั้น หรือไม่รับ เชิญ ๆ

นายธรรมนุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม วุฒิสมาชิก มีปัญหาที่อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพอยู่ข้อหนึ่งนะครับ เกี่ยวกับความแน่ใจในด้านความสำเร็จที่จะได้ตามกฎหมายฉบับนี้ครับ คือการที่จะปรับปรุงให้อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี กระผมเข้าใจว่าทางรัฐบาลก็จะได้คิดมารอบคอบแล้วว่า ภาวะการณ์ปัญหาทางการเงินนี้ที่จะต้องแก้ไขมันมีวงเงินที่จะต้องดูแลประมาณเท่าไร กระผมก็อยากจะขอความกรุณาทราบจากรัฐบาลถ้าไม่เป็นการลับหน้าครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่สภาผู้แทนราษฎรในกรณีนี้จะได้รับผลสำเร็จและในขั้นตอนในการที่จะได้ตามเป้าหมายอันนี้ ซึ่งกระผมเชื่อรัฐบาลคงมีนั้นครับ ก็คงจะต้องแบ่งขั้นตอนไปเป็นขั้น ๆ สมมุติว่าคิดว่าจะได้เงินมาเพื่อใช้ในการที่จะให้กู้แก่เกษตรกรหรือผู้ประกอบการรายย่อยนี้ สมมุติประมาณสัก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท กระผมก็เข้าใจว่าอัตราดอกเบี้ยที่จะเพิ่มให้สูงขึ้นก็จะต้องแบ่งเป็นขั้น ๆ คงไม่ใช่ให้ขึ้นได้ยวบยาบเพื่อจะได้ ได้หมื่นล้าน เพราะในมุมมองนั้นมันน่าจะไม่ได้ หรืออาจจะส่งผลเสียมากกว่าผลดีที่จะได้จากหมื่นล้าน ดังนั้นกระผมก็ใคร่กราบเรียนเป็นปัญหาต่อเนื่องจาก

เป้าหมายเงินที่จะต้องการได้รับนั้นจะต้องกระทำตามขั้นตอนเหล่านี้ ใช่หรือไม่ หรือรัฐบาล
อาจจะให้ขึ้นดอกเบี้ยได้ ในขั้นแรกอาจจะ ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๓
เปอร์เซ็นต์ครั้งอะไรแบบนั้นะครับ และกะว่าจะได้เงินเท่าไร และขั้นต่อไปจะขึ้นอีกกี่เปอร์-
เซ็นต์จะได้เงินอีกเท่าไรในละครับ กระผมอยากทราบ เพราะว่าเพื่อจะให้แน่ใจว่าในการที่
จะไปคิดให้สูงกว่าโดยยังไม่แน่นอนนี้ แต่จะต้องไปขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีที่จะไปออกเป็นกฎ
กระทรวงเมื่อออกเป็นระเบียบการอะไรเกี่ยวข้องกับนั้นจะได้เป็นที่สบายใจแก่สภานี้ว่าได้กระ-
ทำไปจะได้ผลเป้าหมายและจะไม่มีผลเสียหายแก่วงการเศรษฐกิจ เพราะปัญหาการเงินนี้เป็น
ปัญหาที่ลำบากเหมือนกัน ถ้าเราพลาดไปนิดเดียวผลที่จะได้นั้นมันจะไม่ ได้ดีใจมันอาจจะ
หดไปนะครับ เพราะมันขึ้นอยู่กับทฤษฎีทางจิตของประชาชนผู้เกี่ยวข้องกับ กระผมจึงอยาก
ทราบเรียนถามรัฐบาลนะครับ ไม่รังเกียจถึงวงเงินที่คิดว่าจะได้จากการแก้ไขกฎหมายฉบับ
นี้เพื่อมาช่วยภาวะการเศรษฐกิจ และกัขั้นตอนในการคิดดอกเบี้ยที่จะให้สูงขึ้นนี้ว่าควรจะ
ผ่อนเป็นขั้น ๆ เป็นช่วง ๆ อย่งไรนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายไพจิตร เอื้อทวีกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
ประธานที่เคารพ เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิก กระผมจะพยายามตอบคำถามหลาย
คำถามที่ท่านได้ถามไว้วันะครับ คือในประการแรกกระผมลืมไปประเด็นหนึ่งก็คือว่า ปัญหา
ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นก็มีความเข้าใจว่าเป็นเพราะว่ามีคนเอาเงินไปลงทุน ต่างประเทศมาก
อะไรต่ออะไรมาก อันนี้ขอทราบเรียนว่า จากการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดของธนาคารแห่ง
ประเทศไทยนะครับ อันนี้ไม่ได้มีปรากฏการณ์นะครับ อย่างน้อยที่ผ่านระบบธนาคาร
กระผมคิดว่าปัญหาที่แท้จริงคือการกลอบนั้นก็ยังมีบ้าง แต่ก็มีมานานแล้ว แต่ปัญหา
แท้จริงของเรานั้นก็คือว่าระบบเศรษฐกิจของเราเป็น ระบบที่เป็ดมาก ทั้งใน ทางด้าน การค้า
และการเงิน ในเมื่ออัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศสูงขึ้นมา และเรายังไม่ได้ช่วยอัตรา
ดอกเบี้ยภายในนั้น สิ่งก็ตามมาที่ทำให้เกิดปัญหาเรื่องปริมาณเงินภายในนั้นมีอยู่๒ประการ
ที่สำคัญ ก็คือว่า

๑. ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ นั้นจะไม่นำเงินเข้ามาเท่าที่ควร
ทั้งนี้เพราะว่าต้นทุนสูงมาก กู้มาแพงแล้วก็มีมาปล่อยดอกเบี้ยมันขาดทุนครับ เมื่อเอามา

ผสมกับเงินที่ภายในซึ่งอัตราว่างถูกอยู่นั้นก็ช่วยขึ้นมาได้บ้าง แต่ว่าถ้าหากว่าถูกเข้ามาามากแล้ว มันขาดทุน เพราะฉะนั้นในการประกอบธุรกิจโดยปกติขาดทุนเขาก็ไม่ทำ นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ในเมื่อดอกเบี้ยข้างในถูกดอกเบี้ยข้างนอกแพง ก็แล้วเรื่องอะไรเขาถึงจะไปภาระหนี้สินอยู่ต่างประเทศ เพราะดอกเบี้ยมันแพง เพราะฉะนั้น แทนที่จะนำเงินเข้ามา เขาก็นำเงินจากภายในไปชำระหนี้สินระยะสั้น ทั้งหมดมันทำให้ปริมาณเงินในประเทศไม่เพียงพอต่อการหมุนเวียนนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องของระบบดอกเบี้ยสำหรับเศรษฐกิจเปิดทุกระบบจะประสบปัญหาเช่นเดียวกัน อันนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้นอกเสียจากว่าเราจะบีตประเทศนะครับ ไม่มีการติดต่อห้ามค้าขายกับใครทั้งสิ้นซึ่งก็กระทำไม่ได้ อันนั้นเป็นประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านสมาชิกจากเพชรบูรณ์ด้วยความเคารพอย่างยิ่งนะครับว่า ไม่ได้มีเจตนาจะกล่าวเท็จต่อสภานี้ นะครับ และเท่าที่ทราบก็ยังไม่เคยกล่าวเท็จต่อสภานี้เลยครับ ที่กระผมกราบเรียนก็คือว่าจากผลของการปรับอัตราดอกเบี้ยครั้งนี้ รัฐบาลจะยื่นอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมของ ธกส. ส่วนประเด็นที่ท่านพูดถึงนั้นเป็นเรื่องเมื่อ ๒ เดือนก่อน ก็คือดอกเบี้ยที่ขึ้นไปแล้ว อันนั้นก็เหตุผลและความจำเป็นของมัน ถ้าหากว่ามีโอกาสก็จะได้อภิปรายขึ้นงั้นกัน แต่กระผมกราบเรียนว่า ที่เรียนนั้นเป็นความจริงและด้วยความสัจย์ข้อทุกประการครับ ไม่ได้มารายงานเท็จต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเลย กระผมกราบเรียนเกี่ยวกับว่าจากการขึ้นดอกเบี้ยครั้งนี้จะไม่ขึ้นดอกเบี้ยของ ธกส. ท่านเอาเรื่องเมื่อ ๒ เดือนก่อนมาพูดแล้วก็บอกว่ารัฐบาลพูดสิ่งไม่จริง อันนี้กระผมขอทำความเข้าใจด้วยนะครับ

ในประการต่อไปนั้นก็คือว่าจากการที่เรา กระผมขอคุณะครับท่านถามไว้มาก เหลือเกินที่กระผมจดไว้นี้ ที่ว่าถ้าหากว่าดอกเบี้ยมันขึ้นไปแล้ว แล้วมันจะลงหรือไม่ อันนี้กระผมกราบเรียนว่าในระบบของต่างประเทศนั้นของเขาเป็นระบบลอยตัวครับ ขึ้นอยู่กับปริมาณและความต้องการของเงินของเรานั้นเป็นระบบที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่ามี การเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลกดอกเบี้ยลดลงเราก็จะติดตามดูว่าแรงผลักดันของตลาดนี้เพียงพอหรือไม่ที่จะทำให้อัตราดอกเบี้ยในประเทศลดลง ถ้าหากว่าไม่เพียงพอก็คือ

ว่ามีการณ์เอาไว้โดยไม่สมเหตุสมผล รัฐบาลก็ประกาศลดอัตราดอกเบี้ย ก็คือลดเพดานลงมาได้ ก็ในเมื่อเราประกาศขึ้นได้เราก็ประกาศลดได้ครับ แล้วความจริงเวลานี้ก็มีความสามารถที่จะทำได้อยู่แล้ว ยกเว้นในกรณีเดียวก็คือกรณีของบริษัทเงินทุกเกี่ยวกับเงินฝากจึงจำเป็นต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในเช้าวันนั้นนะครับ กระผมกราบเรียนว่า ระบบของเรามันไม่ใช่ระบบลอยตัว เราจะเปลี่ยนไปใช้ระบบลอยตัวก็ได้ถ้าเราคิดว่าเศรษฐกิจของเรารวม แต่กระผมเชื่อว่าเรื่องนี้สำหรับท่านที่อยู่ในวงการก็คงทราบดีว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องยากลำบาก เพราะเหตุผลหลายประการเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของตลาดการเงินของเรานะครับ

ในเรื่องของการควบคุมสินเชื่อการเกษตรที่มีท่านสมาชิกได้ถามไว้ บอกว่าแล้วทำไมไม่ไปควบคุมบริษัทการเงิน กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในปัจจุบันนี้ยังไม่ได้กำหนดให้พวกบริษัทเงินทุนนั้นจะต้องปล่อยสินเชื่อทางเกษตร เราได้กำหนดแต่เพียงเฉพาะระบบธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เพราะเหตุที่ว่ามันเป็นภาระกับผู้ปล่อยสินเชื่อ นะครับ สำหรับระบบธนาคารพาณิชย์นั้นเข้มแข็งเพียงพอแล้วที่จะรับภาระนี้ และกระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะช่วยกันรับภาระของประเทศชาติ และบริษัทเงินทุนนั้นยังไม่อยู่ในฐานะที่เข้มแข็งเพียงพอที่จะรับภาระนี้ เมื่อได้เจริญเติบโตไปสักพักหนึ่ง มีฐานะเข้มแข็งแล้วก็จะนำเข้ามาสู่ภายใต้ระบบเดียวกันนะครับ

สำหรับในเรื่องของปัญหาเรื่องการนำเงินออกนอกโดยวีซีอีอาร์ อินวอยซ์ (Under Invoice) ซึ่งอันนี้กระผมได้เคยกราบเรียนในสภานี้แล้วว่าเรามีปัญหา แต่เราได้พยายามตรวจสอบนะครับ ทางด้านกรมศุลกากรก็ดี กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย และได้มีการที่จะประเมินใหม่ นะครับ สำหรับราคาสินค้าไม่ว่าจะเป็นสินค้าเข้าหรือออกอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว สำหรับในเรื่องของระเบียบกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเหมาก่อสร้างนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนเป็นประการแรกว่าระเบียบควบคุมเกี่ยวกับการว่าจ้างและค่าจ้างของนั้นเป็นระเบียบของสำนักงานฯ นะครับ แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านบอกว่า ทางธนาคารเอาเปรียบคือออกกระดากมาแผ่นหนึ่ง แล้วก็เก็บเงินเอา เก็บเงินเอากระผมกราบเรียนว่า มันคงจะไม่ได้อย่างนั้น คืออันนี้ธนาคารรับภาระการเสี่ยง

นะครับ ถ้าหากว่ามีกรณีพิพาทมีความเสียหายเกิดขึ้นธนาคารจะต้องเป็นผู้ชดใช้ รัฐบาลจำเป็นต้องทำอย่างนี้เพราะรัฐบาลต้องป้องกันตัวเอง ถ้าหากว่ามีการตั้งสัญญาหรือกระทำผิดสัญญาทำให้เกิดความเสียหายขึ้น ไม่อย่างนั้นรัฐบาลก็ต้องเป็นผู้รับภาระทั้งหมด การที่ธนาคารพาณิชย์เข้ามาค้าประกันนั้น ธนาคารพาณิชย์ไม่ใช่เอากระดาษเอามาแล้วก็ได้เงินไป แต่ว่าธนาคารพาณิชย์ออกมาทำหน้าที่ เป็นผู้รับภาระเสี่ยงจากการก่อสร้างที่อาจจะเกิดขึ้นอันนี้กระผมคิดว่ารัฐบาลจำเป็นต้องป้องกันตัวเองในเรื่องนี้นะครับ

ในประการสุดท้าย ที่กระผมจดไว้ ได้นะครับคือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่าจากการขึ้นครั้งนี้คิดว่าจะระดมเงินได้เท่าไร อันนี้ก็คงจะตอบให้แน่นอนไม่ได้ แต่เท่าที่ประมาณการไว้ ในปัจจุบันนี้คิดว่าในช่วงต่อไปคงจะสามารถระดมเงินออกได้ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาทครับกระผมขอกราบเรียนตอบคำถามเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ เห็นว่าสมควรแก่เวลานะครับ ผมจะได้ขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าสภานี้มีมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็ตั้งกรรมาธิการเสียเลยเพราะเวลาล่วงเลยมา ดังไปเลยครับ กรรมาธิการครับเชิญ

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลใคร่ขอความกรุณาจากสภาพิจารณาโดยตั้งกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณา ๓ วาระรวดครับ เนื่องจากปัญหาที่มีความเร่งด่วนเป็นอันมาก จำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายนี้โดยเร็วที่สุดครับ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดให้ผู้กู้ยืมให้สูงกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีด้วยก็ได้

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง รัฐมนตรีจะกำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยสำหรับสถาบันการเงินบางประเภทหรือทุกประเภทก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขให้สถาบันการเงินต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้

การกำหนดตามมาตรา^{นี้} ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ”

.....
.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีท่านผู้ใดนะครับ เมื่อไม่มีก็เป็นอันว่าการพิจารณาвање ๒ สิ้นสุดไปแล้วนะครับ ท่านผมก็จะขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะประกาศใช้เป็นร่างกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าสภานี้มีมติเป็นเอกฉันท์ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับ^{นี้} ใช้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ ร่างพระราชบัญญัติการเข้าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. . . . ซึ่งได้พิจารณาแล้วในวันนั้นถึงมาตรา ๑๕ ขอเชิญกรรมการครับ

(กรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คณะกรรมการครบแล้วและรับกรรมการเข้าประจำที่เรียบร้อยแล้ว ผมก็ขอดำเนินการพิจารณาต่อไปในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งที่แล้วเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ก็พิจารณาจบมาตรา ๕๔ แล้วก็กำลังพิจารณามาตรา ๕๕ ค้างไว้ เพราะหลายฝ่ายวันนั้นก็ยังตั้งใจสงสัย และทำนกรรมการพิจารณาตามร่างเดิมของท่านนั้นยืนยันหรือโต้แย้งหรือได้พิจารณาไปประการใดบ้างนั้น มาตรา ๕๕ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มนตรี พงษ์พานิช สมาชิกจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรรมการ เมื่อครั้งที่แล้วสภาแห่งนี้ได้พิจารณาจนถึงมาตรา ๕๕ ในเรื่องของบทลงโทษที่มีการฝ่าฝืนไม่ว่าจะเป็นคำวินิจฉัยหรือว่ามีการฝ่าฝืนในด้านการค้างค่าเช่าที่ดิน การปรับปรุงในนาที่ดี ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับนั้นคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หลังจากที่ได้รับฟังคำอภิปรายจากท่านสมาชิกหลายท่านว่า มาตรา ๕๒/๑ นั้น เดิมขัดกับมาตรา ๕๕ บางประการ ฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และได้แก้ไข ซึ่งก็จำเป็นจะต้องมาขออนุญาตต่อรัฐสภาแห่งนี้ โดยได้แจกชีท (SHEET) แจกแล้วหรือยังครับ อ้าวยังอีกหรือ ทำไม่แจก ก็เลยจะขออนุญาตท่านประธานขอแก้ไขในมาตรา ๕๒/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๒/๑ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการเข้าที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมประจำตำบลหรือ คชก. จังหวัด หรือไม่เป็นความผิดในทางอาญาเว้นแต่ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕

เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดของ คชก ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ถ้าคำวินิจฉัยนั้นมิใช่เป็นกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕ ให้ผู้มีส่วนได้เสีย

ร้องขอต่อศาลและให้ศาลมีอำนาจพิจารณา และมีคำบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ แก่การพิจารณาพิพากษาคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ในกรณีนี้ โดยอนุโลม

เมื่อมีผู้ร้องขอต่อ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ให้บังคับการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยให้ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ซึ่งได้รับการร้องขอมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำพิพากษาและมีคำบังคับตามวรรคสองได้ด้วย”

ซึ่งในข้อขอแก้ไขเป็นวรรคหนึ่งนะครับ แต่ว่าความเป็นจริงเป็นวรรคสองครับ พิมพ์ผิดขอประทานโทษ “วรรคสองได้ด้วย” กระผมขอกราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมว่า เมื่อกรรมาธิการได้แก้ไขขึ้นมาอย่างนั้นแล้ว ในมาตรา ๕๕ ที่เรากำลังพิจารณาค้างไว้ นั้นก็จะไม่ขัดกับมาตรา ๕๒ ที่ขอแก้ไขใหม่ซึ่งก็ขอให้อยู่ในดุลพินิจของสมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลาชาชนัน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอุบลราชธานี กระผมได้มาพิจารณาจากการแก้ไขของคณะกรรมการในมาตรา ๕๒/๑ แล้ว กระผมก็ยังเกิดความสงสัยว่าในการแก้ไขนั้นจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ถ้าหากเราพิจารณาถึงมาตรา ๕๕ แล้ว กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เป็นบทบัญญัติการลงโทษเกี่ยวกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล และ คชก. จังหวัด ซึ่งวินิจฉัยออกมาในลักษณะซึ่งมิให้ผู้นั้นรับกวนการทำงานของผู้มีสิทธิ์ในนา หรือที่ให้ผู้นั้นออกจกนา แล้วกำหนดโทษไว้ ๓ เดือน ปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ บัญญัติจึงอยู่ที่ว่าในมาตรา ๕๒/๑ นั้นได้ระบุบัญญัติข้อยกเว้นในวรรคหนึ่งโดยบัญญัติว่า “เว้นแต่กรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕” กระผมก็เกิดความสงสัยว่า กรณีระบุไว้ในมาตรา ๕๕ ก็คือ กรณีซึ่งคณะกรรมการเข้านาในระดับตำบลมีข้อวินิจฉัยว่า สมควรที่จะให้ผู้นั้นออกจกนาซึ่งก็เป็นข้อโต้แย้งสิทธิ์ที่จะอยู่ในนาได้โดยสัญญาเช่า ซึ่งสิทธิ์อันนี้เขาก็จะอยู่ได้ตามกฎหมายนี้ ซึ่งมีเหตุเกี่ยวพันกันในสิทธิ์ตามมาตรา ๕๒ ในกรณีซึ่ง

เขาเองมีสิทธิ์ที่จะร้องขอต่อศาลได้ เมื่อหากคู่กรณีหรือผู้มีส่วนได้เสียในการเช่าที่ไม่พอใจคำวินิจฉัยของ คชก. จังหวัด ในกรณีซึ่งมีการอุทธรณ์คำสั่งของ คชก. ตำบล ซึ่งมีสิทธิ์อุทธรณ์ต่อศาลได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของ คชก. จังหวัด แต่ต้องไม่เกิน ๖๐ วันนับแต่วันที่ คชก. จังหวัดมีคำวินิจฉัย เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าถึงคณะกรรมการจะแก้ไขมาตรา ๕๒/๑ ใหม่โดยระบุว่า การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ไม่เป็นความผิดในทางอาญาไว้ก็ดี กระผมก็อยากจะเรียนว่า ในกรณีนี้ก็จะต้องทำให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติจริง ๆ เกิดขึ้นเช่นเดียวกัน ถึงจะเป็นกรณียกเว้นที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕ ก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากคณะกรรมการเช่านาดำบลได้ลงมติวินิจฉัยให้ผู้เช่าออกจากที่นา ก็เป็นการแน่นอน ที่จะต้องออกจากที่เช่านาดมคณะกรรมการตำบลได้วินิจฉัยออกไป แต่ในขณะเดียวกันในมาตรา ๕๒ ก็ได้ระบุไว้ว่า ถ้าหากเป็นกรณีผู้เช่าได้ร้องอุทธรณ์เป็นการทูลเกล้าฯ บังคับไป ก็จะมีกรณีการผ่อนผันให้อยู่ในที่เช่าได้ แต่ในขณะเดียวกันถ้าหากคณะกรรมการเช่านาดำบลไม่อนุญาตให้มีการทูลเกล้าฯ บังคับ กฎหมายก็ได้บัญญัติไว้ชัดว่า การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทูลเกล้าฯ บังคับตามมาตรา ๕๑ วรรคห้า ซึ่งกระผมเห็นว่าจะทำให้เกิดข้อขัดข้องขึ้นในภาคปฏิบัติจริง ๆ ซึ่งเมื่อมีการร้องขอต่อศาลในประเด็นอื่นซึ่งเป็นข้อโต้แย้งซึ่งคู่กรณีจะนำเขาร้องต่อศาล เพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเป็นคำสั่งหรือคำพิพากษาซึ่งแล้วแต่รูปคดี ถ้าหากรูปคดีเป็นคดีฝ่ายเดียว ศาลก็มีคำสั่ง ถ้าหากรูปคดีมีการโต้แย้งคัดค้านก็จะเป็นการร้องสอดหรือเป็นจำเลย อีกฝ่ายหนึ่งเป็นโจทก์ ก็จะเป็นคำพิพากษา เพราะฉะนั้นคำพิพากษางจนถึงที่สุดได้ก็ย่อมจะมีการอุทธรณ์ ฎีกาตาม ขั้นตอนต่อไป ตามกระบวนการยุติธรรม เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าในขณะที่ระหว่างเขา ร้องคำอุทธรณ์อยู่ แต่บังคับศาลหรือคณะกรรมการตำบลไม่ยอมให้เขาทูลเกล้าฯ บังคับ ก็แสดงว่าเขาจะต้องออกจากที่เช่าไปแล้ว เจ้าของนาเดิมก็ต้องให้คนอื่นเข้ามาเช่า เมื่อศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาลบคำพิพากษาศาลชั้นต้นโดยคำร้องขอที่มีไปถึงศาลนั้นได้พิจารณาจากพยานหลักฐานแล้วเห็นว่าควรจะให้เช่าต่อไป เขาจะกลับมาเช่าได้อะไรครบถ้วน ผู้เป็นประธาน ในเมื่อที่นานั้นเจ้าของนาให้คนอื่นเช่าไปแล้ว หรือในกรณีต่อสู้กันไปจน

ถึงศาลฎีกาก็ดี ข้อเท็จจริงในภาคปฏิบัติจะไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการร่างขึ้นมาแก้ไข จะเกิดความขัดข้องในภาคปฏิบัติจริง ๆ แล้วความยุ่งยากเหล่านี้ก็จะเกิดขึ้นกับชาวไร่ชาวนา ผู้ให้เช่าและผู้เช่า กระทบอยากจะเรียนท่านประธานว่า ไม่จำเป็นที่คณะกรรมการจะต้องไปแก้ไขมาตรา ๕๒/๑ แต่อย่างใดเพียงแต่ตัดมาตรา ๕๕ ออกไปเท่านั้น ความคล่องตัวในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นไปได้และไม่ขัดในทางปฏิบัติที่ท่านแก้ ท่านแก้แต่เพียงหลักการเล็กน้อย แต่ไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงในการปฏิบัติในศาล ดังที่กระทรวงมหาดไทยกราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นกระทบอยากจะทำให้ท่านกรรมการได้ชี้ชัดดูซิว่า เมื่อแก้มาตรา ๕๒/๑ แล้ว จะให้เกิดผลในทางปฏิบัติและไม่ขัดกับมาตรา ๕๕ ได้อย่างไร ในขณะที่ คชก. ดำบลให้เขาออกไปแล้วเขาไม่ออก เมื่อเขาไม่ออกก็ตั้งมีความผิดอยู่แล้ว ตามมาตรา ๕๕ ถึงคุณจะระบุไว้ในมาตรา ๕๒/๑ ว่า เว้นแต่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕ ซึ่งมันไม่ผิด มันไม่ผิดในทางอาญาคตามตรา ๕๒/๑ ซึ่งท่านให้ข้อยกเว้นไว้ มันก็ผิดตามมาตรา ๕๕ ในฐานะไม่ปฏิบัติหรือฝ่าฝืนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการเข้ามามีคำตัดสิน ท่านลองคิดว่าถ้าเขียนกฎหมายขัดกันไว้แบบนี้ตอนหลังขามาเห็น เขาจะตำหนิใครครับท่าน ผู้เป็นประธาน เขาจะตำหนิสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ซึ่งล้วนแต่เป็นนักกฎหมายผู้เรียนมาคงแก้เรียนทั้งสิ้น แล้วก็เขียนกฎหมายขัดกันไว้ เวลาปฏิบัติจริง ๆ ก็ปฏิบัติไม่ได้ เมื่อมีเหตุขัดข้องเกิดขึ้นในชั้นศาลก็จะส่งเรื่องนี้ให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยอีกซึ่งเป็นการเสียเวลา กระทบเห็นว่าเมื่อเราร่างกันแล้วเราต้องการให้กฎหมายนี้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวม ต้องการจะเอาหลักนิติศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับความเป็นจริงของชีวิตชาวไร่ชาวนาแล้วก็ควรคำนึงถึงการร่างกฎหมายที่พอจะให้เ็นไปได้ในภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นในความฉิดเห็นส่วนตัวของกระผมแล้วท่านผู้เป็นประธาน กระทบเคารพในความคิดเห็นของคณะกรรมการ กระทบเห็นสมควรที่จะตัดมาตรา ๕๕ ออกทั้งมาตรา แต่มาตรา ๕๒/๑ นั้นคงไว้ตามเดิม เพื่อให้เขามีสิทธิ์ร้องขอได้ในทางแพ่ง ในการได้แย้งสิทธิ์ กระทบเห็นว่าไม่มีเหตุอันใดที่จะเสียหาย เพราะฉะนั้นที่กระทบประทานกราบเรียนก็ด้วยความเคารพ ทั้งนี้แล้วแต่สมาชิกวุฒิสภาผู้เกี่ยวข้องจะได้พิจารณาปัญหานี้อย่างรอบคอบต่อไป กระทบขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีหรือไม่ครบทางคณะกรรมการจะชี้แจง หรือจะให้ผู้ที่ข้องใจเมื่อวันก่อนนี้มีข้อข้องใจกันหลายฝ่าย ทางรัฐบาลก็ข้องใจ วุฒิสภา ก็ข้องใจ ผู้แทนราษฎรก็ข้องใจ เสร็จแล้วก็เลยพักกัน เอาเอาไว้วันนี้มีท่านที่ข้องใจอยู่หรือไม่ครบ วันก่อน

(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มี ก็เชิญกรรมการชี้แจง ทางกรรมการจะชี้แจงก็เชิญ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกเมื่อกล่าวจะครบ มันก็เป็นอย่างที่ท่านกล่าวจะครบ แต่ว่าประเด็นที่ท่านยกขึ้นนั้นมันแยกออกจากกัน คือเดิมพิจารณากันว่า มาตรา ๕๒/๑ กับมาตรา ๕๕ จะมีความสอดคล้องต้องกันหรือไม่ เพราะเหตุว่ามาตรา ๕๕ นี้ให้เอาโทษอาญาจะครบในบางกรณี อันนี้ ก็ให้เอาโทษบังคับกันอย่างทางแพ่ง ที่นี้เนื่องจากว่ามันมีการคล้าย ๆ เห็นว่าการโทษมีอยู่ ๒ อย่าง ก็มีการแก้ไขใหม่ให้เห็นชัดขึ้นว่า ถ้าเป็นกรณีให้ออกจากที่นี้คือรบทวนการทำงานนั้นจะใช้มาตรการทางอาญาคือ มาตรา ๕๕ แต่ถ้าเป็นกรณีอื่น ๆ แล้วจะใช้มาตรา ๕๒/๑ ส่วนที่ท่านกล่าวจะครบ อันนั้นเป็นปัญหาซึ่งมันเป็นอยู่ในไปรษณูป (Process) ขรรพดา คือเป็นเรื่องตั้งแต่มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาจนถึงมาตรา ๕๕ คือตามกฎหมายฉบับนี้ก็เท่ากับว่ามอบความไว้วางใจและดุลพินิจให้กับ คชก. ตำบล กับ คชก. จังหวัดว่าจะยอมทูลเกล้าให้หรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องปกติเห็นว่าทูลเกล้าได้ก็คงทูลเกล้ากันไป ในกรณีนั้นจะไม่มีความผิดตามมาตรา ๕๕ แต่ถ้า คชก. ตำบล หรือว่า คชก. จังหวัดเกิดมันใจจริง ๆ ว่าตนเองควรวินิจฉัยเช่นใด และไม่ควรทูลเกล้าแล้ว โทษตามมาตรา ๕๕ ต้องนำมาใช้บังคับ บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตามทันทีหรือต้องออกไป ไม่เช่นนั้นจะมีความผิดอาญาสำหรับเหตุที่มีมาตรา ๕๕ ดังกล่าวไว้จะครบ ก็เป็นเรื่องที่ต่างจากปกติอยู่หน่อยหนึ่ง เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ในชนบท ที่ฝ่ายที่ได้แย้งกันในเรื่องการเข้ามามีจะมีการดื้อแพ่งไม่ยอมออกจากที่ดิน คือว่าพยายามเข้ามารบสวนอยู่เรื่อยตลอดเวลา เป็นว่างที่รัฐบาลเดิมเสนอขึ้นมา จึงมีมาตรา ๕๕ ขึ้น เพิ่มโทษอาญาสำหรับกรณานั้นเพื่อให้เกิด

วินิจฉัยของ คชก. ตำบล กับ คชก. จังหวัดนั้นได้ผลจริงยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นที่ร่างมาตรา ๕๒/๑ กับมาตรา ๕๕ อันนี้ไว้ถือว่าไม่ขัดกัน ส่วนปัญหาที่ท่านกล่าวนั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับดุลพินิจของ คชก. ตำบล กับ คชก. จังหวัดว่าควรจะทำอย่างไรในกรณีที่ต้องวินิจฉัยคดีนั้นะครับ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังจิตใจหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลาชาธานี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอับลาชาธานี กระผม เข้าใจที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบายครับ เมื่อท่านมาพิจารณามาตรา ๕๒/๑ ละเอียดลึกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านบอกว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ไม่เป็นความผิดในทางอาญา เว้นแต่กรณีที่อยู่ไว้ในมาตรา ๕๕ กระผมอยากจะเรียนคณะกรรมการให้ได้เห็นอย่างแจ่มชัด ในหลักปฏิบัติในกรณีซึ่งเราจะมี ความผิดตามมาตรา ๕๕ นั้นนะครับ ท่านระบุบัญญัติไว้อย่างแจ่มชัดว่า เป็นคำวินิจฉัยของ คชก. จังหวัด หรือตำบล ในกรณีที่ห้ามมิให้ผู้นั้นรบกวนการทำงานของผู้มีสิทธิในนา หรือที่ให้ผู้้นั้นออกจากนา คนที่จะไปรบกวนการทำงาน หรือให้ออกจากนาได้ ท่านคิดบ้างหรือไม่ครับว่า ถ้าคนที่เขาไม่มีสิทธิที่จะทำนาหรืออยู่ในนาได้โดยชอบแล้ว เราจะมารบกวนทำไม้มันก็ต้องเป็นคู่กรณีระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่าเช่นนั้น ใช่หรือไม่ ถ้าใช้อย่างนั้นแล้ว กระผมอยากจะเรียนว่า ถ้าเขามีเหตุที่จะอยู่ในนาโดยเขาบอกว่าเขามีสิทธิที่จะอยู่ ได้โดยสัญญาเช่าแล้วมีการโต้แย้งกันอยู่ แล้วคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล ก็บอกว่าตนเองไม่มีสิทธิ ให้ออกไป นี่เป็นคำวินิจฉัย แล้วท่านกับบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๒/๑ บอกไม่มีโทษทางอาญา ตกลงกระผมเห็นด้วยไม่ได้ขัดกัน แต่ในกรณีที่ชาวบ้านเช่าก็มีสิทธิที่จะโต้แย้งคัดค้านได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลในทางแพ่งเพื่อให้ในศาลชั้นต้นชี้ขาดว่าคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล กับตัวเขา ใครถูกใครผิด ในระหว่างที่เขากำลังโต้แย้งสิทธิกันนี้เขาก็ขอทุเลาการบังคับคดีไปยังศาล เกิดศาลอุทธรณ์ไม่ให้ หรือเกิดศาลชั้นต้นไม่ให้ เพราะบอกว่าไม่มีเหตุ เพราะฝ่ายที่เป็นเจ้าของที่ดินโต้แย้งมว่าน่าจะเป็นการเสียหายถ้าให้มีการ ทุเลาแล้วผู้เช่าอาจจะเอาที่ดินของเขาไปทำปื้ปยุ่ยาได้ มันมีเหตุที่จะโต้แย้งกันได้ในทางแพ่ง

เมื่อเป็นกรณีอย่างนี้เขาก็ยังไม่ออก เมื่อเขาไม่ออกก็แสดงว่าเขาครบถ้วน ท่านกรรมาธิการที่เคารพครับ เขารครบถ้วนนะครับ เขาไม่ออกจากนาระครับ เมื่อไม่ออกจากนา ความผิดก็ต้องปรากฏตามมาตรา ๕๕ ครับ ท่านอย่าลืมนะครับ ตามมาตรา ๕๕ แต่มาตรา ๕๒/๑ ท่านบอกว่า กรณีแบบนี้ถึงไม่ทำตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คชก. ตำบล คชก. จังหวัดก็ไม่เป็นความผิดทางอาญา ท่านบอกเขาไว้อย่างนั้น แล้วท่านจะมาเอาผิดเขาอีกทำไมละ มันก็ความผิดอาญาเหมือนกัน ท่านอย่าลืมนะ แต่เป็นความผิดที่ท่านเอาข้อนี้ไว้ในมาตรา ๕๕ ท่านอ้างว่าเพื่อให้กฎหมายนี้มันคล่องตัว กระผมเห็นว่ามันไม่ถูกต้อง มันไม่ถูกต้องจริงๆ หรือถ้าจะอ้างว่ามันถูกต้อง เพื่อเป็นการที่จะให้กฎหมายนี้มันคล่องตัว กระผมก็จะเห็นว่ามันจะเกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนและผู้เข้ากับผู้ให้เข้า ท่านเข้าใจหรือยังครับ ท่านกรรมาธิการที่เคารพครับ กระผมซึ่งประเด็นนี้ต่างหากครับ ประเด็นนี้คือประเด็นข้อเท็จจริงครับ ในภาคปฏิบัติในศาลท่านจะเห็นครับ ในบางครั้งผู้พิพากษาภาคีอยู่ปวดหัวเลยครับ เพราะคนร่างกฎหมายนี้แหละครับ ท่านอย่าลืมในสถาบันรัฐสภา คือสถาบันนิติบัญญัตินะครับ ท่านมีหน้าที่ออกกฎหมายให้คนเขาใช้นะครับ ให้คนเขาปฏิบัติคำว่า “กฎหมาย” บทบัญญัติศัพท์กับบัญญัติไว้อย่างแจ่มชัดว่าข้อบังคับความประพฤติของคน ท่านกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้เขาประพฤติปฏิบัติก็อย่าให้มันไปขัดไปแย้งกับความ เป็นจริงกับการปฏิบัติจริง ๆ ในกระบวนการในศาล เพราะในการปฏิบัติมีผู้พิพากษา ๑ และครับ ทนาย ๑ และคู่ความ ๑ ถ้าเป็นคดีอาญาก็มีอัยการร่วมด้วย เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ กระผมเป็นห่วงโยไม่อยากจะให้กฎหมายนี้ไปสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีแล้วไปโต้แย้งกัน จะต้องนำเอาเรื่องนี้เข้ามาสู่ตุลาการวินิจฉัยอีก อย่างที่กระผมประธานกรรมาธิการเขียนแล้ว แล้วนอกจากนั้นยังจะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้เข้าและผู้ให้เข้า ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่ใช่จะเกิดผลดีแก่ชาวบ้าน ไม่ได้เกิดผลดีต่อรัฐบาลแต่อย่างใด เราจะคิดใหม่ได้หรือไม่ครับ ลองอ้างเหตุผลใหม่ซีครับ ถ้าหากพอที่จะให้กระผมเชื่อได้ว่ามันจะไม่ทำ ความเดือดร้อนให้กับผู้ใช้กฎหมายหรือผู้อยู่ใต้กฎหมายแล้วกระผมยินดีไม่คัดค้านครับ เห็นด้วยและยกมือให้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมกร) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในมาตรา ๕๕ นี้ ถ้าหากว่าจะพิจารณากันจริงๆ แล้ว กระทบก็ต้องขอทราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องเดิมนี้ในพระราชบัญญัติฉบับเดิม มาตรา ๕๕ ไม่มี ในกฎหมายฉบับเดิมนั้นไม่มีหลายมาตราที่ทำให้ความเป็นธรรมนั้นไม่เกิด กระทบต้องรบกวนเวลาท่านประธานชี้แจงความเดิมว่าเพราะเหตุใดมาตรา ๕๕ นี้รัฐบาลจึงได้เสนอเข้ามา ท่านจะสังเกตเห็นว่าที่คณะกรรมการได้แก้ไขในมาตรา ๕๕ นี้ ซึ่งจากเดิมนั้นผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบลกิติ หรือ คชก. จังหวัดกิติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี คณะกรรมการเห็นว่าการใส่โทษอย่างนี้เข้าไปทั้ง ๆ ที่ในกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจคณะกรรมการประจำตำบล หรือคณะกรรมการประจำจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาแล้วก็ตาม คณะกรรมการเห็นว่าความกว้างของมาตรานี้ นั้น จะสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้เช่าอย่างแน่นอน จึงได้เติมลงไป แต่เพียงว่า "ที่ขีดเส้นใต้ นะครับ "ห้ามมิให้ผู้นั้นรบกวนการทำงานของผู้มีสิทธิ ในนาหรือที่ให้ผู้นั้นออกจากนา" คือถ้าใครจะถูกล้ออาญาในกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก็ให้มองแคบเข้าว่าเป็นแค่ในกรณี ๒ กรณีเท่านั้น ซึ่งถ้าหากว่าสมาชิกวุฒิสภาเห็นว่าทั้งสองกรณีนั้นในมาตรา ๕๕ ที่กฎหมายของรัฐบาลเสนอเข้ามายังจะทำให้โทษนั้นรุนแรงและยังจะทำให้ความเป็นธรรมไม่เกิดแล้ว นั่นก็เป็นเรื่องของสมาชิกจะพิจารณาว่าสมควรจะมีไว้ประการใดหรือไม่ แต่ก่อนอื่นนั้นกระผมอยากจะเรียนชี้แจงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมากมาย ปัญหาแรกก็คือว่า กฎหมายฉบับเดิมเมื่อปี ๒๕๑๗ การบอกเลิกการเช่าหน้านั้นจะทำได้โดยผู้ให้เช่าจะต้องแจ้งล่วงหน้าไปยังผู้เช่าเวลา ๑ ปี โดยทำเป็นหนังสือ แต่ไม่ได้บอกเลยว่าผู้ให้เช่านั้นจะต้องแจ้งผ่านไปยังคณะกรรมการประจำตำบล ซึ่งคณะกรรมการประจำตำบลบางครั้งไม่ผู้เดียวผู้ให้เช่านั้นอาจจะเอาหน้าทำเอง ที่นี้เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ครบเวลาล่วงเลยมาเป็น ๑ ปี ผู้ให้เช่าก็ตั้งใจจะเข้ามาไถ มาทวน กรณีพิพาทที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นหลังจากสัญญาสิ้นสุดลงแล้วแต่ในกฎหมายฉบับใหม่นี้ได้ใส่เติมลงไปว่า ผู้ให้เช่าจะบอกเลิกการเช่าหน้าได้นั้นจะต้องทำหนังสือผ่านคณะกรรมการประจำตำบลเสียก่อน คือแจ้งล่วงหน้าให้คณะกรรมการได้ทราบว่าจะบอกเลิกการเช่ามาแล้วนะ ที่สังเกตเห็นอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่าผู้เช่าส่วนใหญ่

ไม่มีความรู้ แล้วที่อ่านหนังสือไม่ออกก็มีเป็นส่วนใหญ่ ให้คณะกรรมการประจำตำบลได้
 วินิจฉัยก่อนว่าสมควรด้วยเหตุผลประการใดหรือไม่ ที่จะให้ผู้เข้านั้นต้องออกจากการไป
 หรือสิ้นสุดการเข้าไป กรณีพิพาทที่เกิดขึ้นเป็นส่วนใหญ่ในขณะนั้นเนื่องมาจากความ
 ไม่รู้และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้เข้า ที่นั่งนอนใจหรือไม่ที่อ่านหนังสือไม่ออก เพราะ
 เมื่อเกิดกรณีพิพาทขึ้นครบสัญญาเวลา ๖ ปี โดยที่คณะกรรมการประจำตำบลไม่ทราบไม่
 เห็น เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง เกิดการทำร้ายร่างกายกันขึ้นมา ก็ต้องกลับไปประณิประยอม
 กัน แล้วซึ่งเดิมบทบัญญัติต่าง ๆ ในบทลงโทษก็ไม่มี เพราะฉะนั้นคณะกรรมการและ
 กรรมกรก็เข้าใจว่ารัฐบาลคงจะทราบตัวว่า เมื่อปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น คณะกรรมการประจำ
 ตำบลซึ่งเราได้มอบหมายอำนาจลงไปให้แล้วว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
 แล้วเราก็ต้องการให้คณะกรรมการประจำตำบลนั้นได้วินิจฉัยล่วงหน้า เมื่อรู้แล้ว จึงได้มี
 มาตรา ๕๕ ขึ้นขึ้นมา ซึ่งตามความเข้าใจของกรรมกรว่ารัฐบาลคิดอย่างนี้ เมื่อรู้ล่วงหน้า
 แล้ว ๑ ปีนี้ การตัดสินใจอะไรต่าง ๆ ก็คงจะดีขึ้น ซึ่งถ้าหากว่าเห็นว่ายังรุนแรงไปนั้น ตัว
 กรรมกรหรือคณะกรรมการก็ไม่ได้มีความขัดข้องหรือกว่า ถ้าให้โทษมันเบาลง หรือ
 ว่าจะให้ตัดมาตรา ๕๕ นี้ออก ซึ่งมาตรา ๕๕ นี้เราก็ได้พยายามให้ประเด็นเหลือน้อยที่สุด
 คือในกรณีที่การรบกวนทำนา หรือให้ออกจากนาทำนั้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่มีการฝ่าฝืน
 ไม่ว่าจะเป็นการค้างค่าเช่ากีด หรือแจ้งเท็จกีด หรือว่าในกรณีเกี่ยวกับการยกยอกผลผลิต
 กีด ซึ่งความผิดนั้นก็เป็นการผิดทางแพ่งเสียเป็นส่วนใหญ่ กรรมกรขอเรียนชี้แจงว่าเรา
 กรรมการก็ไม่ได้มีเจตนาที่จะเอาโทษนั้นไปให้กับผู้ที่เดือดร้อน เราพยายามแล้วว่าโทษที่
 จะมีขึ้นได้นั้น ส่วนใหญ่ก็เป็นโทษ ที่ผู้มีความเดือดร้อน อาจจะได้รับ จากกฎหมายฉบับนี้
 กรรมกรขอทราบเรียนท่านประธานว่า มาตรา ๕๕ ถ้าหากจะให้เป็นผลเป็นมรรคจริง ๆ โดย
 ที่ทำให้มีความผิดทางอาญาในกรณีอย่างนี้ ซึ่งคณะกรรมการประจำตำบลได้ทราบล่วงหน้า
 ๑ ปีแล้ว อย่างที่กรรมกรทราบเรียนมาแล้วนั้นความศักดิ์สิทธิ์ในกฎหมายหรือความศักดิ์สิทธิ์
 ในคณะกรรมการประจำตำบลก็จะมิขึ้น ถ้าหากไม่ตราอันนั้นลงไป ความวุ่นวายก็อาจจะมิ
 แบบเดิมก็เป็นได้ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ที่ความเห็นของสมาชิกรัฐสภาว่าจะให้มีบทบัญญัติ
 อันนี้คงอยู่หรือไม่ ซึ่งกรรมกรก็เชื่อมั่นว่ารัฐบาลก็คงจะได้กลั่นกรองอันนี้มาอยู่แล้ว ซึ่งโทษ

เดิมนั้นเป็นเวลาถึง ๓ ปี แต่เราก็คิดว่า ๓ ปีนั้นโทษอย่างนั้นไม่น่าจะถึง กัดตลงมาเหลือแค่ ๓ เดือน แล้วประเด็นที่กว้างที่สุด ถ้าหากมีการฝ่าฝืนนั้น มีโทษถึง ๓ ปี เราก็คิดประเด็นลงมาเหลือแค่ว่า ถ้าหากมีการรบกวนหรือถ้าหากว่าให้ออกจากงานในการตัดสินใจ ความนั้นแล้วนี่ ก็ให้มีโทษจำคุกได้หรือปรับได้ ซึ่งในประเด็นที่กระผมกราบเรียนมานั้น น่าจะมีมาตรา ๕๕ นี้คงไว้อยู่ ก็เนื่องจากเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดียวครับ คุณเขวงค์ก็ดียังพัวพันอยู่ ลองว่าอีกทีครับ

นายเขวงค์ศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อนุสาขาธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองก็ไม่ใช่ว่าจะดีหรือวันนะครับ คือ ผมมองเห็นประโยชน์ของกฎหมายเป็นหลักก็ยิ่งทำกรรมาธิการได้ซึ่งแรงมากยิ่งเป็นเหตุสงสัยฉงน เพราะถ้าหากเลยกำหนดเวลาเข้าแล้วนั้นท่านผู้เป็นประธาน ก็ไม่มีเหตุที่คณะฯ คง. จะต้องมาวินิจฉัยกัน เพราะถ้ามันหมดกำหนดเข้า ถ้าเขาไม่ออกมันก็เอาโทษเขาได้ตามมาตรา ๓๖๒ หรืออะไรอย่างนี้เป็นเหตุบุกรุกอยู่แล้ว เพราะมันสิ้นสุดการเข้ากัน แต่เหตุตามกฎหมายเข้าเขาบังคับแต่ในระหว่างที่เข้ากัน อาจจะเป็นการเข้ากัน ๑๒ ปี อย่างนี้เป็นต้น แต่ยังไม่ถึงกำหนด อาจจะมีข้อโต้แย้งคัดค้านกันว่าได้ออกจากนาไป อาจจะทำผิดเงื่อนไขในการเข้าอย่างนี้เป็นต้น ถึงจะมีการวินิจฉัยชี้ขาดว่าให้ออกจากนาไป เพราะฉะนั้นในขณะที่มีการวินิจฉัยชี้ขาดต้องอยู่ในระหว่างเข้ามีการโต้แย้งสิทธิ์กันครับท่านผู้เป็นประธาน ไม่ใช่ว่าการเข้าสิ้นสุดลง ถ้าการเข้าสิ้นสุดลงก็แสดงว่าไม่มีสิทธิ์ที่จะอยู่ในนาได้แล้ว เพราะไม่มีกฎหมายฉบับใดให้เขาอยู่ได้ เพราะสัญญาเข้าสิ้นสุดกำหนดเมื่อเขาเข้ามารบกวนอีกก็มีความผิดฐานบุกรุกครับท่านเป็นผู้ประธาน กฎหมายอาญากำหนดโทษไว้ ๑ ปี. แจ้งชัดครับฟ้องได้ ไม่ต้องเอากฎหมายเข้าฉบับนี้มาบังคับเขาหรอกครับ ไม่มีมันก็มีโทษอยู่แล้วครับ ผู้ใดบุกรุกเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น มีเหตุที่จะไปรบกวนการครอบครอง ยักย้ายเขตอสังหาริมทรัพย์มีโทษจำคุก ๑ ปีครับท่านผู้เป็นประธาน ไม่จำเป็น กฎหมายฉบับนี้ไม่เห็นจะมีประโยชน์อะไรเลย . เพราะฉะนั้นผมอยากจะได้เรียนท่านผู้เป็นประธาน

ผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า ท่านคิดรอบคอบแล้วหรือยังไม่ใช้ว่าเขียนแล้วรัฐบาลก่อนเคยเขียนมาผมก็เลยยกมาอย่างนั้นนะ ผมว่ามันไม่ใช่เหตุผล เรามีความคิดริเริ่มกันใหม่ได้หรือไม่ครับ หรือจะต้องเขียนแบบตลอดเวลา ถ้าเขียนแบบตลอดเวลาผมว่าเอาแบบต่างประเทศได้หรือไม่ครับ ไม่ต้องมีความคิดเห็นสร้างสรรค์ไม่ต้องมีความคิดเห็นของตัวเองเอกลักษณ์ของความเป็นไทยก็ไม่ต้องมีกันละครับ นะครับ เอาเอกลักษณ์อื่น ๆ มาใช้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าเราเป็นนักนิติบัญญัติเป็นผู้ออกกฎหมาย ออกข้อบังคับ ความประพฤติของบ้านของเมืองนี้ จะมีความคิดก้าวไกลไปในทางที่จะสร้างสรรค์ได้หรือไม่หรือไม่ในทางที่เป็นประโยชน์มากขึ้นหรือจะอ้างเหตุผลอย่างเดียวว่า ที่ผมว่าอย่างนี้เพราะกฎหมายแต่เดิมเขายกมาทำให้เขาไม่แก้ไข ถ้ามันเป็นอย่างนั้นก็คงจะไม่มีการขยายเวลาในการพิจารณากฎหมายหรือยกกับท่านผู้เป็นประธาน ความผิดพลาดของคนนั้นมีไม่ใช่ว่าเป็นดอกเตอร์แล้วเป็นศาสตราจารย์แล้วทำอะไรผิดไม่ได้ ไม่ผิดในรื่อง (No wrong) เป็นไปไม่ได้ครับท่านผู้เป็นประธาน ขอภัยที่ผมต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นความสำคัญส่วนตัวของผมเองนี้แหละครับไม่ได้ดีอ้อ ไม่ได้คิดเพื่อเห็นว่าตัวเองมีความรู้แต่อย่างใด แต่ผมเห็นในทางภาคปฏิบัติในฐานะผมเป็นทนายความผมว่าความมา ๔ ปี ๕ ปีอาจจะไม่ใช่ช่วยชาติ แต่ก็พยายามที่จะขอค้นหาคำเป็นธรรมให้กับชาวบ้าน เขาว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมตรงไหน เพราะฉะนั้นความไม่เป็นธรรมเกิดจากกฎหมายมีช่องว่างผู้ร่างกฎหมายคิดว่าตัวเอง นี่เป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ไม่ได้ไปเดินดินกินข้าวแกงเหมือนอย่างชาวไร่ชาวนาก็ไม่ได้ร่างอย่างแจ่มชัด ข้อขัดข้องเหล่านี้มันก็เลยไม่ปรากฏในกฎหมาย แต่ภาคปฏิบัติจริง ๆ มันปรากฏ แล้วท่านเองจะต้อรับไปถึงไหนครับ ผมอยากจะเรียนท่านด้วยความเคารพนะครับว่า เอกฉันท์จริงๆ เอะครับลตทริฐึมานะลงมาสักกิดหนึ่ง ให้ผมได้มีโอกาทำเพื่อบ้านเพื่อเมืองหน่อยได้หรือไม่ครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ท่านผู้เป็นประธานครับ ผมขอที่ประชุมสภาอันนี้เกียรติแห่งนี้นิวินิจฉัย . ส่วนผมเองถ้าหากคณะกรรมการขอรับรองให้ถอน ผมถอนครับ ผมอาจจะไม่คิดใจก็ได้ แต่ผมขอเรียนท่านประธานไว้ตรงนี้นะครับว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีปัญหาต่อไปเมื่อไปถึงมือประชาชนแล้ว ผมขอขอบคุณครับ ท่านผู้เป็นประธาน

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี ท่านประธานครับ เท่าที่กระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงกระผมก็พอที่จะเข้าใจได้ว่ามาตรา ๕๕ นั้นมีไว้เพื่อที่จะกำหนดยุทธวิธีซึ่งชัดเจนหรือฝ่าฝืนหรือพูดกันง่าย ๆ ว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวคืออัน ถึงแม้ว่าเจ้าของที่นาหรือผู้มีสิทธิ์ในที่นาแปลงนั้นจะมีสิทธิ์อย่างไรตนเองหรือผู้ใดนั้นก็จะต้องออกไป ถ้าจะใช้แต่เพียงทางแพ่งเท่านั้นก็คงจะไม่เป็นผลสำเร็จ จึงได้ตรา มาตรา ๕๕ ขึ้นมา ทว่าเพื่อที่จะใช้อำนาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับ กระผมคิดว่ากรรมาธิการหรือผู้ร่างมาตรา ๕๕ นี้ก็เพื่อเช่นนั้น สรุปแล้วก็ถือว่าเพื่อสิทธิ์ของเจ้าของที่นาหรือผู้มีสิทธิ์ใน ผืนนาแปลงนั้นว่าควรจะให้มีสิทธิ์อะไรอย่างไรมบ้าง สำหรับท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องต้องขอ ประทานโทษที่ออกชื่อ คือคุณเขวงศักดิ์นั้นก็เป็นหนึ่งในเรื่องของช่องว่างของมาตรา ๕๕ นี้ว่า เมื่อตราขึ้นมาแล้วมันมีความจำเป็นอะไรในเมื่อมาตรา ๕๑, ๕๒, ๕๓ และ ๕๔ และ นอกจากนั้นยังมีกฎหมายว่าด้วยการละเมิดต่าง ๆ ก็มีอยู่ในกฎหมายแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีกรรมาตรา ๕๕ ขึ้นมา โดยการเพิ่มการขีดเส้นใต้ขึ้นมาขึ้นนั้นจะมีผลอะไร แล้วโดยเฉพะอย่างยิ่งสมาชิกท่านนั้นก็จะเป็นหนึ่งในเรื่องของการปฏิบัติ กระผมเองก็อยากจะ มองในแง่เดียวกันว่า การตรากฎหมายหากมีช่องว่างแล้วก็อาจจะเป็นอุปสรรคหรือเป็น เครื่องมือของผู้มีอำนาจในอันที่จะพยายามใช้หน้าที่นั้นเป็นอำนาจขึ้นมากก็ได้ หรือการ วินิจฉัยตีความของ คชก. ตำบล หรือจังหวัดนั้นจะพิจารณากันแค่ไหนอย่างไร จะให้ ความเป็นธรรมหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าจะสรุปประเด็นของท่านสมาชิกผู้มิเกี่ยวข้องที่อภิปราย ลงไปเมื่อกี้นั้นก็เป็นหนึ่งใน ๒ แ่ง คือในกรณีหนึ่งนั้นก็จะเป็นหนึ่งในเรื่องของการ พิจารณาความและอีกในกรณีหนึ่งนั้น ก็เป็นหนึ่งในเรื่องช่องว่างอันอาจจะเกิดขึ้นแล้ว จะสร้างความไม่เป็นธรรมแต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ กระผมก็ไม่ตั้งใจท่าน กรรมาธิการหรือท่านผู้บัญญัติอภิปรายให้ข้อคิดเหตุผลเมื่อกี้นี้ แต่ที่นี้กระผมได้มาสมมุติ ตนเองว่า สมมุติว่ากระผมนี้เป็น คชก. ตำบล หรือจังหวัดก็แล้วแต่ กระผมไม่ทราบว่าจะตี ความคำว่า "รบกวน" นี้ท่านจะครับ "ห้ามมิให้ผู้นั้นรบกวนการทำงานของผู้มีสิทธิ์ในนา หรือที่ให้ผู้นั้นออกจากนา" นี้กระผมไม่เข้าใจคำว่า "รบกวนการทำงาน" นี้คืออะไร ถ้าสมมุติ

กรรมเป็นกรรมการระดับตำบล หรือจังหวัด คือกรรมไปมองอย่างนี้ครับ ถ้ากรรมนอนหลับอยู่มาตีถึงตีฉาบตีกลอง หรือจะมาเคาะฝาให้มันเกิดเสียงดังขึ้นมากรรมนอนไม่หลับ ไอนั้นเรียกว่ารบกวนนะครับ หรือกรรมจะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเสร็จแล้วก็ทำให้เกิดความกังวลเกิดขึ้นในความคิดหรือในสมองของกรรม ไอนั้นก็เรียกว่ารบกวนแต่การทำนั้นในฐานะที่กรรมเป็นคนเคยทำมาก่อน กรรมยังไม่สามารถจะวินิจฉัยออกมาได้ว่ารบกวนการทำงาน นั้นคืออะไร กรรมก็ไม่เข้าใจนะครับ แต่ถ้าหากว่ามันเป็นการขัดขวางมันก็เป็นการละเมิด ไม่ยอมออกจากที่มันก็เป็นการละเมิดหรือบุกรุก อย่างที่คุณเชวงศักดิ์ได้อธิบายไปแล้วว่าก็จำเป็นต้องใช้กฎหมายนั้น ๆ เข้ามาพิจารณาตีความกรรมก็ไม่เข้าใจครับ เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาจากท่านกรรมาธิการได้อธิบายให้กรรมเข้าใจหน่อยครับว่า “การรบกวนการทำงาน” นั้น รบอย่างไร รบกวนอย่างไร กรรมมองเห็นแต่เป็นการขัดขวาง เพราะฉะนั้นถ้าหากจะแก้คำว่า “รบกวน” เป็น “การขัดขวางในการทำงาน” นี้ กรรมก็จะมองเห็นได้ว่ามันน่าจะถูกต้องท่านประธานครับ กรรมอยากจะขอให้ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้คำว่า “รบกวนการทำงาน” นั้นคืออะไร เพราะว่าคนไม่ใช่เป็นวัน ไม่ใช่เป็นเดือน ไม่ใช่เป็นยุ้ง ไม่ใช่แมลงวันจะไปได้ไปต่อมิไปทำให้ปักดำทำนาไม่ได้ มันเป็นอย่างไวครับ ขอความกรุณาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : จะเลยไปถึงชี้แจงคำว่า “รบกวน” นี้ก่อนหรือไม่หรือว่ามีปัญหาอยู่ที่ว่าการมาธิการเขาขอแก้ก็ยังไม่ถึงขั้นนั้นะครับ รบกวนไม่รบกวน ไอนั้นก็ต่อไปได้ที่กรรมาธิการขอแก้ก็จะให้แก้หรือไม่ อย่างคุณเชวงศักดิ์บอกไม่ต้องแก้ เอมามาตรา ๕๒/๑ ทั้งหรือไม่ต้องมาตรา ๕๕ นี้ออกก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านสมาชิกท่านเข้าใจในประเด็นนี้แล้วก็พอจะลงมติได้แล้ว คุณเชวงศักดิ์เขาบอกไม่ต้องแก้ ตัดมาตรา ๕๕ ออก เอมามาตรา ๕๒/๑ ไว้แล้วท่านกรรมาธิการก็บอกว่าจะเสีย เพราะรัฐบาลท่านร่างมาก็พยายามจะให้มันสอดคล้องต้องกันที่นี้ถ้าหากว่าตัดมาตรา ๕๕ ไปแล้ว คำว่า “รบกวน” ก็ไม่ต้อง ทางกรรมาธิการยังจะยืนยันได้หรือไม่จะชี้แจงอะไรประกอบหรือไม่ครับ หรือไม่มีแล้วครับ มีหรือไม่ครับ มีก็เชิญเลยครับจะชี้แจงอะไรประกอบ ว่าแต่จะเป็นไปตามอย่างคุณเชวงศักดิ์เขาขอแก้ได้หรือไม่ครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ เรื่องที่ทางสมาชิกอภิปรายไปเมื่อครั้งครับ กระผมเห็นอย่างคำว่า “ขัดขวาง” ถ้าหากว่ามาตรานี้ อยู่ในครบกี้ไม่มีอะไรที่หน้าจะขัดข้องเพราะว่า “รบกวน” นี้อาจจะมีหลายประเด็นเกินไป เรื่องนั้นกระผมคิดว่าคงไว้พูดกันทีหลัง แต่สำหรับที่ท่านสมาชิกขอประทานโทษ คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ขอให้ตัดมาตรา ๕๕ นี้ กระผมอยากจะเรียนว่า เดิมทีนั้นถ้าหากจะขอแปรญัตติมาเสียตั้งแต่ต้นเราก็จะได้รับฟังความคิดเห็น ถ้าหากว่ามาตรานี้กรรมการเกิดไม่แก้ไขอะไรเข้ามาเลยก็จะต้องอยู่ถึง ๓ ปีอย่างเต็มที่ ซึ่งใครก็ไปแต่ต้องไม่ได้ ซึ่งอันนี้ก็น่าจะเป็นความผิดพลาดของสมาชิกบ้าง ที่ไม่ค่อยช่วยในกรรมวิธีการเลยนะครับ ส่วนอีกประเด็นหนึ่งนั้น กระผมอยากขอกราบเรียนท่านประธานว่า ออกมาให้ตั้งประเด็นเป็นว่า ถ้าหากมาตรา ๕๒/๑ อยู่ ก็ยังเป็นแบบเดิมที่ในร่างของกรรมวิธีการ ถ้าหากว่ามาตรา ๕๒/๑ อยู่ที่กรรมวิธีการขอแก้ไขใหม่นั้น กับมาตรา ๕๕ ก็ต้องอยู่ด้วย ซึ่งมันจะสอดคล้องกันพอดีครับท่านประธาน ท่านประธานเข้าใจหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เป็นที่เข้าใจแล้ว เข้าใจแล้วก็เห็นจะขอมติกันได้ละครับ หรือท่านผู้ใดยังจะสงสัยอยู่ ผมจะขอคิดว่าที่กรรมวิธีการขอแก้ไขจะให้แก้หรือไม่ในมาตรา ๕๒/๑ นี้ เชิญครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมภพ โหตระกิตย์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานได้กรุณาถามเมื่อครั้งนี้จะแก้มาตรา ๕๒/๑ ใช่หรือไม่ครับ แต่มาตรา ๕๕ ยังไม่พิจารณาว่าจะตัดหรือไม่ตัด ฉะนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๒ พรรคหนึ่งที่กระผมมีข้อสงสัยเกิดที่จะใครจะขอประธานเสนอท่านประธานสภาในความเห็นของกระผม นั้น กระผมเห็นว่าพรรคแรกนั้นไม่น่าจะต้องบัญญัติเอาไว้ เพราะเหตุที่ว่า การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัดไม่เป็นความผิดในทางอาญานั้น กระผมได้ตรวจดูพระราชบัญญัตินี้แล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้กำหนดความผิดอะไรไว้ใน การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. นอกจากในมาตรา ๕๕ เมื่อมีมาตรา ๕๕ แล้วก็ไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติความที่ว่า “การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยไม่เป็นความผิดในทางอาญา” กระผมคิดว่าที่กรรมวิธีการท่านได้ใส่ไว้ นั้นท่านอาจจะเข้าใจ

ว่าท่านได้ไปสร้างไว้ในมาตรากระผมจำไม่ผิดในมาตรา ๑๙ วรรคท้ายที่บอกว่า ให้ประธาน
 คชก. หรือกรรมการ คชก. ไม่ว่าจะเป็นตำบลหรือจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอายุ
 และนั้นเป็นตัวบุคคลตัวประธานตัวกรรมการ ไม่ใช่คณะกรรมการ ไม่ใช่ คชก. เพราะฉะนั้น
 การฝ่าฝืนคำวินิจฉัยคำสั่งของ คชก. หรือมติของ คชก. นั้นไม่ถึงว่าเป็นความผิดฐานขัด
 คำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นขอให้ไปโปรดตระหนักข้อนี้ไว้
 ก่อน กระผมอยากจะเรียนท่านกรรมาธิการว่า ที่กระผมเข้าใจเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่ ท่าน
 โปรดไปพลิกดูมาตรา ๑๙ วรรคท้ายท่านสร้างว่า ประธานกรรมการ คชก. ตำบล คชก.
 จังหวัด รวมทั้งกรรมการ คชก. ตำบล หรือจังหวัด เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
 อาญา ท่านสร้างให้ตัวบุคคล ตัวเป็นผู้เป็นประธาน ผู้เป็นกรรมการ แต่ท่านไม่ได้บอก
 ว่า คชก. เป็นเจ้าพนักงานนั้นก็บอกไม่ได้ในทางกฎหมายเขาก็ไม่เขียน ฉะนั้นในการที่
 จะไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือฝ่าฝืน คชก. ก็ไม่มีความผิดทางกฎหมายอาญาอะไรเลย ไม่
 จำเป็นต้องบัญญัติเอาไว้ให้ฟุ้งเฟ้อไป นี่เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่ ๒ วรรคสองกับ
 วรรคสามนั้นกระผมได้พิเคราะห์แล้ว ก็เห็นว่าวรรคสามนั้นไม่น่าจำเป็นที่จะต้องบัญญัติเอา
 ไว้อีกเช่นเดียวกัน ในเมื่อในวรรคสอง บรรทัดที่ ๒ ท่านได้แก้ไขว่า ให้ผู้มีส่วนได้เสียร้อง
 ขอดำเนินการได้เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย คำว่า "ผู้มีส่วนได้เสีย" นั้นกว้างก็
 ทำไมเล่าจะต้องมาบอก ให้เมื่อมีผู้ร้องขอต่อ คชก. ตำบลหรือ คชก. จังหวัด ให้บังคับ
 การให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย ก็ให้ คชก. จังหวัดนั้น ยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำพิพากษา
 และมีคำบังคับตามวรรคหนึ่งได้ กระผมคิดว่าให้ คชก. นี้เพิ่มไปในวรรคสองมีสิทธิ์ที่จะ
 ร้องต่อศาลให้ศาลมีอำนาจพิพากษามีคำสั่งก็พอแล้วไม่จำเป็นต้องไปบัญญัติวรรคสามออกไป
 ให้เป็นการฟุ้งเฟ้อออกไป เพราะการที่มีผู้ร้องต่อ คชก. ว่ามีผู้ไม่ปฏิบัติตามให้บังคับการ
 ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น ก็ต้องหมายความว่ามีการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามแล้ว ถึงได้มี
 การขอให้มีการบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย กระผมมันก็เข้าวรรคสองแล้วครับไม่จำเป็น
 ต้องบัญญัติวรรคสามอีก เพราะฉะนั้นกระผมยังเห็นว่าควรจะต้องตัดวรรคสามออกได้ แล้วตัด
 วรรคหนึ่ง วรรคสามออกได้เสีย ไม่ทราบว่าท่านกรรมาธิการท่านจะมีความเห็นประการใด
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมาธิการครับ เชิญเลยครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ (กรรมวิธีการ) : ขออนุญาตครับ คือตามมาตรา ๑๙ นั้นจริงอยู่ครับกฎหมายถึงบอกให้ตัวบุคคล คือตัวประธาน ตัวกรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่อย่างไรก็ตามครับ คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” นี้ก็ได้รับการอธิบายกันว่ามันมีความหมายกว้างคือเป็นผู้ซึ่งมีอำนาจสั่งการอะไรบางอย่างนี้ มันก็น่าจะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ในเมื่อกระทำการแทนรัฐ เพราะฉะนั้นก็เนื่องจากเกรงกันว่าเมื่อต้องการใช้มาตรการทางแพ่งโดยสมบูรณ์แล้วนี้ การจะไปให้ผิดตามมาตรา ๓๖๘ ตามประมวลกฎหมายอาญาก็ครั้งหนึ่งนั้นไม่สมควร ก็เพื่อความแจ่มชัดอันนั้น ก็มีการร่างวรรคหนึ่งขึ้น ส่วนวรรคที่สามนะครับ อันนี้เป็นเรื่องที่ทาง คชก. ด่าบล กับ คชก. จังหวัดนั้นเป็นผู้กระทำการแทนผู้เสียหาย อันนี้ทางกรรมวิธีการเพิ่มขึ้น ก็เพราะเหตุว่ากรรมวิธีการเห็นว่าการฟ้องฝ่ายผู้เข้างานะครับ ส่วนใหญ่ที่บุคคลเหล่านี้ก็มักจะไม่มีความรู้ การจะให้ไปร้องขอต่อศาลเองบังคับคดีเองก็ต้องติดที่ทนายความ ติดที่เวลาดิดที่อะไรต่าง ๆ ที่นี้ถ้าร้องขอผ่านทาง คชก. ให้ คชก. มีหน้าที่ทำแทนได้นี้ ก็เป็นการสงเคราะห์ผู้เข้างานประการหนึ่ง จึงได้เพิ่มวรรคสามขึ้นอีกวรรคหนึ่งเพื่อให้สามารถทำแทนตัวผู้เข้างานได้สำหรับประเด็นที่อภิปรายกันนะครับ กระผมรู้สึกว่ามันน่าจะอยู่ที่มาตรา ๕๕ เป็นมาตราแรก ถ้าทางสภาเห็นว่ามาตรา ๕๕ คงอยู่ จากนั้นแล้วถึงจะพิจารณาแก้มาตรา ๕๒/๑ ว่าควรจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่ แต่ถ้ามาตรา ๕๕ ไม่ต้องมีอยู่นะครับ ละก็ประเด็นอาจจะต่างไปขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังตั้งใจเชิญเลยครับ

นายสมภพ ไทระกิตย์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านกรรมวิธีการได้ตอบโยงไปถึงมาตรา ๕๕ กระผมก็ใคร่ขออนุญาตท่านประธานรัฐสภาขออภิปรายมาตรา ๕๕ เสียเลยเพราะมันเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๒/๑ นะครับ สำหรับมาตรา ๕๕ นั้น ในความเห็นของกระผม กระผมเห็นว่าควรจะมีบัญญัติเอาไว้ ถ้าหากว่ามีหลักการที่จะกำหนดการกระทำของผู้ฝ่าฝืนคำวินิจฉัยที่ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปรบกวนทำนาหรือขัดขวางที่จริงควรใช้คำว่า “ขัดขวาง” มากกว่า การทำนาของผู้มีสิทธิในนาหรือที่จะให้ผู้นั้นออกจากนา ความสำคัญมันอยู่ที่ว่ามีใครฝ่าฝืนอะไรเขา ฝ่าฝืนคำวินิจฉัยที่ห้ามมิให้ผู้นั้น

รบกวนการทำงานหรือให้ออกจากงาน แล้วก็กำหนดความผิดเพียงแต่จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน
 ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท กระผมเห็นว่าถ้าหากพิจารณาในด้านของพระราชบัญญัติควบคุม
 ค่าเช่ามาแล้วน่าจะบัญญัติความผิดนี้ไว้ เพราะเหตุว่าถ้าไม่บัญญัติไว้แล้ว จะถือว่าเป็นการ
 บุกกรุกหรืออะไรต่าง ๆ นั้นอาจจะไม่เข้าในกรณีบุกรุก ดังจะเห็นได้ว่าในกรณีที่มีการฟ้องขับ
 ไล่อะไรต่าง ๆ ก็ต้องไปฟ้องต่อศาลถือว่าเป็นการขัดคำสั่งศาล แต่ไม่อาจจะปรับเป็นกรณีที่เป็น
 เป็นความผิดบุกรุกได้นั้นกระผมเห็นด้วยที่จะให้มีมาตรา ๕๕ ไว้ แต่กระผมยังข้องใจใน
 เรื่องข้อจำกัดที่ใช้อยู่ เพราะเหตุที่ว่าในมาตรา ๕๕ นั้นกรรมาธิการได้ไปเพิ่มความที่ว่าแตก
 ต่าง ความที่ว่าที่ห้ามไม่ให้ผู้นั้นรบกวนการทำงานของผู้มีสิทธิในนาหรือให้ผู้นั้นออกจากนา
 ความนี้กรรมาธิการสร้าง กำหนดความผิดให้ชัดเจนลงไปซึ่งกระผมเห็นชอบด้วยแต่เมื่อ
 พิจารณาร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมานั้น รัฐบาลเสนอแต่เพียงว่า ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
 ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คือ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด แล้วก็มีความ
 ผิด ที่นี้ถ้าเกิดว่าท่านเดิมความที่ว่า ที่ห้ามมิให้รบกวน-นี้มันไม่ใช่คำวินิจฉัยเสียแล้วครับ
 มันเป็นเรื่องคำสั่ง คำสั่งของ คชก. ตำบล คำสั่งของ คชก. จังหวัด แล้วคำสั่งนั้นเอง
 ท่านก็ได้ไปเพิ่มไว้ ในมาตรา ๘ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของ คชก. จังหวัด เพิ่มไว้ใน
 มาตรา ๑๓ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของ คชก. ตำบล ท่านบอกว่าให้มีอำนาจที่จะออกคำสั่ง
 เพื่อให้มีการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามอะไรต่าง ๆ ได้เมื่อท่านเพิ่มอย่างนั้นแล้วกรณีตามมาตรา
 ๕๕ ต้องเป็นเรื่องการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง คชก. ครับไม่ใช่คำวินิจฉัยครับ ถ้า
 อย่างนี้จะรับกันมากกว่ากับลักษณะของที่ท่านได้สร้างเอาไว้ กระผมอยากขอประทานเสนอ
 เพียงแต่ว่าขอให้เป็นคำว่า “ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง” จะถูกต้องกว่า เพราะนัยของ
 คำว่า “ที่ห้าม” นี้ไม่ใช่วินิจฉัย เป็นเรื่องคำสั่ง ถ้าแก้ได้จะสอดคล้องขึ้นอีกประการหนึ่ง
 ที่นี้ถ้าหากว่าแก้ไปแล้ว ปัญหาที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงต่อกระผมนั้น ในมาตรา ๕๒ (๑)
 ก็ยังไม่กระຈ้างแจ้ง เพราะดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาแล้วว่า ใน
 วรคทหนึ่งนั้นเป็นเรื่องการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คชก. คำวินิจฉัยถ้าพูด คำ
 วินิจฉัยนั้นแล้วก็ไม่น่าจะมีความผิดอะไร เพราะเราไม่ได้กำหนดบทบัญญัติความผิดไว้ใน
 พระราชบัญญัตินี้เลย จะถือว่าเป็นการขัดคำสั่งของ คชก. ในฐานะเจ้าพนักงานตาม

ประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้ เพราะเราไม่ได้กำหนดให้ คชก. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่ควรที่จะเขียนเอาไว้ ไม่จำเป็นเลยนะครับ วรคหนึ่งตัดได้ และถ้าหากว่าจะแก้มาตรา ๕๕ ออกไปเป็นคำสั่งเสีย ก็เป็นความสมบูรณ์อยู่แล้ว ไม่ต้องมาทำความเข้าใจในมาตรา ๕๒/๑ ส่วนปัญหาวรรคสามนั้น ที่จะเขียนออกไปว่า เพื่อประโยชน์แก่ผู้ร้องผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าก็ตามที่จะร้องได้นั้น กระผมคิดว่าในทางปฏิบัติถ้า คชก. ก็ควรที่จะได้ตระหนักดีในเรื่องกิจการบางอย่างหรือในทางปฏิบัติ ผู้ให้เช่าเขาก็ต้องวิ่งไปหา คชก. เอง ก็ดูจากอำนาจหน้าที่ของ คชก. ตำบลก็ดี คชก. จังหวัดก็ดี ล้วนแต่เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่จะคอยดูแลในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องข้อพิพาทในเรื่องการเช่าอะไรต่าง ๆ เขาก็ต้องไปหาอยู่วันยังค่ำ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะเป็นห่วงที่จะเขียนวรรคท้ายไปอีก ควรจะตัดเสียได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านกรรมาธิการมีอะไรหรือไม่

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๕๕ นี้ ได้ปรึกษาหารือกันแล้วครับว่าคำว่า “วินิจฉัย” นั้นน่าจะเปลี่ยนแปลงคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ คำว่า “รบกวน” ก็น่าจะแก้เป็น “ขัดขวาง” เสียก็จะดี ความว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ที่ห้ามมิให้ผู้นั้นขัดขวางการทำงานของผู้มีสิทธิ ในนาหรือที่ที่ผู้นั้นออกจากรานา” ผมจะให้ประธานลงมติในมาตรานี้ก่อนว่าควรคงไว้หรือไม่ ถ้าหากคงไว้แล้วจะให้แก้ไขมาตรา ๕๒ เป็นอย่างไร เดี่ยวผมคิดว่าเราค่อยไปพูดมาตรา ๕๒/๑ ใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เห็นจะพอมีมติได้นะ ถึงมันจะโยกกันก็ไปแก้เอา มาตรา ๕๕ เห็นด้วยหรือไม่ครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมือนท่านกรรมาธิการว่าลงมติกันได้แล้วว่าให้แก้หรือไม่ให้แก้ จะให้คงไว้ หรือว่าให้แก้ ผมโยกมาตรา ๕๕ อยู่ด้วยกันพิจารณาให้ดีนะครับ ผมเองผมก็พียงยก เพราะฉะนั้นผมถึงชี้ว่าน้อย เพราะฟังเกือบจะไม่รู้เรื่องอยู่เหมือนกัน เชิญครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมธรรมนูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิกครับ กระผมก็เห็นใจท่านประธานเหมือนกัน แล้วครั้งนี้ก็

รู้สึกว่าคุณประธานก็เข้าใจถูกแล้วว่าฟังยาก พวกกระผมก็ยังฟังยากอยู่เหมือนกัน เลยอยากจะทราบว่าจะหากรรมการกับท่านวุฒิสมาชิกผู้มีเกียรติเหมือนกันทอภิปรายชั้น มาที่มีเหตุผลเหมือนกัน อยากจะขอทราบอีกครั้งหนึ่งว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ระหว่างมาตรา ๕๒/๑ กับมาตรา ๕๕ เพราะว่าท่านก็มีความเห็นว่าควรจะต้องตั้งที่มาตรา ๕๕ นะครับแล้วก็ให้แก่ตามนั้นแล้วท่านกรรมการก็พยายามจะแก้บางตอน แต่ว่าก็มีบางตอนที่ไม่ว่าท่านวุฒิสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอเมื่อกี้จะยอมรับในบางเรื่องหรือเปล่า กระผมอยากจะขอทบทวนอีกสักครั้งหนึ่งและขอรับ ในเรื่องนี้ระหว่างประเด็นที่ท่านกรรมการที่จะรับแก้กับที่ท่านวุฒิสมาชิกขอแก้และขอรับว่าจะตรงกันแค่ไหน แล้วทางเราจะรับฟังอย่างไร มตินั้นก็อาจจะออกได้ถูกต้องครับ ขอความกรุณารับฟังอีกครั้งและขอรับ ขอบพระคุณครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการมีความเห็นตรงกับท่านวุฒิสมาชิกที่อภิปรายจบลงไปก่อนหน้าท่าน คือวุฒิสมาชิกท่านนั้นขอแก้คำว่า “วินิจฉัย” ในมาตรา ๕๕ เป็น “คำสั่ง” แล้วขอแก้คำว่า “รบกวน” เป็น “ขัดขวาง” เท่าที่ผมฟังจบประเด็นและขอรับ ส่วนที่ว่ามาตรา ๕๒/๑ นั้น ยังไม่ได้พูดถึงเลย เพราะว่ากรรมการขอแก้มาตรา ๕๒/๑ ก็เพื่อให้มันสอดคล้องกับมาตรา ๕๕ ถ้าหากว่าทางรัฐสภาไม่ตัดมาตรา ๕๕ ออก กรรมการก็จะขอแก้มาตรา ๕๒/๑ อย่างที่ท่านสมาชิกทุกท่านมีอยู่ในมือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณแขวงศักดิ์ เชิญ

นายแขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม แขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ถ้าหากว่ากรรมการยอมแก้ข้อความคำว่า “วินิจฉัย” เป็น “คำสั่ง” กระผมเห็นด้วย ที่เห็นด้วยเพราะจะมีคำสั่งได้ ไม่ใช่ดุลพินิจ จะต้องรองจนถึงคำพิพากษาลงที่สุด ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วกระผมเห็นว่ามาตรา ๕๕ ก็ไม่ขัดในภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่ตั้งใจครับท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอให้คงมาตรา ๕๕ ไว้ ส่วนมาตรา ๕๒/๑ นั้น ก็แล้วแต่รัฐสภาแห่งนี้จะพิจารณาว่าจะแก้ไขถ้อยคำให้เหมาะสมเป็นประการใด กระผมก็ถือเอาความคิด

ส่วนใหญ่เป็นบรรทัดฐาน กระผมจึงไม่ติดใจมาตรา ๕๕ ครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ที่นี้ก็คงเหลือมาตรา ๕๒ ทางกรรมวิธีการบอกว่าเมื่อแก้มาตรา ๕๕ ในถ้อยคำสองคำนั้นแล้วก็ขอให้มาตรา ๕๒/๑ เป็นเหมือนดังที่กรรมวิธีการแก้ เชิญครับ ที่ไหนจะพูดเชิญเลยครับ

นายสมภพ โทระกิตย์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อกลับมาพิจารณามาตรา ๕๒/๑ แล้ว โดยที่ประชุมได้แก้ไขมาตรา ๕๕ จากคำ “วินิจฉัย” เป็น “คำสั่ง” ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามาตรา ๕๒/๑ วรรคหนึ่งนั้นความจะขัดกันนะครับ เพราะเหตุว่าในมาตรา ๕๕ เป็นเรื่องคำสั่งเสียแล้วแต่ไปเริ่มต้นไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอประธานเสนอต่อท่านประธานความเห็นของกระผม กระผมเห็นว่าควรตัดวรรคหนึ่งออกไปได้ แล้วเมื่อสักครู่นี้กระผมได้ขอเสนอว่าควรจะต้องวรรคสามเสียด้วยนั้น แต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าเสียเวลาในการแก้ไขถ้อยคำมาก กระผมก็ขอถอนในการขอเสนอตัดวรรคสามเสีย แล้วขอตัดวรรคหนึ่งเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไรอีกหรือไม่ครับทางกรรมวิธีการจะขอตัดวรรคหนึ่งตรงไหน ทั้งวรรคหรือครับ

นายสมภพ โทระกิตย์ สมาชิกวุฒิสภา : ทั้งวรรคครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมวิธีการ) : วรรคสามด้วยหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : วรรคสามคงไว้

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมวิธีการ) : ไม่ตัดนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอตัดวรรคหนึ่ง

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมวิธีการ) : คือมาตรา ๕๒/๑ นี้ที่คณะกรรมการเขียนมาอย่างนั้น ไม่ได้มีเจตนาว่าจะขัดหรือไม่ขัด เพียงแต่ว่าอยากให้ชัดเจนเท่านั้นเอง ถ้าหากความหมายมันมีอยู่แล้วทั้งหมดในพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องหรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่ขัดข้องในการขอตัดณะครับ คงไว้
แต่พรรคสาม พรรคสามนี้ก็ไม่ได้มีแก้ไขหรือไม่ครับ กรมการกงไวดำรงเดิม
สำหรับพรรคสามนั้นคงไว้ใช้หรือไม่ครับแต่พรรคหนึ่งออกไม่ขัดข้องนะครับ ที่ประชุม
ว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี กระผมได้
ยกมือขึ้นก่อนที่ท่านประธานรัฐสภาจะได้พูดไปถึงมาตรา ๕๒/๑ คือกระผมยังเกิดความ
สงสัยในมาตรา ๕๕ กระผมใคร่ขอทราบเวียนอ่านนะครับ มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คชก. ตำบล หรือจังหวัดที่ห้ามมิให้ผู้นั้นรับกวณ “รับ
กวณ” ก็เปลี่ยนเป็น “ขัดขวาง” ไปแล้วนะครับ ที่ห้ามมิให้ผู้นั้นขัดขวางการทำนาของ
ผู้มีสิทธิ์ ในนา หรือที่ให้ผู้นั้นออกจากนา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือ
ปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กระผมเองก็ไม่ใช่นักกฎหมาย แต่กระผมก็
พยายามที่จะอ่านกฎหมาย ในการลงโทษ การที่จะลงโทษนั้นมักจะปรากฏว่าศาลจะเป็นผู้
วินิจฉัย และความผิดที่ศาลจะวินิจฉัยนั้นมักจะมีความผิดซึ่งเป็นการกระทำความผิดใน
ทางอาญาโดยทั่วไป แต่ถ้าจะพิจารณาในมาตรา ๕๕ นี้แล้วรู้สึกว่าคุณคณะกรรมการ คชก.
ตำบลหรือจังหวัดนั้น เมื่อสั่งไม่ให้ นาย ก. หรือ นาย ข. ก็ตามนะครับ นาย ก. หรือ นาย
ข. นั้นขัดคำสั่ง ศาลไม่ได้วินิจฉัยใด ๆ ทั้งสิ้นก็ต้องสั่งลงโทษตามมาตรานี้ทันที กระผม
ก็ไม่ทราบว่าเป็นชีวิตจริงหรือในข้อปฏิบัติจริง ๆ นั้นผู้เจ้าของนาหรือผู้มีสิทธิ์ ในพื้นที่จะให้
ใครก็ตามออกจากที่นานั้น สมมุติว่านะครับเราอาจจะมองไปในแง่ของอภุศลไว้บ้างเพื่อ
ความถูกต้อง คือถ้าเกิดว่ามีผู้หรือหรือมี โดยวิธีการใด ๆ ก็ตามที่ทำให้คณะกรรมการ
ตำบลหรือจังหวัดนั้นมองเห็นเป็นทางไปแล้วนี้ กระบวนการยุติธรรมของคณะกรรมการ
ตำบลและจังหวัดนั้นจะแน่นอนแค่ไหน จะมีวิธีการวินิจฉัย จะมีความคุ้มครองแค่ไหน
ในการที่จะให้ความเป็นธรรม ถ้าหากว่าคณะกรรมการตำบลหรือจังหวัดนั้นมิมีมติลงไปว่า
ห้ามมิให้ นาย ก. หรือ นาย ข. นั้นดำเนินการหรือออกจากที่นานั้นถือเป็นอำนาจเด็ดขาด
ทันที เพราะฉะนั้นเมื่อเรื่องถึงศาล ศาลก็ต้องสั่งตามนั้น เพราะว่าคณะกรรมการทั้ง

ตำบลและจังหวัดมีมติลงมาย่างนั้นขึ้นไปถึงศาล ศาลไม่ต้องวินิจฉัยอะไรเลยหรืออย่างไร
 กระผมอยากจะขอทราบเวียนท่านสมาชิกในรัฐสภาว่า โดยอย่างที่จะผมได้กราบเรียน
 อภิปรายชี้แจงออกไปนั้นเมื่อถึงชีวิตจริง ๆ แล้วคนผู้เข้านั้นอาจจะต้องเข้าคุกตามมตรา
 นี้ไม่ทราบว่าจะกี่คน กระผมอยากจะขอทราบเรียนให้ท่านทั้งหลายได้ทราบชี้แจง โดย
 เฉพาะอย่างยุ่งท่านกรรมาธิการนะครับว่า คำสั่งของคณะกรรมาการตำบลจังหวัดนั้นเป็นการ
 บังคับให้ศาลจะต้องลงโทษตามนั้น จะเหมาะสมแค่ไหนอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงหรือไม่ครับ หรือ
 ท่านผู้ใดจะชี้แจง จะชี้แจงหรือไม่ครับ ถ้าไม่ชี้แจงก็ไม่เป็นไร ถ้าไม่มีท่านผู้ใดชี้แจงก็
 เข้าใจว่าท่านที่ห้องอยู่เข้าใจในเรื่องแล้ว ก็สงสัยแต่ท่านคนเดียว เพราะฉะนั้นผมก็ขอมติ
 ยังมีหรือครับ มีกว่าเลยครับไม่เป็นไร เชิญเลยครับ คุณฤทธิ์เชิญ เอาให้แจ้งชัดลงไป

นายฤทธิ์ อินทนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ก่อนที่จะมีการลงมติในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเคยได้กราบเรียนที่รัฐสภา
 แห่งนี้แล้วว่า ตามที่เราได้อภิปรายกันมาหลายครั้งหลายยกหลายวันรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้
 ออกมาอย่างละเอียดมาก คือไม่มีรัศมี ไม่ได้รู้ว่าเจ้าของนากับชาวไร่ชาวนานั้นมีความ
 สัมพันธ์ต่อกันในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมือนกันทั่วประเทศ ผมเคยกราบเรียนกับสภา
 ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของผู้ที่ร่างกฎหมายมา อยากจะช่วยให้เขาน่า
 ซึ่งยากจน แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงกับได้บังคับออกมาในมาตรา ๓๖ บอกว่า ให้หักค่าใช้จ่าย
 เสียไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เหลือจากนั้นถึงแบ่งครึ่งกัน เมื่อสภาพเกิดมาเป็นอย่างนี้แล้ว
 กฎหมายมาบังคับแม้กระทั่งอัตราการเช่าไว้อย่างนี้ ผมเคยกราบเรียนสภานี้ว่าในจังหวัด
 ภาคใต้ ในภาคเหนือตั้งแต่ตรดัดลงไปนี่เขาทำนาแบ่งครึ่งกับเจ้าของนา เมื่อมันเป็นอย่าง
 นี้เจ้าของนาคือได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้จะให้เจ้าของนาได้เพียง ๓๓
 เปอร์เซ็นต์ เจ้าของนาเขาก็ไม่พอใจ เพราะเจ้าของนา ๒๐-๓๐ ไร่มันก็เงินเหมือนกัน
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ไปบังคับเจ้าของนาว่าต้องให้เช่าอย่างนี้แล้ว เขาก็เสียผลประโยชน์
 เมื่อเขาเสียผลประโยชน์เขาก็จะทำอะไรครับ เขาก็จะใช้มาตรา ๓๒ ให้แจ้งเป็นลาย
 ลักษณ์อักษร ๑ ปี ว่าต่อไปนี้ ปี ๒๕๑๕ ฉะนั้นทำมาแล้วละ เมื่อเป็นอย่างนี้เมื่อเจ้า

ของนาส่วนมากโดยเฉพาะในภาคเหนือนี้เขามีนาสัก ๓๐ ไร่เขาก็แบ่งให้ญาติ ให้น้องเสีย หรือให้คนที่คุ้นเคยไปเช่าแบ่งไปสัก ๑๐ ไร่ ๕ ไร่ เขาเคยได้ครั้งหนึ่งนะครับ ที่นี้กฎหมาย มาบังคับให้เขาให้ได้เพียง ๓๓ เพอร์เซ็นต์ เมื่อมันเป็นอย่างนี้เขาก็จำเป็นต้องทำด้วยตัว เองนะครับ ซึ่งผมกราบเรียนว่าการทำนาสมัยใหม่นี้มันไม่ยาก ไม่ใช่ใช้ควายไถ จ้างรถ ไถมา แล้วยังทำนาสมัยใหม่ทำน่าน้ำตมนี้ยังง่ายเข้าไปอีกครับ เมื่อเจ้าของนาเขาทำเอง เสียหมดอันเดียวที่สุดคือคนเขานาเขาก็จะได้ออกมานั่งมองทำตาปริบ ๆ ว่าต่อไปนี้จะเอานา ที่ไหนมาทำกิน ผมถึงได้กราบเรียนสภานี้ว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาและละมาก ผมเคยถาม ท่านกรรมาธิการวันนั้น บอกว่าในกรณีที่เจ้าของนาเขาไม่ทำเองให้คนอื่นเช่าเฉพาะทำนา และว่าเจ้าของนานั้นเขาทำเฉพาะกระเทียม แต่มาตรา ๒๐/๔ ของกฎหมายฉบับนี้เขาบอกว่า ในกรณีที่มีการเช่านา คนเขานานั้นได้ทำนาไปผ่านมาก็หนึ่งแล้ว ให้ถือว่าคนนั้นแหละ เป็นผู้มีสิทธิ์เช่าตามกฎหมายฉบับนี้ ก็หมายความว่าเจ้าของที่ทำนานั้นไปตัดสิทธิ์เขาแม้ กระทั่งกระเทียมเขาก็ยังปลูกไม่ได้ตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมถามท่านกรรมาธิการ ท่านก็บอกว่าปลูกได้เหมือนกัน ต้องไปขอรับรอง ต้องไปทำหนังสือสัญญากันเป็นพิเศษต่อ กรรมการค่าเช่านาดับบลู ถ้าผู้เช่าเขาขอมก็ตีไปครับ ถ้าผู้เช่าเขาไม่ยอมละครับเรื่องมันก็จะ เอ้อลื้อเอ้อเต้อไปถึง ลูกท. จังหวัด ไปถึงศาลไปอะไร ก็ทำให้เกิดการแตกแยก ผมจะยก ตัวอย่างอีกอย่างหนึ่ง คือได้แก่ตัวผมเองนี้แหละครับ ผมมีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งวันทีคิดก็ เจ้าหน้าทีประมงเขาบอกนาแปลงนั้นมันอยู่ที่ตำบลนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอโทษครับคุณฤทธิ์ครับ ให้ใกล้ ๆ กับประเด็นมานี้หน่อยครับ

นายฤทธิ์ อินทนัทท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ครับกำลังเข้า ประเด็นคือว่าผมขึ้นคั้นรอบหมดทั้งหมด ๕ ด้านนะครับ แล้วผมก็เลี้ยงปลาในนา แต่ว่า คนเขานาก็เขานาไป ที่นี้พอพระราชบัญญัติออกมานี้ ผมหมดสิทธิ์ครับที่จะไปเลี้ยงปลา ในนา ต้องเป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้ ออกมานี้ครับ จะสร้างความปั่นป่วน ชั่วบ่เดียวเท่านั้นแหละครับช่วงที่เขานาเขาจะ หลายส่วนครับจะไม่มีโอกาสได้ทำนาเพราะเจ้าของนาเขาเขาจะทำนาของเขาเองต่อไป ผม

คิดว่าความหวังดีของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ดีมากกว่าครับ แต่ว่าผลที่ออกมาจะเป็นอย่างนี้ ผมก็ขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตไว้กับสภานี้และอย่างไรก็ตาม ผมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะขาด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี่ยวขอที่เข้ามาในประเด็นนี้ครับ
ให้กระจ่างแจ้งในเรื่องนี้ เชิญเลยครับ

นายประยูร โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประยูร โง่นคำ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่คณะกรรมการได้ขอแก้ไขมาตรา ๕๒ และที่ท่านผู้มิเกียรติได้ตัดวรรคหนึ่งออกไป ก็คงเหลือตั้งแต่วรรคสอง วรรคสามในการอภิปรายของกระผมนี้ กระผมจะใช้คำว่า “วรรคสอง” เป็น “วรรคหนึ่ง” และ “วรรคสาม” เป็น “วรรคสอง” ท่านประธานที่เคารพครับ ในการที่ขอแก้ไขถ้อยคำเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้นนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในทางปฏิบัติแล้วกระผมไม่เห็นด้วย ว่าศาลจะปฏิบัติอย่างไรในเมื่อคณะกรรมการกิติ หรือผู้ร้องกิติผู้มิผลประโยชน์ ได้เสียยื่นคำร้องขอกิติ ศาลไม่ว่าที่จะปฏิบัติได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้อยคำที่บัญญัติเป็นกฎหมายนี้ ให้ศาลกระทำตามคำสั่งของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนอ่านให้ท่านประธานได้ทราบแน่ชัด เมื่อชี้ลงไปให้เป็นที่เข้าใจอย่างแท้จริงดังต่อไปนี้ครับ เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย อันเป็นที่สุดของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ถ้าคำวินิจฉัยนั้นมีใช้เป็นการกิติที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๔ ให้ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอต่อศาล ทั้งนี้ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอต่อศาลและให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคำว่า “พิจารณา” ตัวนี้ท่านจำไว้ให้ติดนะครับ ท่านประธาน และมีคำบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่ออ่านตรงนี้แล้วจะได้ความว่าเมื่อเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นขึ้นต้นให้ยื่นคำร้องขอต่อศาล แล้วให้ศาลพิจารณา ที่นี้ศาลพิจารณาคำว่า “พิจารณา” นี้ก็จะต้องหมายความว่า พิจารณาจากคำฝ่ายโจทก์ ฝ่ายจำเลย หรือทั้ง ๒ ฝ่าย และนอกจากนั้นก็จะต้องฟังจากพยานหลักฐาน นั่นคือการพิจารณา ศาลได้รับคำร้องแล้ว ในทางสารบัญญัติศาลจะต้องสั่งได้ส่วนคำร้องนั้นว่าเป็นอย่างไรมาก่อน เมื่อศาลสั่งได้ส่วนคำร้องนั้นแล้ว

ก่อนจะมีคำบังคับศาลก็ย่อมจะพิจารณาตามตัวบทของกฎหมายฉบับนั้นว่าใครถูกใครผิด แล้วเหตุใดจนตอนปลายของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งใช้คำว่า “ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาและมีคำบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด” อย่างนี้ก็หมายความว่าคำพิพากษาของศาลนั้นออกมาก่อนแล้ว นั่นก็คือคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด เขามีคำวินิจฉัยและมีคำสั่งอย่างไร ศาลจะต้องปฏิบัติตามอย่างนั้น ถ้าอย่างนี้เราไม่ใช้จะละเมิดอำนาจศาลไปแล้วหรือครับท่านประธาน กระผมใคร่ขอให้ท่านกรรมาธิการและสภานิติบัญญัติได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ศาลเป็นอำนาจตุลาการ เป็นอำนาจสูงสุด ๑ ใน ๓ ย่อมมีอิสระเสรีในการที่จะพิจารณาพิพากษาอรรถคดี แล้วเรื่องนี้เราไม่ถือเป็นอรรถคดีเราจะถือเป็นอะไร เราย่อมจะถือเป็นอรรถคดี การกระทำนี้เป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๕ ผู้มีสิทธิย่อมฟ้องคดีได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เราเห็นจะเลยไปในการเดินทางไปสู่เสรีภาพพลกัมน์ไปจนถึงล้มเลิกถึงอำนาจที่ ๓ คืออำนาจตุลาการ แล้วยิ่งไปกว่านั้นวรรคสอง กระผมใคร่ขอกราบเรียนอำนาจให้ท่านทราบว่า เมื่อมีผู้ร้องขอต่อ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัดให้บังคับการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ซึ่งได้รับการร้องขอมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลให้ศาลมีคำพิพากษาและคำบังคับตามวรรคหนึ่งได้ด้วย ท่านประธานที่เคารพ นี่ยิ่งไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้น ที่คณะกรรมการได้แก้ไขกฎหมายบทนี้กระผมเห็นว่าเป็นการละลบลบพลังต่ออำนาจการวินิจฉัยคดีของศาล ย่อมขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานแต่เพียงเท่านี้ครับ สุดแท้แต่ท่านจะพิจารณา

ประธานรัฐสภา : กรรมาธิการท่านก็ไม่ชี้แจงใช้หรือไม่ครับ เชิญสมาชิกก่อนครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมนูญ ลัดพลี วุฒิสมาชิก กระผมอยากขอกราบเรียนประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้ครับ คือเมื่อก่อนท่านวุฒิสมาชิกผู้มั่งมีเกียรติได้ขอให้แก้มาตรา ๕๕ คือว่า “วินิจฉัย” เป็น “คำสั่ง” แล้วอีกแก้ว่า “รบกวน” มาเป็น “ขัดขวาง” ท่านกรรมาธิการทางท่านที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วก็ยังยอมรับแก้ไขอันนี้อีก ซึ่งกระผมก็รับเป็นประเด็นไว้ว่า มาตรา ๕๕ ถ้าแก้ก็อาจจะต้องแก้กันนั้น แต่ที่นี้ถ้าดูตามคำแก้กันนั้นนั้นครับก็ถูกต้อง

เหมือนกัน ถ้าเรามาดูมาตรา ๘ (๖) หน้า ๓ มันก็มารบ้อยเหมือนกัน กระผมขอความ
 กรุณาอ่านนะครับ คือว่า “เป็นอำนาจหน้าที่ของ คชก. จังหวัดที่จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
 ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีคำสั่งใด ๆ ให้ผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามใด ๆ
 เพื่อให้เกิดผลตามคำวินิจฉัย” นี่ก็เป็นเรื่องคำสั่งที่น่าจะให้มีผล ก็ต้องมีเรื่องหนึ่งเรื่อง
 ใดที่เกี่ยวกับคำสั่งมา แล้วก็มีกฎหมายรับรองให้มีโทษ แต่อย่างไรก็ดีถ้าเรามาดูมาตรา
 ๕๒/๑ ตามความเห็นของกรมการที่ดินที่ขอแก้มาใหม่ครั้งหลังสุด แล้วก็ซึ่งท่านวุฒิสมาชิก
 ผู้มีเกียรติก็ได้ยอมรับแต่ขอแต่เพียงว่าให้ตัดวรรคแรกออกแค่ให้รับวรรคสองไว้ ถ้าเรามา
 ดูวรรคสองนะครับที่ยอมรับกันว่าจะให้คงไว้จะขัดกับมาตรา ๕๕ เมื่อกัน ขัดอย่างไร ขอ
 อนุญาตอ่านนะครับท่านประธานที่เคารพ “เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอัน
 เป็นที่สุดของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด ถ้าคำวินิจฉัยนั้นมีใช้กรณีระบุในมาตรา
 ๕๕ ให้ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอต่อศาลแล้วให้ศาลมีอำนาจพิจารณาและมีคำสั่งให้เป็นไป
 ตามคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล หรือ คชก. จังหวัด” ต่าง ๆ ดังนี้ ก็แสดงให้เห็นว่าใน
 การที่จะให้ได้รับผลปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก็ให้ คชก. มีอำนาจที่จะวินิจฉัยและมีคำสั่งได้
 แต่ในช่องทางหนึ่งนั้นคำสั่งนั้นมีผลเป็นโทษทางอาญาทันทีถ้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง แล้วคำ
 สั่งนั้นจะต้องเป็นคำสั่งที่ออกไปเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย แต่ในอีกช่องทางหนึ่ง
 นั้นตามมาตรา ๕๒/๑ และที่ตามมาอื่น ๆ นั้น ซึ่งมีเรื่องเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของ คชก. ตำบล
 หรือ คชก. จังหวัดอยู่มาก ไม่พูดถึงเรื่องที่จะให้มี โทษอาญาทันที แต่ได้ระบุไว้ซึ่งเหมาะ
 สมมากตามความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีส่วนได้เสียผู้แทนราษฎรส่วนรวม ที่เห็นว่าควรให้
 มาร้องขอต่อศาลนะครับ เพื่อให้ศาลบังคับไปตามคำวินิจฉัย อันนี้ดีครับเพราะเป็นเรื่องที่
 ปฏิบัติโดยถูกต้อง คดีความทั้งปวงนั้นควรนำมาสู่ศาลไม่ควรจะมีกลไกลอะไรที่นอกจากศาล
 เพราะตามรัฐธรรมนูญนั้นการตัดสินคดีนั้นก็ต้องเป็นศาล และศาลจะตั้งได้ก็โดยตามบท
 บัญญัติตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอำนาจตัดสินที่จะให้คนมีโทษนั้นก็ควรจะเป็นศาล
 แต่ถ้าเรารับ ๕๒/๑ ก็จะมาขัดกับมาตรา ๕๕ เมื่อกันนี้ว่าให้ คชก. ตำบล หรือ คชก.
 จังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งได้เพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย และให้มี โทษทางอาญา
 ทันที เพราะฉะนั้น ๒ ช่องทางนี้กระผมรู้สึกว่ามันน่าจะอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และ

อยู่ในเรื่องของกรรมกรในเรื่องนี้เรื่องเดียวกัน อย่างไรก็ตามข้อเสนอทั้ง ๒ ประการก็มีประโยชน์มาก กระผมคิดว่าจะเป็นการดีที่สัดแก่สภานี้ ถ้าจะให้เวลาท่านกรรมกรมาทักกับรัฐบาลและท่านวุฒิสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่เสนอนี้ได้ไปตกลงกันข้างนอกว่าจะเอาอย่างไร และคราวหน้าก็เสนอเข้ามาจะเป็นประโยชน์ที่สุด กระผมขอเสนอให้ท่านประธานได้เลื่อนการพิจารณาต่อไปอีกนัดหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนรัฐสภา : กรรมกรจะว่าอย่างไรครับ มีเสนอมาอย่างไร เพราะว่าวันก่อนก็รู้สึกวุ่นวาย ๆ ฝ่ายข้อใจ เราก็เลยต้องพักกลางคันไป แต่วันนี้ก็รู้สึกวุ่นวาย ๆ ฝ่ายข้อใจก็มีเหตุผลอยู่ ถ้าหากว่าจะจะไปตามข้อเสนอนี้จะได้หรือไม่ แล้วคราวหน้าเอาใหม่ จะทำได้หรือไม่ เพราะถึงจะตัดอย่างไรเหมือนท่านวุฒิสมาชิกคนก่อนอภิปราย ขอให้คืออาจารย์สมภพ ก็ยังตามสมควรอยู่แล้ว ถ้าหากว่าทางกรรมกรจะรับไปแล้วก็ไปตกลงกันอย่างวันนี้ คราวหน้าเอาใหม่อีก

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมกร) : มาตรา ๕๕ นี้ลงมติไปแล้วใช่หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประชนรัฐสภา : ยังไม่ได้ลงมติดังนั้นแล้วครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมกร) : แต่มาตรา ๕๒ ที่กำลังขอแก้อยู่ให้ไปพิจารณาใหม่ใช่หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ยังไม่ได้ลงมติครับ เราก็พิจารณากัน มาตรา ๕๒ นี้ละครับ มาตรา ๕๕ มันพ่วงกันก็เลยต้องว่าไปตามล้อยคำเท่านั้นเอง รับผิดชอบ มาตรา ๕๒ กับมาตรา ๕๕ ไปว่ามาใหม่ ดีหรือไม่ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี ถึงแม้ว่าท่านกรรมกรจะรับไป ตกลงว่ารับไป ใช่หรือไม่ครับ กระผมก็อยากจะทราบฝ่ากท่านกรรมกรด้วยนะครับว่า กระผมเองก็ถึงในเรื่องของการยุติธรรมกระผมเห็นว่าผู้ที่ส่งคนให้ถูกลงโทษทางอาญาได้นั้นก็มีเพียงศาล ในกรณีที่จะส่งบุคคลใด ๆ ก็ตามให้มีโทษอีกทางหนึ่งก็คือ ข้าราชการ ทดสอบกันทางวินัยเท่านั้น ขณะนี้เรามาพิจารณาถึงว่าคณะกรรม

๑๕๔

การตำบลกับจังหวัดนั้นไม่ใช่ศาล เหตุไฉนคำสั่งของคณะกรรมการสภาตำบลกับจังหวัดจะกลายเป็นคำสั่งของศาลไปได้ นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ สาเหตุที่กระผมได้กล่าวเช่นนั้นก็เนื่องจากว่าถึงแม้จะให้ศาลตามมาตรา ๕๒/๑ ถึงแม้จะให้ศาลวินิจฉัย แต่ก็ยังจะต้องวินิจฉัยให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ คชก. ตำบลหรือจังหวัด นี่เป็นการบังคับศาลโดยชัดแจ้ง กระผมก็ไม่ทราบว่ากฎหมายเช่นนี้จะถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะนำไปพิจารณาก็ตาม กระผมก็อยากจะขอทราบฝากด้วยว่า การที่ออกกฎหมายมาเพื่อบังคับศาลซึ่งเรายอมรับว่าเป็นสถาบันให้ความยุติธรรมที่สุดนั้นก็ไม่มีโอกาสได้วินิจฉัยเลย ถึงแม้จะวินิจฉัยกัน ๕ วัน ๑๐ วัน เป็นเดือนก็ยังต้องให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตำบลกับจังหวัด มันไม่น่าจะเป็นไปได้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้ขอให้ทางกรมการอธิบายให้ฟังในมาตรา ๕๕ ซึ่งท่านก็ไม่อธิบายกระผมไม่ว่ากระไรแต่อย่างไรก็ตามเมื่อท่านจะนำไปพิจารณาใหม่แล้ว จะกลับเข้ามาในนี้กรุณาอย่าให้มีการยึดถือในการมาวินิจฉัยอำนาจของศาลอีก จะเป็นการละเมิดอำนาจของศาลจนเกินไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้ากรมการจะพิจารณาก็เลยเชิญท่านไปตัดด้วยกันไปชี้แจง ที่ค้างอยู่ผมคิดว่าเราก็พิจารณากันไปไม่ได้ เพราะอาจจะเกี่ยวโยงกันคือมาตราต่อ ๆ ไป ก็คงทั้งไว้อย่างนั้นก่อนนะครับ ขออีกสักครั้งหนึ่งพิจารณาก่อนก็เป็นอันว่าอันนี้ก็พักไว้ก่อน ก็มีเรื่องที่จะพิจารณาต่อไป ผมก็คิดว่า ๔ โมงกว่าแล้วพิจารณาต่อไปก็ไม่มีเสร็จแล้วบางท่านจะต้องไปในงานวันนี้คือมาปรารภกับผม ผมว่าเราก็เลิกประชุม เอาท่านก่อนนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

บุษราคัม สกลวารี	สมศรี ใจอ่อนน้อม
ปราณี เอกรัตนกุล	ชนิกา ศรีสมวงศ์
สุดคะนึง ดิษยาธิคม	เปรมจิต บุญหล่อ
อนงค์ ไต่ระดับ	สรัญญา จันทร์เวีย
อุทุมพร แก้วสถิตย์	บังอร แก่นกุล
บุญพา พิทักษา	วรรษิ ชันธิโชติ
สุภาภรณ์ มาลัยทัต	กัลยา พิมพ์เสน
สุจิตรา ทองมา	เยาวเรศ นवलสกุล
สัมพันธ์ คงเลิศ	พัชรี ไชยคำพา
ประภา อั่นองอาจ	ชลอลักษณ์ ธรรมผล
สุชาดา ภมระวภา	วัฒน์ อุดมภักดี
สติมา คุ่มมงคล	รุจิรา เมล็ดแดง
ประไพศรี แดงอินทวัฒน์	ภูษงค์ เอกบุตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	นนทลี จำป๋อง

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

พลเอก วาท กัญชรานุสสวรรค์
พลเอก เกरिकศิลป์ กัลยาณกุล
พลโท แสงวง จามรจันทร์
พันเอก สงวน คำวงษา
นาวาอากาศเอก มนูญ อัมมรานนท์
พันเอก วินิต เทศวิศาล
พลเอก ประसार อมาตยกุล
พลโท เรืองฤทธิ์ รุมาคม

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๒ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๔

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (วิสามัญ สมัยที่สอง)

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๒๔

พลอากาศเอก พระวิน หงสกุล

ประธานรัฐสภา